

A photograph of two hands reaching across a vast body of water under a cloudy sky. One hand is positioned high above the horizon, palm facing down, while the other hand is partially submerged in the dark blue water, palm facing up. The scene conveys a sense of divine intervention or a spiritual connection.

ODLUČUJUĆI SUSRETI

TJEDAN MOLITVE

„ONI KOJI POSTAJU NOVA STVORENJA U ISUSU KRISTU DONOSIT ĆE I PLODOVE DUHA: „... LJUBAV, RADOST, MIR, STRPLJIVOST, BLAGOST, DOBROTU, VJERNOST, KROTKOST, UZDRŽLJIVOST!“ (GALAĆANIMA 5,22.23) ONI SE VIŠE NEĆE POVODITI ZA NEGDAŠNJIM STRASTIMA, NEGO ĆE VJEROM BOŽJEGA SINA IĆI NJEGOVIM STOPAMA, ODSJAJIVATI NJEGOV KARAKTER, ČISTITI SE KAO ŠTO JE I ON ČIST.“

Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 59-60

UVOD

Rodio sam se i odrastao u adventističkom domu. Moj otac bio je pastor. Do moje osamnaeste godine bilo je trenutaka kada nisam bio siguran kojim putem ići. Teško je donositi životne odluke. Međutim, jedna situacija ponukala me da donesem radikalnu odluku. Pomogla mi je odgovoriti na ključna pitanja: „Koja je svrha mojeg života? Što želim učiniti sa svojim životom?“ Sve se promjenilo onoga dana kada sam imao osoban i autentičan susret s Isusom.

Teško je zamisliti nešto izuzetnije od osobnog susreta s Isusom. Osjetiti Njegovu prisutnost u svojem životu, čuti Njegov glas, biti svjestan Njegove neiscrpne ljubavi i uživati u njoj svake sekunde...

U svojoj knjizi *Encuentros Decisivos (Odlučujući susreti)* Roberto Badenas vodi nas na putovanje kroz prošlost. Pomaže nam da si predočimo neke od Isusovih susreta s ljudima različitog društvenog porijekla i pred različitim životnim izazovima.

Ovi susreti bili su odlučujući u životima onih koji su slušali Njegov glas i osjetili Njegov dodir. Shvatili su da je Isusu tog trenutka bilo najvažnije biti s njima. Isus je znao potrebe svake osobe. On zna što je potrebno tebi i meni kako bi taj susret zaista promjenio naš život.

Pozivam te da ovoga tjedna budeš otvorenog uma i srca. Dopusti Isusu da dođe u tvog život. On zna što ti je potrebno, zna što prolaziš, razumije tvoru patnju i izazove. Dopusti Njegovom iscjeliteljskom dodiru, Njegovim riječima mira i Njegovoj ljubavi da djeluju u tebi.

Cilj čitanja Biblije je pronalaženje Krista u svakoj knjizi, u svakom poglavljtu, u svakom stihu. Ivan u svojem evanđelju prepričava intenzivno iskustvo između Isusa i nekih židovskih vođa. Rasprava se dogodila nakon što je u subotu izljevio hromog čovjeka u Bethesdi. Isus pokušava objasniti da je konačan cilj istraživanja Pisma pronaći Njega: „Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za me.“ (Ivan 5,39)

Mi ne čitamo Bibliju s ciljem da dobijemo nagradu vječnog života. Čitamo je kako bismo upoznali Isusa i uživali u Njegovom društvu i Njegovoj ljubavi.

Moja je želja da tјedan koji ćeš provesti u molitvi za tebe bude posebno iskustvo. Želim da imaš odlučujući i osoban susret s Kristom. Neka tvoj život bude promijenjen. Neka se ovaj susret s Isusom iznova ponavlja u tvojem životu iz dana u dan.

JONATÁN TEJEL

VOĐA ODJELA ZA MLADE
PRI INTER-EUROPSKOJ DIVIZIJI
KRŠĆANSKE ADVENTISTIČKE CRKVE

SADRŽAJ

STR. 10

DAN 1

POZIV

IVAN 1,43-51

STR. 26

DAN 3

ZAGRLJAJ

MARKO 1,40-45

STR. 18

DAN 2

SVADBA

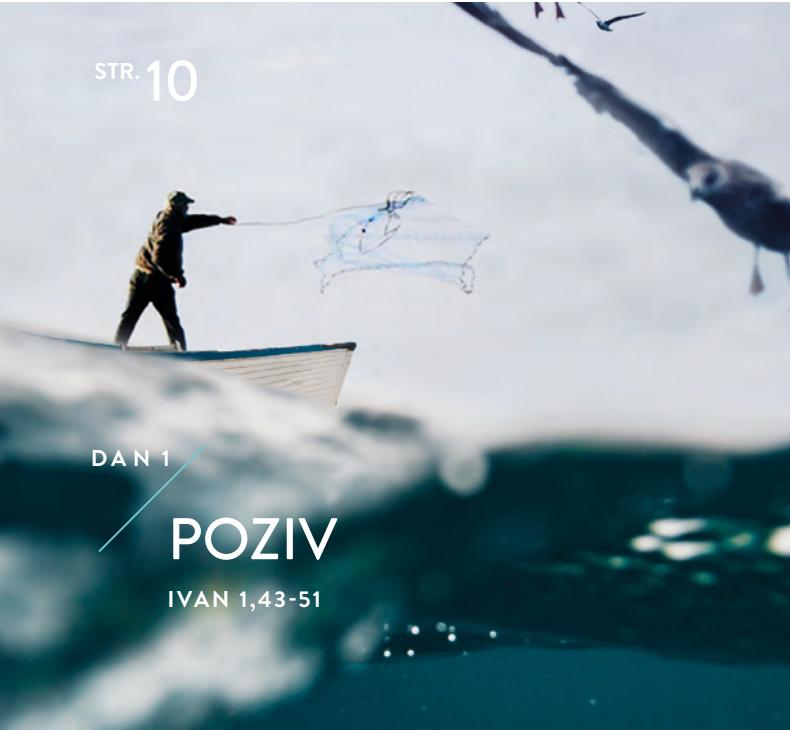
IVAN 2,1-11

STR. 34

DAN 4

POGLED

IVAN 9

O AUTORU / 07

IDEJE ZA TJEDAN MOLITVE / 08

SURADNICI I IZVORI / 78

STR. 42

DAN 5

OSLOBOĐENJE

LUKA 13,10-17

STR. 50

DAN 6

OLUJA

MATEJ 14,22-33

STR. 58

DAN 7

GROB

IVAN 11

STR. 66

DAN 8

OBEĆANJE

LUKA 23,26-48

Budi i ti dio iCORA - crkve utočišta za ljude našeg vremena! Većina Isusovih učenika bili su mladi ljudi koji su kasnije svojom službom, surađujući sa starijima, preokrenuli tadašnji svijet. Stoga i danas mladi ljudi trebaju crkvu i crkva treba mlade ljude! Ako želite da i u vašem mjestu crkva bude mjesto utočišta gdje Božja ljubav doseže čovjeka bez obzira na dob, spol, povijest, izgled, trenutnu vjeru - odvažite se na putovanje i promjenu!

Za više informacija pišite nam na: odjel.mladih@gmail.com i jojan.radovanov@auc.hr

**DESET VRIJEDNOSTI
iCORA**

Na temelju teoprijekolskih istraživanja, znanstvenih studija i teorijskih definiranih vrijednosti i vrednostne jedinstvenosti katedrale u Šibeniku i Šibenskoj sredini. O ovim vrijednostima će katedralice da će cederoviti i učiniti ih ključnim pitanjem vezanim uz crkveni rast i rješavanje postajanje duhovnim domom.

DEFINICIJE iCORA: KATEDRALICE NAMJENJENE BIRANU DODJELJIVATI PRAVU UZGOJU I KULTURNU PREDSTAVU LUDU, KULTURU I JEDINSTVENOST U ŠIBENIKU I ŠIBENSKOJ SREDINI, KATEDRALICE ŽELJUJU POKRIVATI IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM, KATEDRALICE ŽELJUJU DA SE PREDSTAVLJATE IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM.

Editor: Šime Šimac / Šibenska katedralica / iCORA

IZGRADJIVANJE DUHOVNIH DOMOVA
ŽIVIMO naše vrijednosti ZAJEDNO

VJEĆE INFORMATIVNI LETAK.

DESET VRIJEDNOSTI iCORA

Na temelju teoprijekolskih istraživanja, znanstvenih studija i teorijskih definiranih vrijednosti i vrednostne jedinstvenosti katedrale u Šibeniku i Šibenskoj sredini. O ovim vrijednostima će katedralice da će cederoviti i učiniti ih ključnim pitanjem vezanim uz crkveni rast i rješavanje postajanje duhovnim domom.

DEFINICIJE iCORA: KATEDRALICE NAMJENJENE BIRANU DODJELJIVATI PRAVU UZGOJU I KULTURNU PREDSTAVU LUDU, KULTURU I JEDINSTVENOST U ŠIBENIKU I ŠIBENSKOJ SREDINI, KATEDRALICE ŽELJUJU POKRIVATI IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM, KATEDRALICE ŽELJUJU DA SE PREDSTAVLJATE IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM.

Editor: Šime Šimac / Šibenska katedralica / iCORA

DESET VRIJEDNOSTI iCORA

Na temelju teoprijekolskih istraživanja, znanstvenih studija i teorijskih definiranih vrijednosti i vrednostne jedinstvenosti katedrale u Šibeniku i Šibenskoj sredini. O ovim vrijednostima će katedralice da će cederoviti i učiniti ih ključnim pitanjem vezanim uz crkveni rast i rješavanje postajanje duhovnim domom.

DEFINICIJE iCORA: KATEDRALICE NAMJENJENE BIRANU DODJELJIVATI PRAVU UZGOJU I KULTURNU PREDSTAVU LUDU, KULTURU I JEDINSTVENOST U ŠIBENIKU I ŠIBENSKOJ SREDINI, KATEDRALICE ŽELJUJU POKRIVATI IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM, KATEDRALICE ŽELJUJU DA SE PREDSTAVLJATE IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM.

Editor: Šime Šimac / Šibenska katedralica / iCORA

DESET VRIJEDNOSTI iCORA

Na temelju teoprijekolskih istraživanja, znanstvenih studija i teorijskih definiranih vrijednosti i vrednostne jedinstvenosti katedrale u Šibeniku i Šibenskoj sredini. O ovim vrijednostima će katedralice da će cederoviti i učiniti ih ključnim pitanjem vezanim uz crkveni rast i rješavanje postajanje duhovnim domom.

DEFINICIJE iCORA: KATEDRALICE NAMJENJENE BIRANU DODJELJIVATI PRAVU UZGOJU I KULTURNU PREDSTAVU LUDU, KULTURU I JEDINSTVENOST U ŠIBENIKU I ŠIBENSKOJ SREDINI, KATEDRALICE ŽELJUJU POKRIVATI IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM, KATEDRALICE ŽELJUJU DA SE PREDSTAVLJATE IZVJEŠTAJOMA I FUNKCIJAMA I PREDSTAVOM.

Editor: Šime Šimac / Šibenska katedralica / iCORA

O AUTORU

ROBERTO BADENAS IMA DOKTORAT IZ TEOLOGIJE SA SVEUČILIŠTA ANDREWS (MICHIGAN, SAD). A VIŠE OD 40 GODINA RADIJE KAO PROFESOR NOVOG ZAVJETA. TAKOĐER JE OD 1999. DO 2010. GODINE SLUŽIO KAO VODITELJ ODJELA ZA OBRAZOVANJE I OBITELJ U BIVŠOJ EURO-AFRIČKOJ DIVIZIJI, SADAŠNJOJ INTER-EUROPSKOJ DIVIZIJI KRŠĆANSKE ADVENTISTIČKE CRKVE, SA SJEDIŠTEM U BERNU. VODIO JE I INSTITUT ZA ISTRAŽIVANJE BIBLIE U EUROPPI.

Ima troje odrasle djece i dvoje unučadi. Trenutno je umirovljen, no i dalje piše, podučava i drži predavanja na međunarodnoj razini. Autor je knjiga *Meet Jesus, Memorable Encounters, Decisive Encounters, Knowing the Master in His Parables, Beyond the Law, Facing Suffering* (Suočavanje s patnjom) i *El valor de los valores: importancia de su transmisión [The value of values: the importance of their transmission]*. Potonju je napisao s profesorom Raúlom Posseom.

IDEJE ZA TJEDAN MOLITVE

TIP 1

MOLITVA

Odvoji svoje vrijeme za tjedan molitve. Uspostavi rutinu s Bogom. Provedi vrijeme u molitvi. Otvori Mu se onako kako bi to učinio s prijateljem. Zamoli Ga da ovaj molitveni tjedan u tvojem životu učini značajnim. Zašto ne započeti s vođenjem dnevnika? Na taj način moći ćeš se osvrnuti i vidjeti kako je Bog odgovarao na tvoje molitve. Na internetu ćeš pronaći mnogo ideja kako napraviti vlastiti molitveni dnevnik.

TIP 2

JOURNAL

Upotrijebi blok ili bilježnicu kako bi zapisao misli i ideje koje dobiješ dok čitaš ili slušaš određenu temu. Prostor možeš iskoristiti i za zapisivanje vlastitih molitvenih zahtjeva ili kako bi zahvalio Bogu za sve što čini u tvojem životu. Važno je da srce otvoriš utjecaju Svetoga Duha i da zapišeš (ili nacrtаш) na koji te način nadahnjuje.

TIP 3

PITANJA

Na kraju svakog teksta pripremili smo nekoliko pitanja za razmišljanje. Pitanja mogu biti korisna u pojedinačnom i grupnom okruženju. Kada im pristupaš, zamoli Boga za mudrost, svjež um i osjetljivo srce kako bi imao što više koristi od njih.

Kada na pitanja odgovaraš u grupi, pazi da prema drugima pokazuješ poštovanje. Ostvari dijalog s drugima kroz pozitivan stav i spremnost da tuđe stavove čuješ bez predrasuda.

TIP 4

OSOBNI IZAZOV

Želimo da misli za svaki dan budu više od misli. Zato je cilj osobnog izazova pomoći ti da primjeniš ključnu misao iz teksta. Neće uvijek biti lako i od tebe će zahtijevati aktivnost, ali samo na taj način prerast će iz misli u djela.

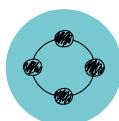
TIP 5

ISTRAŽUJ DUBLJE

Možda ćeš nakon čitanja teksta željeti još. Zato smo uvrstili i dio u kojem možeš pronaći prijedloge za daljnje proučavanje određene teme. Prijedlozi uključuju: čitanje tekstova iz Biblije ili poglavlja određene knjige kao i citate koji potiču na razmišljanje. Popis se može proširiti, stoga te potičemo da on bude samo početak nečega opsežnijeg, razgovora i učenja o temama koje su ti najzanimljivije.

TIP 6

AKTIVNOSTI

Uvrstili smo nekoliko neobaveznih aktivnosti za svaki dan. Može ih se koristiti za probijanje leda u grupnom okruženju. Njihovo korištenje ne treba ograničiti samo na ovaj molitveni tjedan. Iskoristi ih što više ovoga tjedna, ali i u aktivnostima za mlade, na izletima, tj. gdje se god mogu iskoristiti! Prilagodi ih prema potrebi!

TIP 7

BILJEŠKE ZA VOĐE

Ako si ti odgovoran za pripremu molitvenog tjedna, unaprijed odvoji dovoljno vremena za molitvu i temeljito prouči tekst. Zamoli Boga da ti pomogne u pripremi svakog dana i uvijek imaj na umu svoju grupu mladih. On najbolje zna što prolazimo, stoga se osloni na Njegovu prisutnost i vodstvo kako bi ovaj tjedan imao velik učinak na sve sudionike.

Svaki dan molitvenog tjedna sadrži nekoliko dijelova: biblijski redak, citat Ellen G. White, glavni tekst, pitanja, osobni izazov, dio za dublje istraživanje i aktivnosti. Ti dijelovi osmišljeni su da ti pomognu u pripremi. Odaberi pitanja kojima se želiš baviti u svojoj grupi (to mogu biti sva pitanja ili samo nekoliko njih; ako to u tvojem okruženju ima više smisla, možeš dodati i vlastita pitanja ili ih postaviti različitim redom) i aktivnosti koje su ti korisne (nemoj zaboraviti da je sve prema odabiru).

Svrha ovog molitvenog tjedna je okupiti vas oko biblijske priče kako bi svaka osoba iz grupe imala poseban susret s Isusom. Isplaniraj svoj dan tako da se ovaj cilj ispuni.

D A N

1

POZIV

GLAVNI TEKST: IVAN 1,43-51

„SUTRADAN ISUS ODLUČI POĆI U GALILEJU. MEĐUTIM, SUSRETE
FILIPA PA MU REČE: 'HAJDE ZA MNOM!' FILIP JE BIO IZ
BETSAIDE, IZ PETROVA I ANDRIJINA GRADA. FILIP SUSRETNE
NATANAELA I REKNE MU...“

Ivan 1,43-45

**PUTNICI STIŽU U BETSAIDU U NADI DA ĆE GOSPODAR, KOJI JE NA
PUTU PREMA GALILEJI, OSTATI BAREM JEDAN DAN KAKO BI GA
PREDSTAVILI SVOJEM NARODU.**

Galilejac je pustolovan suputnik. Slobodnog je duha. Njegov otvoren pristup podučavanju oprečan je onome što su prakticirali učitelji u njegovoј zemlji. Svaki prijedlog čini se kao izazov ili prigovor. **Za Njega sloboda nije mogućnost raditi što ti je želja, već prilika da odabereš najbolju opciju.**

Učitelj stremi promijeniti svijet, promijeniti ljude, čovjeka po čovjeka, kao da pokušava stvoriti novo živo biće. Nije naivan ni lud. Realan je poput samog života. Zato nadahnjuje svoje učenike divljenjem, povjerenjem i poštovanjem. On vidi razliku između podučavanja i toga što znači biti učitelj. Izraelski poznavatelji Zakona žele podučavati, međutim On je Učitelj od kojega želiš učiti.

Začuđujuće je da prihvata tako nespremne sljedbenike. Prenosi misli tako da i oni neuki shvaćaju Njegove ideje. Nema povjerenja u ohole i uobražene učenjake koji nisu sposobni naučiti bilo što novo. Kori ih jer posjeduju ključ za kraljevstvo nebesko, ali ga ne znaju upotrijebiti i ne dopuštaju drugima da ga upotrijebje.

Za Njegove poduke nije potrebna ucionica, niti mu je potreban hram kako bi sreo Boga. Podučava ih bilo kad i bilo gdje: na cesti, među palminim i maslinovim drvećem, u planinama i tako da se osjećaju bliže Nebu.

Kod kuće, Andrija i Ivan osjećaju potrebu danonoćno slijediti ovog izuzetnog Učitelja. Njegova škola otvorena je za sve. Ne postoje ucionice, rasporedi i priručnici – samo otkrivenje i priroda. Nema

testova ili ispita, osim onih koje zahtijeva naše postojanje. Nema diploma jer u školi života nikada ne diplomiraš.

Oduševljenje ovih učenika takvo je da ne mogu prestati dijeliti svoje otkriće sa svojim prijateljima i obiteljima. Andrija prenosi radost svojim bratu Šimunu i upoznaje ga s Isusom. Oni dalje šire vijest jedan drugome. Tako Isus pronalazi Filipa. Ubrzo nakon što ga susreće, s pogledom koji seže dalje od očiju, poziva ga: „Slijedi me!“

Čini se da Isus ljudi ne vidi onakvima kakvi jesu, već onakvima kakvi mogu biti.

Novi učenik, očaran Isusom, trči u potrazi za svojim prijateljem Natanaelom. Želi podijeliti radost o svojem pronalasku. Općinjen uzbudjenjem, govori mu vijesti:

„Mislim da smo pronašli Mesiju. On nije poput drugih rabina.“ Filip svoj dojam sažima u jednoj rečinici: „On mora da je Taj koji je poslan od Boga, Onaj kojega su proroci obećali. Iako Ga ljudi poznaju kao ‘Nazarećanina’ jer je sin Josipa, drvodjelje iz Nazareta, Njegovo je ime Isus, drugim riječima ‘Spasitelj’.“

Natanael odgovara uz podrugljivu gestu nepovjerenja:

„Još jedan Mesija? Zar ne misliš da smo već imali dovoljno razočarenja? Može li išta dobro izaći iz Nazareta? Kako možeš vjerovati u Galileja ‘spasitelja’? U Pismu nećeš pronaći proroka koji je došao iz Galileje.“

Natanaelova predrasuda povrijedila je Filipa, koji je bio idealist i iskren Židov; ali odbija se raspravljati s njim i poseže za nepobitnim argumentom:

„Dođi i vidi. Izidi ispod svog smokvinog drveta i slijedi me. I sam ćeš se uvjeriti.“

”**Učitelj stremi promijeniti svijet,
promijeniti ljude, čovjeka po
čovjeka, kao da pokušava stvoriti
novo živo biće.”**

”

Moja prisutnost
omogućit će ti izravan
kontakt s Nebom.”

Natanael ga nevoljko slijedi i, kada ga pronalazi pred Isusom, njeovo je razočarenje očigledno. Ponašanje mladog rabina ne slaže se s njegovom slikom Mesije. Teško mu je čak i vidjeti učitelja koji zavređuje njegovo povjerenje. Doima se kao loše odjeven jednostavan putnik.

Isus promatra Natanaela kako prilazi nevoljko, napola skeptičan. Odiše samodostatnoču. Sa zagonetnim smiješkom, Isus mu govori: „Ne vidiš me čak ni kao dobrog Židova, no ja u tebi ipak vidim istinskog Izraelca u kojem nema lukavstva.”

To je kao da kažete: „Dopada mi se vaša iskrenost, ali u izgled nemam povjerenje.”

Natanael uzvikuje: „Odakle me poznaješ?”

„Prije nego te je Filip pozvao, video sam te pod smokvom”, odgovara mu. Molio se; teško je iznenaditi mladu osobu koja se moli, ona će se radije hvaliti da je skeptik...

Natanael se zarumenio. Osjeća da ništa ne može sakriti od učiteljevog prodornog pogleda. Sada pomišlja da je možda njegov prijatelj Filip ipak bio u pravu. Promatrajući Isusa i slušajući Njegove oštromerne izjave, nešto nebesko potiče ga da prizna: „Rabbi (...) ti si Sin Božji! Ti si kralj Izraelov.” (Ivan 1,49)

Isus radosno odgovara: „Jer ti rekoh da sam te video pod smokvom, vjeruješ! Vidjet ćeš još veće od toga! Zaista, zaista kažem vam (...) vidjet ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje ulaze i izlaze nad Sinom Čovječjim.” (Ivan 1,50-51) Na ovaj način rekao je: „**Moja prisutnost omogućit će ti izravan kontakt s Nebom.**”

„Andeli koji se uzdižu i spuštaju” podsjećaju nas na Jakovljeve ljestve u Betelu, kada je bježao od kuće shrvan prijetnjama svojega brata Ezava. Betel je za Jakova predstavljao „Božji dom i vrata Neba”. Za Natanaela to je bilo smokvino drvo. Za nas Betel može biti svako mjesto na kojem tražimo Boga: „Božji dom i vrata Neba.” Natanael je mogao reći, a možemo i mi: „Isus me je video pod smokvinim drvetom i poznaje me bolje nego što poznajem samoga sebe, više nego što sat psihanalize ikada može otkriti.”

Činjenica je da Učitelj ima rijetku sposobnost vidjeti dublje od izgleda. On može otkriti prisutnost nebeskog u čovjeku i nebesko u svakodnevnici. S Njim stare stvari učimo vidjeti novim očima, kao i prestatи gledati nove stvari starim očima. Njegova sposobnost da voli omogućuje Mu da u najružnijim gusjenicama vidi blistave leptire i čudesne svetce u bezvrijednim grešnicima. Tako je bilo s Natanaelom i tako može biti s nama.

Postoje učitelji koji svoje učenike vode poput konja: korak po korak. Drugi podučavaju tako da razvijaju dobro koje vide u učeniku. Novi Učitelj koristi obje metode: vodeći svoje učenike korak po korak i motivirajući svakog od njih.

Nakon susreta s Isusom, ovi mladi ljudi imaju novi pogled. Postaju veliki izaslanici ovog neobičnog Učitelja koji mijenja muškarce i žene u nove pojedince pune nevjerojatnih mogućnosti.

Svi se mi divimo velikim osobama i njihovim postignućima. Svi imamo snove o nečemu veličanstvenom, ali većina nas na kraju se uklopi u prosječnost.

Ekonomski poteskoće, neznanje, nepravda, poteskoće sa studi-

ranjem i pronalaskom posla mogu narušiti optimizam i idealizam mladosti. Zrelost je komplikirana. Mnogi odustanu, izbjegavaju stvarnost kako bi ostvarili dosadne konformističke živote. Inercija nas prisiljava da jednostavno nastavimo s takvim životom iako bi mnogi od nas mogli postići izvrsnost.

Isus nadilazi druge učitelje. On propovijeda o jednostavnom životu, budi uzvišene ideale i podučava o dubokoj filozofiji našeg postojanja. Njegov karakter zrači „osjećajem moći koja je bila skrivena, a nije se mogla posve potisnuti.”¹ Njegovi neprijatelji priznaju: „Nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek!” (Ivan 7,46) On im kaže „budite savršeni” (Matej 5,48), odnosno dosegnite svoj puni potencijal uz snagu Božje milosti!

Mladi Isus, koji je svoju mladost proveo kao drvodjelja gradeći kuće i obrađujući zemlju, **odlučan je izgraditi bolji svijet koristeći alate kako bi obradio plodove našeg srca – sada i u vječnosti.**

“

Dobar vjernik je onaj koji živi u zajednici s Bogom i prema drugima pokazuje empatiju i solidarnost kakvu ti ljudi žele doživjeti.”

”

Kao što se cvijet okreće prema suncu da bi mu blistave zrake pomogle u usavršavanju ljepote i simetrije, tako se i mi moramo okrenuti Suncu pravednosti da bi nas mogla obasjati nebeska svjetlost, da bi se naš karakter mogao razvijati po Kristovu uzoru.”

E. G. White, *Put Kristu*, str. 71.

Ne svida Mu se duhovno stanje u kojem živi većina Njegovog naroda. Umjesto da ih napusti, započinje s izgradnjom zajednice koju naziva Njegovom „Crkvom”. Želi ih naučiti kako živjeti istinsku religiju: „(...) pohađati sirote i udovice u njihovoj nevolji i čuvati samoga sebe čistim od ovog svijeta.” (Jakov 1,27) Drugim riječima, dobar vjernik je onaj koji živi u zajednici s Bogom i prema drugima pokazuje empatiju i solidarnost kakvu ti ljudi žele doživjeti.

Natanael ga je zvao „Rabbi”, što znači „moj Učitelj”. Iako tefilin ili molitveno remenje nije visjelo s Njegovog čela ili Njegove lijeve ruke, Njegova duhovnost je autentična: **On uči ljudе da razmišljaju, da budу, da žive, i stoga da žive zajedno, što značи da vole²**. Iudska bićа, Boga i Njegovu riječ. On to čini na rubu vjerskih institucija svojega vremena: u hramovima i sinagogama. Traži od njih razmišljanje svakoga dana, disciplinu uma i tijela, zadovoljstvo u radu, ispunjavanje svojih dužnosti, poštovanje prema svima.

Učitelj zna kako ispuniti entuzijazmom, ispraviti obzirnošću, motivirati – i to čini sa strpljenjem, odlučnošću i nježnošću. Kroz priče, slike i vlastiti primjer, uči kako razumjeti Pismo, vidjeti stvarnost, slušati prirodu, ne bojati se smrti i živjeti s dostojanstvom. Uči kako mudro moliti, kako opraštati. Kako radije patiti, nego drugima prouzročiti

patnju. Drugim riječima, **uči živjeti pozitivnim životima koji okruženje mijenjaju u bolji svijet**.

Životi Ivana, Andrije, Šimuna i Natanaela nadalje će odražavati život njihovog Učitelja i pretvorit će se u izuzetne živote. Samo Ga trebaju slijediti na strmom i uzbudljivom putu koji ih vodi iz svijeta ljudske prosječnosti u visine nebeskog kraljevstva.

Oni će slijediti Njegov put toliko pažljivo da će članovi Njegove rastuće skupine biti poznati kao „oni koji slijede Put”. //

1 Ellen G. White, *Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2018, str. 98-99.

2 Enrique Rojas, *Vive tu vida [Live your life]*, Madrid: Temas de Hoy, 2013, str. 83.

 PITANJA

1. „Za Njega [Isusa] sloboda nije mogućnost raditi što ti je želja, već prilika da odabereš najbolju opciju.” Slažeš li se s ovom definicijom slobode? Zašto?

2. Umjesto upitanja u teološke rasprave, Filip Natanaela poziva da sam sretne Isusa („Dođi i vidi”). Što iz teksta možemo naučiti o tome kako podijeliti svoju vjeru s drugima te kako predstaviti Isusa našim prijateljima i članovima obitelji koji Ga ne poznaju?

3. U Mateju 5,48 Isus nas poziva da budemo savršeni. Badenas ovaj poziv pojašnjava kao pozivanje svih da „dosegnu svoj puni potencijal snagom božanske milosti”. Što za tebe znači nalog „budi savršen”? Kako mi možemo biti „izuzetni ljudi” u ovom svijetu? Navedi primjer ili dva.

4. „Pozivanjem Ivana, Andrije, Šimuna, Filipa i Natanaela otpočinje osnutak kršćanske Crkve.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 101) Riječ „Crkva” (*ekklesia* na grčkom) znači skup ljudi koji su odgovorili na poziv (Matej 16,18). Što za tebe znači Crkva? Što su ili što bi trebale biti njezine osobine?

5. Jakov 1,27. Što čini istinsku religiju („čistu i neokaljanu”)? Na koji način možemo sprovoditi ili sprovodimo istinsku religiju kao pojedinci i kao Crkva?

OSOBNI IZAZOV

Badenas sažima Isusov prijedlog da živimo „jednostavnim i pozitivnim životom te da svoje okruženje promijenimo u bolji svijet.” Razmisli na koji način možeš koristiti svoje riječi, vrijeme, talente, glazbu, društvene mreže, sportske vještine itd. kako bi ovaj svijet učinio boljim mjestom. Sprovodi svoje ideje u djela tijekom sljedeća tri tjedna (zapamti, navika se stječe za 21 dan).

ISTRAŽUJ DUBLJE

- › Ivan 1,43-51
- › 2. Korinćanima 5,17-21
- › Ellen G. White, *Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2018, poglavje „Našli smo Mesiju”, str. 94-103.
- › Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2019, poglavje „Poziv”.
- › „Pitanja koja se tiču Isusa: ’Zašto vjernik vjeruje da se njegovo spasenje nalazi u Kristu?’ te druga slična pitanja: ’A za koga me vi držite?’ mogu se jedino odgovoriti osobno [...] jer pitanje i odgovor mogući su samo ako je prethodilo neprenosivo iskustvo: iskustvo susreta.” (Martín Gelabert, *Salvación como humanización [Salvation as humanisation]*, Madrid: Ediciones Paulinas, 1985, str. 13)
- › „(...) posebne istine za ovo vrijeme pronašli su ne crkveni autoriteti, već muškarci i žene koji nisu ni previše učeni niti previše mudri da bi odbili povjerovati u Božju riječ. (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, Zagreb: Znaci vremena, 2015, str. 46)
- › iCOR: <https://icor.church>. iCOR je alat Kršćanske adventističke crkve za crkvu koja je orijentirana na rast i razvoj. Utemeljena je na deset vrijednosti, a to su: povezanost, briga, sudjelovanje, slavljenje, podučavanje, služenje, pomirenje, savjetovanje, obučavanje i vođenje.

AKTIVNOSTI

1. AKTIVNOST: UPOZNAJ SE

Materijali: 1 papir po osobi, 1 olovka po osobi

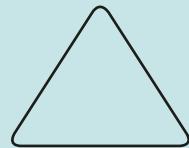
Opis aktivnosti:

- Zamoli da svi opcrtaju svoju ruku na listu papira.
- Zatim zamoli sve da, bez gledanja u dlanove svojih ruku, nacrtaju detalje svojih ruku prema sjećanju i pritom na- stoje biti što precizniji.

Nije lako nacrtati detalje ruke prema sjećanju, je li tako? Ponekad smo ponosni jer smatramo da sami sebe pozajemo bolje nego što nas drugi poznaju i da točno znamo što nam je potrebno. No čak nismo sposobni precizno nacrtati dio tijela koji gledamo svakodnevno. Međutim, Bog zna broj vlasni na našoj glavi (Luka 12,7). On nas zaista poznaje najbolje. Zato su savjeti koje nam On daje kako bismo bili sretni, savršeno skrojeni prema našim potrebama. Sada provodi neko vrijeme u molitvi. Zamoli Boga da ti pomogne da budeš osjetljiv na Njegove savjete.

2. AKTIVNOST: PIRAMIDA PRIORITETA

Materijali: 1 olovka po osobi, 1 crtež piramide ili trokuta po osobi

Opis aktivnosti:

A. Maslow je bio američki psiholog koji je razvio poznatu teoriju ljudskih potreba. Piramida se često koristi kako bi se predstavilo pet hijerarhijskih razina ljudskih potreba. Koristit ćemo istu hijerarhijsku piramidu kako bismo se osvrnuli na pet potreba u Crkvi danas.

- Iskoristi crtež kako bi napisao (odozdo prema gore) pet elemenata koje smatraš neophodnima za Crkvu danas kako bi bila zdrava.
- Podijeli svojih pet elemenata s grupom.

3. AKTIVNOST: DOSEGnuti VLASTITI POTENCIJAL

Opis aktivnosti:

- Podijelite se u grupe tako da u svakoj grupi budu dvije ili tri osobe iste visine.
- Održat ćemo natjecanje u skakanju. Svaka osoba u svakoj grupi mora skočiti što može više.
- Nakon što svi skoče, zamoli jednog člana grupe da podigne ruku dok preostali dio grupe ponovo skoči. Ruka će služiti kao orijentir da im pomogne da skoče više nego prije.

Primjena:

Puno je lakše dosegnuti naš potencijal kad imamo jasan orijentir. Bog nam u našem životu pomaže postaviti ciljeve koji nas održavaju motiviranim i koji nam pomažu da svladamo trenutnu situaciju. Ako nam je Bog orijentir, rast ćemo i razvijati se na načine koje ne možemo ni zamisliti.

Provodi vrijeme u molitvi i zahvali Bogu za viziju koju ima za tebe i tvoj potencijal.

D A N

2

SVADBA

GLAVNI TEKST: IVAN 2,1-11

„TREĆI DAN POSLJE TOGA BIJAŠE SVADBA U KANI
GALILEJSKOJ, A BILA JE ONDJE I MAJKA ISUSOVA. NA
SVADBU BIJAŠE POZVAN I ISUS ZAJEDNO SA SVOJIM
UČENICIMA.“

Ivan 2,1-2

MALO SELO KANA U GALILEJI SLAVI BRAČNU ZAJEDNICU. UZBUĐENJE JE U ZRAKU. ZA MLADECNE I NJIHOVU RODBINU TE PRIJATELJE TO JE VELIKA ZABAVA, JEDAN OD NAJVĒĆIH DOGADAJA U NJIHOVIM ŽIVOTIMA. NJIHОVA EUFORIJA POTIČE IH DA POZOVU ČAK I SLUČAJNE PROLAZNIKE.

Među uzvanicima su Marija, Isus – još uvijek poznat kao „drvodjelj iz Nazareta“ ili „Marijin sin“ – i neki od Njegovih učenika, koji Ga već zovu rabinom.

Učitelj je došao kako bi donio „život u izobilju“ i On uživa u ovoj zabavi. Ako je Božji san da budemo sretni u vječnosti, on zasigurno želi da smo sretni ovdje i sada.

Ceremonija vjenčanja kratka je i jednostavna. Mladoženjini prijatelji podigli su bijeli svadbeni baldahin (*chuppah*), koji su žene okitile cvijećem. Mladenka sjedi na nečemu što predstavlja prijestolje, zdesna mladoženji, na mjestu časti. Ona čeka odjevena u vjenčanicu i nosi svjetlucavi zlatni nakit – vlastiti ili posuđen. Kao što Psalm kaže: „zdesna ti je kraljica u zlatu ofirskom.“ (Psalm 45,10)

Kad mladoženja dolazi sa svojom pratnjom, podiže mlađenkin veo. Gotovo da je i nije video od zaruka. Ona obilazi oko njega sedam puta prije negoli ponovno sjeda na mjesto časti.

Sada je vrijeme za *kidušin*, ceremoniju vjenčanog prstenja, razmjenu zavjeta i obećanja. Mladenci se daruju i „posvećuju“ jedno drugome. U tišini prepunoj iščekivanja, mladoženja, preplavljen emocijama, govori svojoj mlađenki: „**Ovim prstenom ti se zavjetuješ meni i ja tebi prema izraelskom zakonu.**“ Mlađenka odgovara: „**Ja pripadam dragome svome, dragi moj pripada meni.**“ (Pjesma nad pjesmama 6,3) Neposredno nakon toga mladoženja potpisuje *ketubah*, bračni ugovor u kojem je popis bračnih dužnosti. On ih čita naglas i daje mlađenki na čuvanje. Mladenci sada opušteni slušaju sedam obrednih blagoslova koje izgovara rabin ili stariji muškarac iz njihovih obitelji.

„Neka je blagoslovlen Onaj koji je stvorio ljudska bića na svoju sliku i koji se brine za njihovo potomstvo i sreću.

Neka je blagoslovlen Stvoritelj mladoženje i mlađenke,
radosti i zabave,
veselja i radovanja,
zadovoljstva i užitka,
ljubavi i bratstva,
mira i prijateljstva...

Gospode, dopusti da ovo dvoje budu zaista sretni baš kao što su sretna bila tvoja stvorenja u Edenskom vrtu.“

Blagoslovi kulminiraju završnom molitvom u kojoj se svi sastaju: „Blagoslovlen bio, Adonaj, Bože naš, Kralju svemira, Stvoritelju ploda vinove loze. Jer bez vina nema uživanja...“ Mladenci uzimaju gutljaj vina iz iste glinene čaše. Mladoženja je zatim baca na pod i razbija kao podsjetnik na krvkost ljudske radosti.

Obred završava pljeskom prisutnih dok pjevaju *Mazal tov* i žele sreću mlađencima. Glazbenici sviraju flautu, bubnjeve i tamburine.

„

Ako je Božji san da budemo sretni u vječnosti, on zasigurno želi da smo sretni ovdje i sada.“

”

On (Isus) je nalazio zadovoljstvo u prizorima bezazlene radosti i svojom je nazočnošću odobravao društvene skupove. Hebrejska svadba bila je dojmljiv događaj i njezina radost nije prouzročila nezadovoljstvo Sina Čovječjega. Svojom nazočnošću na svečanosti Isus je ukazao poštovanje braku kao božanskoj ustanovi.”

Ellen G. White, *Isusov život*, str. 110.

Mladenka i mladoženja sada se okreću jedno drugome, uzbuđeni i nestrpljivi, jer došlo je vrijeme da budu sami. Moraju se povući u spavaču sobu bez odlaganja kako bi konzumirali brak. Mladenka prima Rebekin blagoslov, koji uzvikuju žene: „Sejo naša, budi mati nebrojenim tisucama, a dušmana svojih vrata potomci ti zaposjeli!” (Postanak 24,60)

Mladoženja prima blagoslov muškaraca: „Dao Jahve da žena koja ulazi u dom tvog bude kao Rahela i Lea, koje su obje podigle kuću Izraelovu! Obogati se u Efrati, a prodiči u Betlehemu! Neka tvoja kuća, po potomstvu koje će ti dati Jahve od ove mlade žene, bude kao kuća Peresa, koga Judi rodi Tamara!” (Ruta 4,11-12)

Svi čekaju da se posteljina pokaže kao dokaz da je bračna zajednica konzumirana kako bi se izbjegle bilo kakve primjedbe. Čim je to učinjeno, zabava počinje.

Vrijeme je za jelo, piće, razgovor, pjevanje, plesanje...

Zatim se događa nešto čudno. Poslužitelji postaju nervozni. Marija, koja je bila blizu vjenčanog para, postaje svjesna predstojeće drame. Prilazi Isusu i govoriti mu:

„Nemaju vina.”

Seoska vjenčanja obično se održavaju u jesen, nakon berbe usjeva i grožđa. Vina tada ima u izobilju. Izostanak vina upućuje na siromaštvo ili lošu pripremu. Činjenica da je ponestalo vina smatra se ozbilnjim propustom jer je pijenje na ovakvom događaju vrlo bitno.

Vino u Bibliji predstavlja radost. Ono je zadovoljstvo i život. Kada bi vina ponestalo, zabavi bi bio kraj. To je loš znak jer vino predstavlja blagoslov.

Ako se objavi „Nema vina!” nastat će drama. Nedostatak vina smatra se neprihvatljivim prekršajem. Ako vina ponestane, to će postati predmet ismijavanja. Mladenci će kriviti jedno drugo i roditelje onoga drugoga. Radost će se pretvoriti u gorčinu, a idilična će atmosfera nestati. Srećom, svadba u Kani nije tako završila jer je netko ispravio ovu ozbiljnu situaciju.

Ova priča i danas se ponavlja u životima mnogih mladih parova. Mlađi i djevojka vole se i odluče započeti zajednički život. Očekuju

da će biti sretni. Iskazuju svoju ljubav kroz pažnju, geste privrženosti i darove – sve dok, u trenutku, nestane nešto neophodno. Nitko ne smije zaboraviti praznu čašu, koja pada na pod i koju je mladoženja razbio. Ljudske zalihe sreće nisu neiscrpne poput zaliha vina u Kani.

U životu postoje trenutci u kojima „ponestane vina“. Zdravlje, posao, novac, strpljenje, šarm i želja da se ostane zajedno nestanu. Poput vjenčanja u Kani, prvo se servira najbolje vino, a onda lošije. Najgore je kad uopće nema vina koje se može poslužiti. Entuzijazam i pažnja menjavaju sve dok ne dođe dan kada nestanu u potpunosti. Ono što je započelo s ljubavlju i poljupcima, završava ravnodušnošću, zamorom, pa čak i raskidom.

Ne možemo neograničeno živjeti na vlastitim rezervama. Naše zalihe ljubavi i razumijevanja ograničene su. Zalihe u našim spremnicima ponestat će ukoliko se ne obnavljaju, poput privrženosti koja nije obnovljena.

Na svadbi u Kani otkrivene su **tri tajne** koje su omogućile da se prevlada prvi problem pred kojim su se mладenci našli. Ove tri tajne i danas su ključne za postizanje sretnog doma.

Prva tajna: mладenci su **pozvali Isusa**. Njegova prisutnost omogućila je blagoslove koji su mogući jedino kroz Njega. Samo Onaj koji je Ljubav sposoban je stvarati ljubav. Kada Njega učinimo trajnim gostom u našem domu, On će stvarati ljubav i sreću i u najtežim okolnostima.

Marija, koja dobro poznaje svojeg Sina, opisuje drugu tajnu. Uzbunjena mogućnošću da će zabava propasti, obraća se Isusu za pomoć: „Nemaju više vina.“ Pouzdano govorи poslužiteljima:

„Što vam god rekne, učinitel!“ (Ivan 2,5)

Ovo je bio mudar potez u ozbiljnoj situaciji. Kada smo spremni

učiniti sve što Isus kaže, nismo daleko od rješenja naših problema. Ivan kaže što se dogodilo: „Ondje je bilo postavljeno šest kamenih posuda...“ (Ivan 2,6) Svaka je posuda imala kapacitet od 100 litara. Židovi su ih koristili na svojim obredima pročišćenja.

Isus je rekao poslužiteljima:

„Napunite posude vodom!“

Napunili su ih do samog vrha.

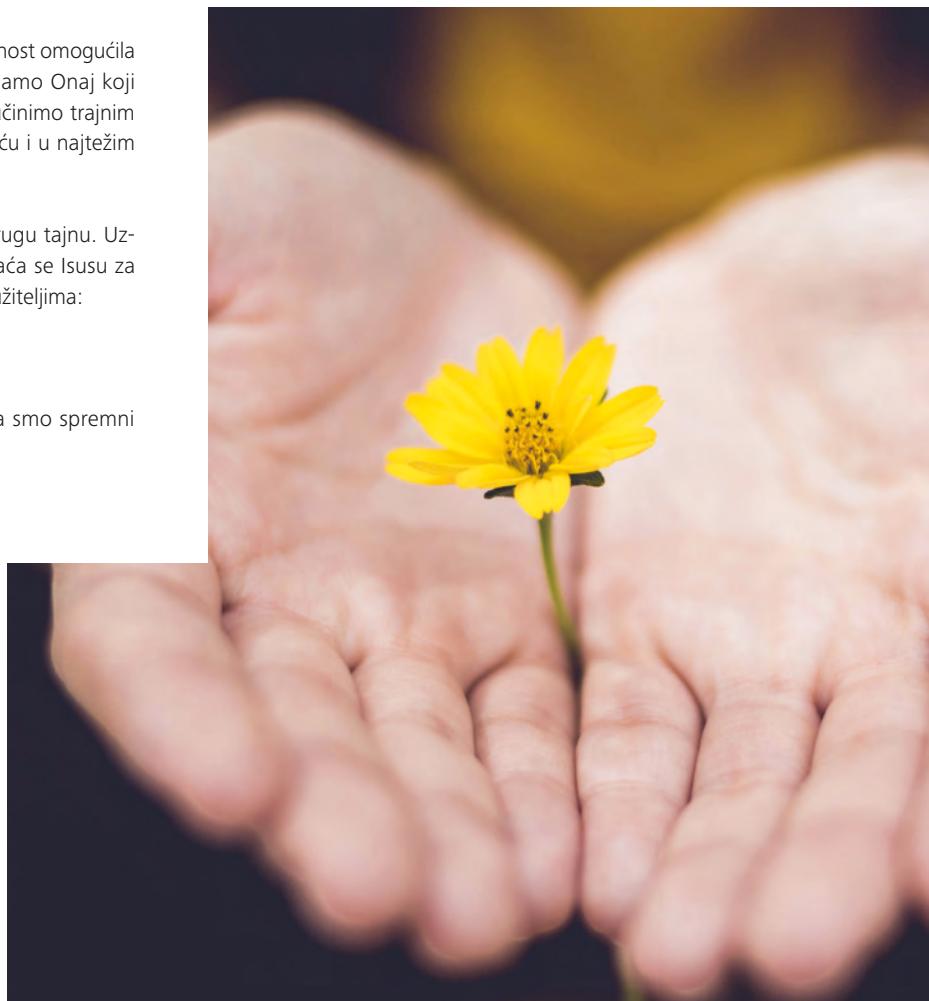
„Sad zahvatite i odnesite ravnatelju stola!“ rekao je Isus. (Ivan 2,8)

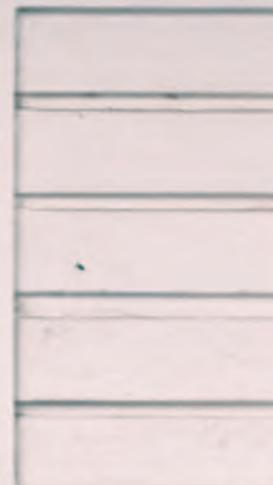
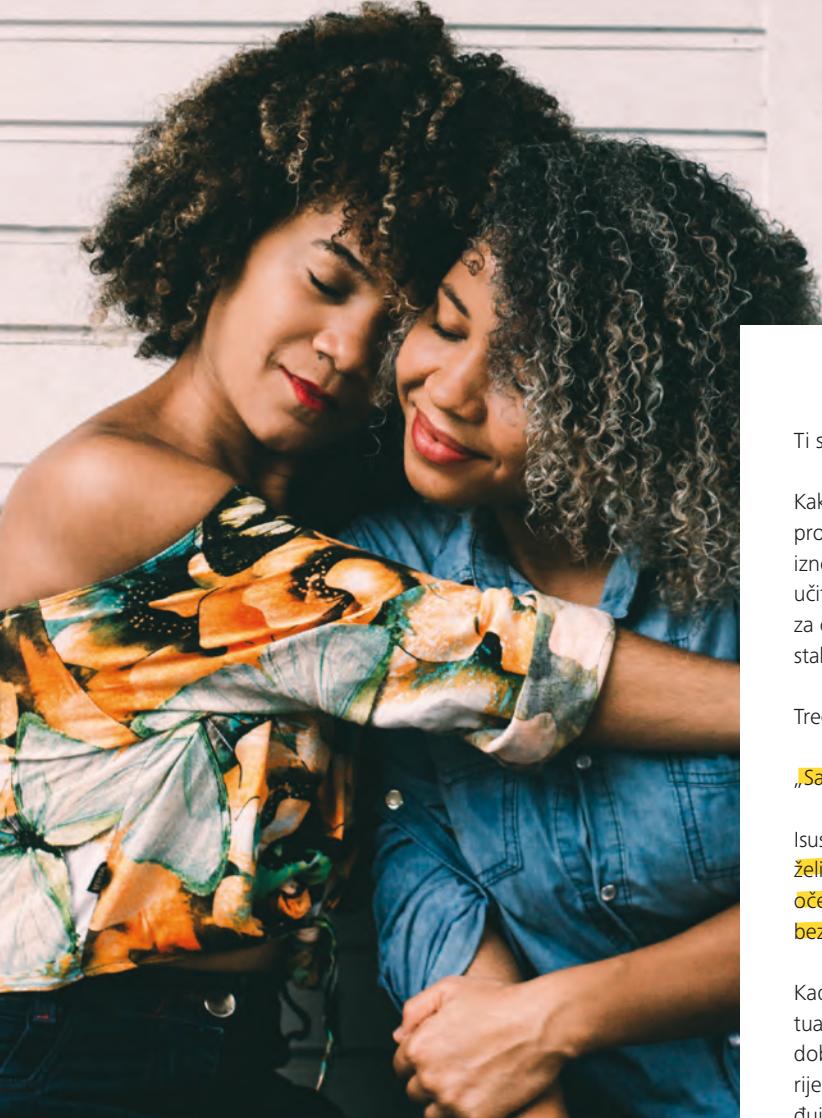
To su i učinili. Gospodar gozbe kušao je vodu pretvoren u vino ne znajući njezino porijeklo. Pozvao je mladoženju na stranu i rekao mu:

„Svatko najprije iznosi dobro vino, a kad se ljudi ponapiju, slabije.

„

Voljeti je želja da drugoga
učiniš sretnim.“

Ti si čuvaо добро вино до сада.“ (Ivan 2,10)

Kakvo je то bilo iznenađenje za mladoženju, koji nije ni bio svjestan problema! Kakvo iznenađenje za one koji su svjedočili čudu! Kakvo iznenađenje za Njegove učenike! Bio je то prvi javni čin njihovog učitelja; прво чудо bilo je blagosloviti mладence i zatim učiniti чudo za obitelj! Kada je забава već bila осуђена на propast jer je poneštalo vina, Isus je osigurao vina na pretek i забаву учинio uspješnom.

Treću tajnu otkriva Učitelj kada kaže:

„Sada poslužujte.“

Isus zna da nam je potrebno više ljubavi negoli zaslужujemo. **Ukoliko želimo usrećiti one koje volimo, nemojmo čekati da чаše njihovih очekivanja presuše i da oni ožedne. Moramo ih odmah poslužiti bez oklijevanja.**

Kada dođe kriza, ne smijemo odugovlačiti i очekivati da će se situacija riješiti sama. Kada nešto u odnosu s voljenom osobom nije dobro i ništa se ne poduzima kako bi se to popravilo, pokušaj to riješiti ti. Dobri odnosi, bili oni unutar braka ili prijateljstva, izgrađuju se i učvršćuju tako što svakodnevno daješ najbolje od sebe kroz djela službe kad je druga osoba u potrebi. Voljeti je želja da drugoga učiniš sretnim. Čekati neko drugo vrijeme znači riskirati da druga osoba potraži druge fontane kako bi utažila žeđ. Kada je tvoj savjet, zagrljaj ili poljubac potreban, daruj ga odmah jer sutra može biti prekasno.

Sada kada je забава završena, učenici su naučili jasnu pouku: kada je живот težak – a zalihe vina prazne – gdje se god nalazio, Bog ima jednaku moć koju je imao u Kani. Sposoban je darovati nezamisliva rješenja za naizgled bezizlazne situacije. Kada vidimo da su naši vrčevi prazni, On ih može napuniti do vrha. Ono što je mogao biti gorak medeni mjesec pretvorit će se u prvi dan i početak novog postojanja. //

“

Dobri odnosi, bili oni unutar braka ili prijateljstva, izgrađuju se i učvršćuju tako što svakodnevno daješ najbolje od sebe kroz djela službe kad je druga osoba u potrebi.”

?

PITANJA

1. Slažeš li se s izjavom: „Učitelj je došao kako bi donio ‘život u izobilju’... Ako je Božji san da vječno budemo sretni, On zasigurno želi da ovdje i sada budemo sretni.“ Što u našim svakodnevnim životima znači da je Isus došao kako bi nam omogućio život u „izobilju“ (Ivan 10,10)?

2. Jesi li iznenaden time što je Isusovo prvo čudo bilo na svadbi u Kani? Kako zamišljaš taj događaj? Što ovo čudo govori o Isusu i Njegovom zanimanju za obične stvari iz našeg svakodnevnog života?

3. Badenas pronalazi tri tajne iz svadbe u Kani koje mogu pridonijeti uspjehu u našim odnosima. Koje su to tajne? Što misliš o njima?

4. „Voljeti je želja da drugoga učiniš sretnim.“ Na koji bi način ti definirao što znači voljeti?

5. U svakom odnosu dođe do teških trenutaka, neispunjениh očekivanja i slomljenih srca. Koje korake možeš napraviti kako bi održavao odnose i riješio nastale sukobe na osobnoj razini i u crkvenom okruženju?

OSOBNI IZAZOV

Razmišljaj o svojim odnosima s roditeljima, braćom i sestrama, partnerom, supružnikom, prijateljima... Jesi li trenutno u sukobu s nekim od njih? Postoji li neko nerazumijevanje ili je odnos jednostavno zahladio?

Ako je tvoj odgovor potvrđan, nemoj čekati: učini prvi korak i ovaj tjedan posveti pronalaženju rješenja. Prisjetimo se što kaže Pavao: „Ako je moguće – koliko je do vas – budite u miru sa svima!“ (Rimljanima 12,18) Ako je tvoj odgovor negativan, razmisli što ovoga tjedna možeš učiniti kao čin službe kako bi najmanje dvjema osobama pokazao da su ti važne.

ISTRAŽUJ DUBLJE

- › Ivan 2,1-11
- › 1. Korinćanima 13
- › Ellen G. White, *Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2018, poglavlje „Na svadbenoj svečanosti“ (str. 104-112).
- › Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2019, poglavlje „Svadba“.
- › Netko tko je prošao teško iskustvo prekida veze napisao je sljedeće: „O, da sam barem znao da strast nije ništa osim osjećaja, a ljubav odluka! Da sam barem znao da je ono što očekujem ono što sam trebao dati. Da sam znao da će požeti ono što sam posijao. Da sam barem znao da ljubav, poput krhkog biljka, može umrijeti od žedi iako stoji pored fontane... Da sam barem znao da se najveća udaljenost na svijetu može pronaći u postelji između dviju osoba. Da sam barem znao da je strast hirovita, a ljubav jaka i strpljiva, sa sposobnošću neprestanog procvjetavanja dokle god se zalijeva i njeguje. O, da sam barem znao...!“
- › „Dodirom ljubavi svatko postaje pjesnik.“ (Platon)

AKTIVNOSTI

1. AKTIVNOST: PRVI KORAK

Materijali: Stare novine (2 primjerka)

Opis aktivnosti:

- Podjelite se u dvije grupe. Svakoj grupi dodijelite jedne novine.
- Ova aktivnost sastoji se od kratke utrke od desetak metara. Sudionici se mogu kretati prema naprijed jedino ukoliko staju na stranice novina. Grupa koja najbrže stigne do cilja pobjednička je grupa.

Primjena:

Nositi se sa životom ponekad može biti komplikirano poput kretanja po novinama.

Zapravo, međuljudski odnosi mogu biti krhki poput listova novina koje smo raširili po podu. Bog zna koliko su nam važni ljudi u našim životima. On predlaže da pomažemo prijateljima i članovima obitelji (Mudre izreke 17,17) i da se prema njima odnosimo brižno jer su oni, kao posebna ljudska bića, toga vrijedni. Prisjeti se situacije u kojoj je netko bio ljubazan prema tebi i zahvali Bogu za taj trenutak.

2. AKTIVNOST: POSEBAN DAR

Materijali: 1 olovka i papir po osobi

Opis aktivnosti:

Nema ništa posebnije nego kada sebi bliskim ljudima kažeš koliko ti je do njih stalo, stoga u ovoj aktivnosti svaka osoba treba na papir napisati svoje ime. Zatim predaj svoj list ostalim osobama u grupi. Svaka osoba na tvoj papir treba napisati nešto pozitivno o tebi.

Zapiši pozitivne strane ili vrijednosti, primjerice: „Marija, divim se tvojoj hrabrosti kad se suočavaš s teškim situacijama.“ Poruka treba biti konkretna, određena i prilagođena osobi koju opisuješ; izbjegavaj općenite poruke.

Primjena:

Sljedeći put kada se ne budeš osjećao dobro, kada budeš imao problem ili kada budeš prolazio kroz poteškoće, uzmi taj papir i prisjeti se svih velikih kvaliteta koje imaš. Zahvali Bogu za sve kvalitete koje posjeduješ.

D A N

3

ZAGRLJAJ

GLAVNI TEKST: MARKO 1,40-45

„TADA JEDAN GUBAVAC DOĐE K NJEMU, BACI SE PRED NJIM NA KOLJENA I ZAMOLI: 'AKO HOĆEŠ, MOŽEŠ ME OČISTITI!' ISUS SE SAŽALI, PRUŽI RUKU, DOTAČE GA SE I REČE MU: 'HOĆU! OČISTI SE!' I ODMAH SPADE GUBA S NJEGA, I POSTADE ČIST.“

Marko 1,40-42

SMATRALO GA SE UTJELOVLJENJEM SMRTI; IPAK, ON ODBIJA IZ-GUBITI NADU. NEMA BOLESTI KOJA ČOVJEKA SROZAVA NA TAKVU STRAŠNU BIJEDU TOLIKI NIZ GODINA.¹

Svećenička presuda je konačna: „Gubavac!“ I to nije bilo sve. Prisiljen da napusti svoj život, zauvijek je izopčen iz svog doma, svoje obitelji i svog naroda; osuđen da hoda kroz „grobљe gubavaca...“ Isto je bilo i u srednjem vijeku. Svećenik bi, odjeven u svoju činovničku odoru, s križem u ruci, odveo gubavca do crkve i obavio pogrebu ceremoniju. Od tog trenutka nadalje smatralo ga se mrtvim.... Morao je nositi crni plašt i živjeti u Lazarovoj kući.²

Guba je poticala strah. Ovisno o vrsti gube, čirevi bi proždirali ruke i noge, koje bi na kraju otpale. Bilo je to postupno izumiranje tijela. Gubavac bi postao nepodnošljiv sebi i drugima.

Iako ne može u potpunosti shvatiti zašto, sada mora prihvatići da je ono što prekriva njegovu kožu ustvari prokletstvo koje je njemu strano. To je prokletstvo koje drugi do ovoga dana nisu primjećivali. Sada to svi jasno vide. Ova presuda označila je prekretnicu u njegovom životu. Značila je početak drugog života – života u kojem je prestao biti on i postao gubavac. Oni koji ga susreću skrivaju svoja lica, bježe čak i od njegove sjene.

Usprkos svemu, gubavac iz evanđelja bježi iz „svijeta mrtvih“ kako bi pronašao predah, makar na samo nekoliko sati, provirujući u svijet živih, nadajući se čudu.

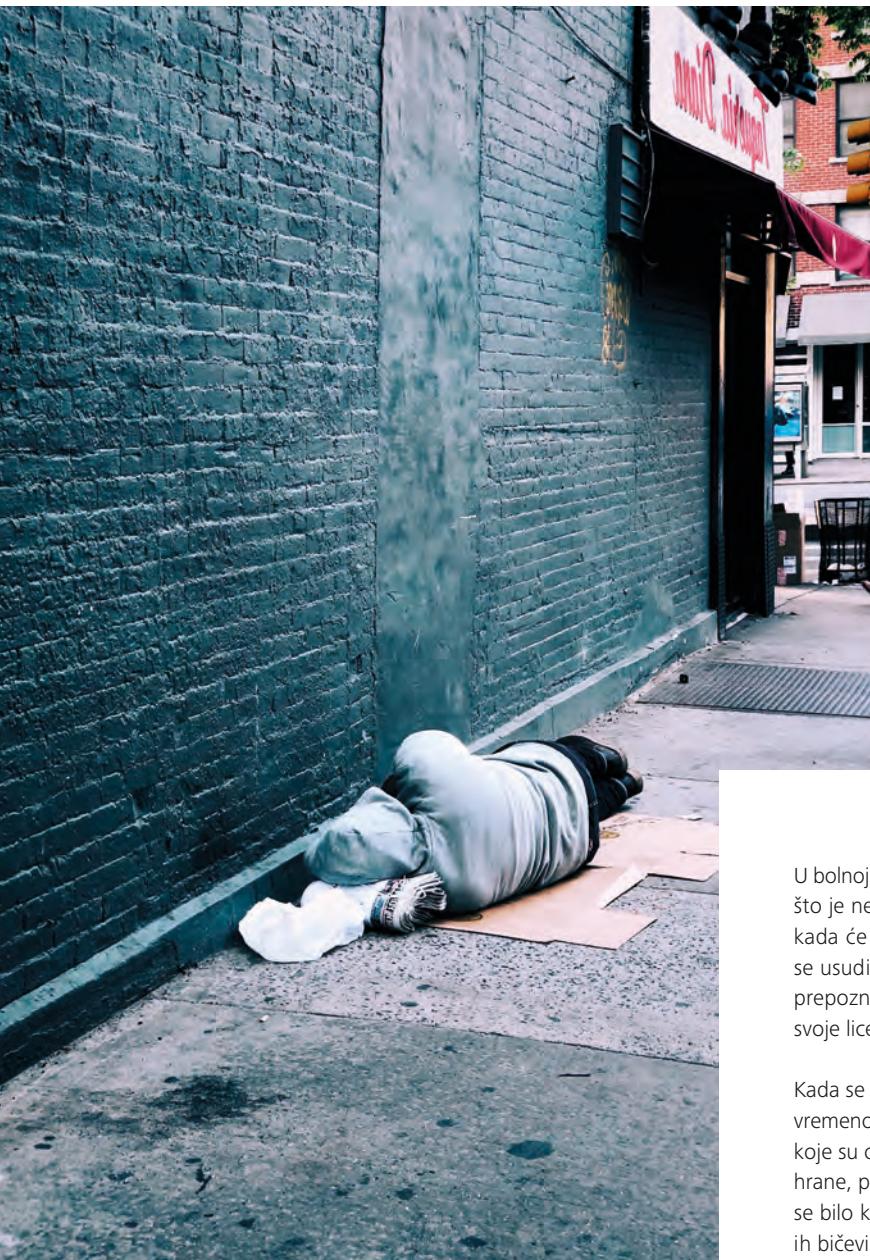
Taj osjećaj da je iznenada postao opasna prijetnja boli više od novog gubavog stanja u kojem se nalazi, koje u stvarnosti ne nanosi nikakvu bol. Pati jer osjeća da je protjeran iz ovoga svijeta i da se nikada neće vratiti. Strašna smrt koja ga čeka ne zastrašuje ga više od života otpadnika koji već proživljava. Drugi ga više ne smatraju „osobom“, on je za njih gubavac. Međutim, njegovo sjećanje i dalje se drži mjesta s kojih je prognan i ljudi koje još voli. Oni i dalje žive s njim u njegovom sjećanju prošle stvarnosti, stvarnosti koja se sada

”

Svaki je čin Kristove službe imao dalekosežni cilj. On je sadržavao više no što je samo djelo pokazivalo. Tako je to bilo i u slučaju s gubavcem. Dok je služio svima koji su dolazili k Njemu, Isus je čeznuo da blagoslovi i one koji Mu nisu dolazili.”

Ellen G. White, *Isusov život*, str. 204.

čini nevjerljivom.

Agonija koju osjeća dok gleda kako mu se tijelo raspada popraćena je patnjom. Pita se: „Radi kojeg prijestupa plaćam danak? Što sam učinio da sam zaslužio ovo? Kako je moguće da mi Nebo šalje ovakvo što?” Društveno i emocionalno neprihvatanje popraćeno je duhovnom marginalizacijom. Vjeruje da ga je Bog prokleo.

Njegov svijet, njegovo lice i tijelo promijenili su se. Oduzeto mu je sve što je bilo njegovo. Ipak, duboko u sebi on odbija pustiti svoje snove. Boji se zamisliti kakav je njegov život mogao biti...

”

Izgleda da se (Isus) želi približiti onima koji su naizgled najdalje od Boga: slomljenima, prognanima, odbačenima, prokletima.”

U bolnoj samoći unutarnjeg bića ne smije izgubiti nadu da će postati što je nekad bio, da će ponovno biti prihvaćen. Čezne za danom kada će moći zagrliti one koji su se oprostili od njega bez da su se usudili dodirnuti ga. Od tada se skriva u sjenama, povremeno prepoznajući svoje voljene na ulici. Kada se to i dogodi, pokriva svoje lice kako ga ne bi uočili.

Kada se netko i približi, uzvici „Nečist, nečist!” prekidaju tišinu! Povremeno mu putnici iz kola bacaju komade tvrdog kruha ili ostatke koje su ostavili psi. Zatim se bacaju na tlo i, ako uspijevaju doći do hrane, podižu ruke prema nebnu izričući blagoslove za darove. Ako se bilo koji gubavac previše približi konjanicima ili kolima, susreću ih bičevi koji udaraju njihova leđa i ruke.

Žetva je gotovo spremna. Dok se skriva među klipovima kukuruza kako bi izbjegao da bude viđen, jato vrabaca uzlijeće iz polja. Lako ih prepoznaće jer te su ptice potrebne za obred pročišćavanja gubavaca. Put koji krivuda prema Lazarovoju kući vodi od puteva koji su puni ljudi i životinja. Gubavac se kreće polako. Već je izgubio nekoliko nožnih prstiju i više ne osjeća preostale.

Već neko vrijeme traži Gospodara. Čuo je za Njegova čuda. Konačno, danas Ga prepoznaće i odlučuje Mu pristupiti.

Gubavac zna da je Isus želio očistiti hram od nedostojnih trgovaca, međutim nikada nije čuo da može iscjeliti gubavce. No izgleda da se želi približiti onima koji su naizgled najdalje od Boga: slomljenima, prognanima, odbačenima, prokletima. Izgubljeni u Njemu nadahnjuju dragocjenu blagost; ljudi koji ne ispunjavaju pravila čistoće, bili oni za to krivi ili ne.

Gospodar ide dalje ostavljajući za sobom užasnute poglede. Odlučan je susresti gubavca kao da je svjestan njegovih unutarnjih želja. Isus zna da je ljubav sredstvo kojim se neustrašivo prilazi drugima, onima čija su srca najžalosnija, kao i Božjem srcu.

Gubavac ne okljeva. U pogledu Gospodara pronalazi magnet koji ga privlači. Prilazi Isusu, pada na koljena i govori Mu: „Ako hoćeš, možeš me očistiti.” (Marko 1,40)

Gospodar mu tada prilazi i... dodiruje ga te uzima u zagrljav. **Bez ikakvog traga straha dodiruje ono što se ne smije dodirnuti.** Zagrljav dolazi prije iscjeljenja. Zagrljav tijela prepunog čireva, unakaženog i odbojnog. Iscjeljivanjem iz daljine pokazao bi gnušanje i odbojnost koju je gubavac već naučio gledati na ljudskim licima.

Gospodar poznaje zakone; ako dodirne gubavca, i sam postaje nečist. **Međutim, Isus se ne boji ni rizika ni pravila; zna da su ovom čovjeku potrebnii scjeljenje i Božji zagrljav.** Moramo se osjećati prihvaćeno, cijenjeno, voljeno, pa čak i zagrljeno. Teško je razviti uravnoteženu i čvrstu osobnost ako nedostaje samopoštovanja; jedini način da se osjećaj samopoštovanja učinkovito prenese je tjelesni kontakt.

Kada je iscjeljen, Isus ga šalje da udovolji propisanim zakonskim odredbama za očišćenje od gube. Poziva ga da se predstavi sveće-

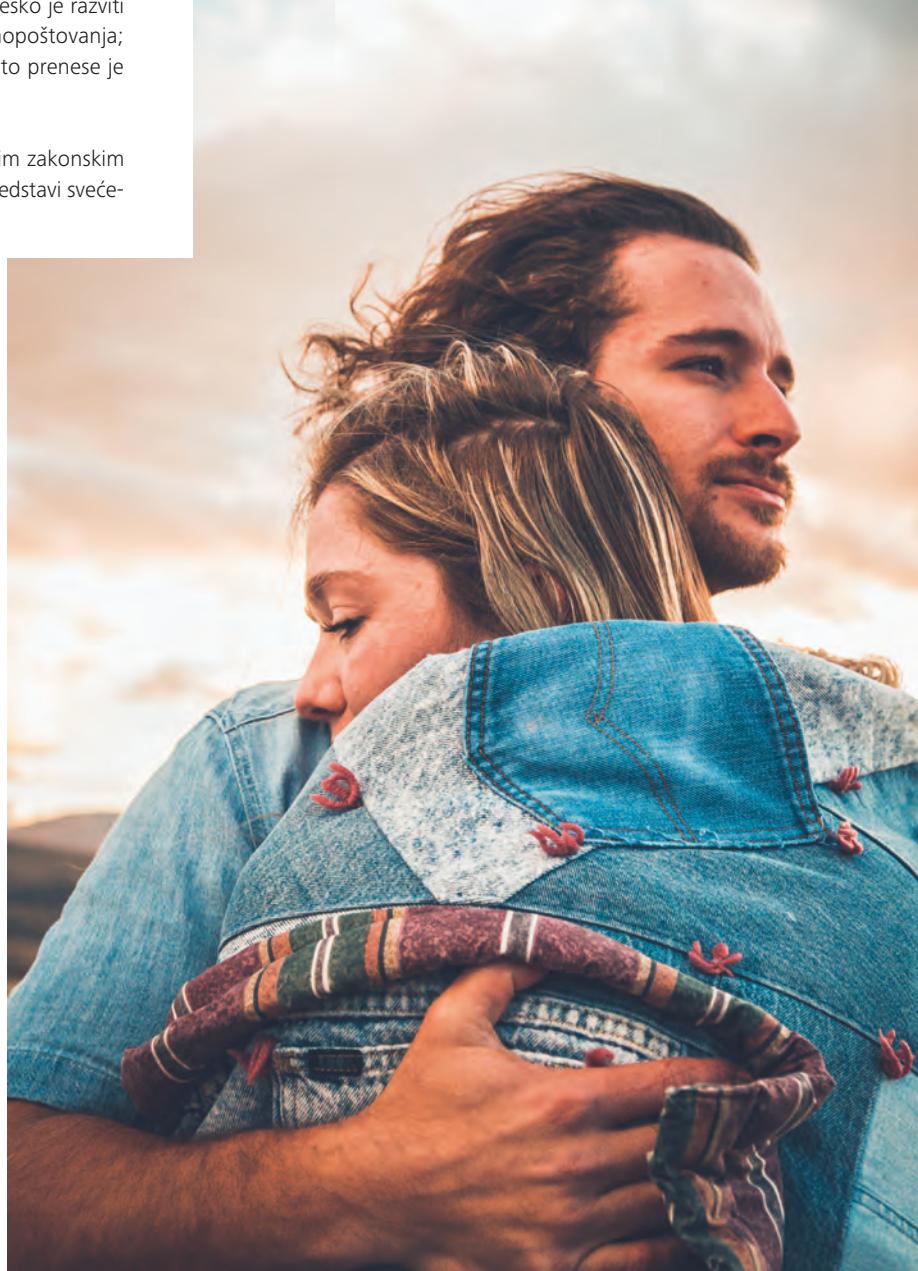
niku u hramu prije negoli se pročuje glas da je Isus iscjelio gubavca. Na taj način, bez predrasuda, vlasti će mu izdati potvrdu o iscjeljenju i obitelj i zajednica ponovno će ga prihvati.

Gospodar ga upozorava da ne govori kako ga je On iscjelio, ali to je nemoguće. To je kao da sunce zamolite da prestane sjati.

Sada bivši gubavac trči prema hramu kako bi dobio željenu potvrdu. Provlači se između robova koji vuku natovarene magarce i glasnih prostitutki ispred kasarni rimskih vojnika. Konačno, stiže do predvorja gdje će kupiti darove na mjestu gdje se nalaze ptice. Te ptice služe kao žrtve namijenjene ženama koje su rodile ili iscjeljenim gubavcima....

”

Teško je razviti
uravnoteženu i čvrstu
osobnost ako nedostaje
samopoštovanja; jedini
način da se osjećaj
samopoštovanja
učinkovito prenese je
tjelesni kontakt.”

”

Isus primjerom uči da dajemo sve, ne samo naše ostatke. Da se borimo za pravdu, a ne da se zadovoljimo pružajući malo milostinje. Da oplemenjujemo i ponovno prihvativmo one koji su marginalizirani.”

Nakon što poklanja potrebne darove, gubavac je ponovno primljen u svijet zdravih.

Pritišćući svoju potvrdu o očišćenju čvrsto o prsa, trči kući da zagri svoju suprugu, djecu, roditelje, braću. Trči nastaviti svoj život tamo gdje su ga nepravednosti ovoga svijeta prekinule. Barem je opet svoj. **Dirnut milošću, svjestan je da je novi čovjek, netko s većom slobodom negoli je imao prije,** jer Bog želi da bude slobodan poput ptica koje lete iznad polja.

Međutim, sada Isus mora ostati u karanteni. Njegov susret s gubavcem odvio se na javnom mjestu i velik broj svjedoka vidio Ga je kako je zagrljio gubavca. Sada Gospodar četrdeset dana mora ostati izvan gradova kao i svi oni za koje se sumnja da boluju od gube. Isus primjerom uči da dajemo sve, ne samo naše ostatke. Da se borimo za pravdu, a ne da se zadovoljimo pružajući malo milostinje. Da oplemenjujemo i ponovno prihvativmo one koji su marginalizirani. Isus je došao na ovaj svijet da iscijeli i spasi, iako nitko – pa čak ni Njegovi učenici – ne razumije čudan razlog koji stoji iza Njegovog velikodušnog grljenja odbojnog gubavca. //

1 E. W. G. Masterman, citirano u William Barclay, *The New Daily Study Bible: The Gospel of Mark*, Edinburgh: Saint Andrews Press, 2001, str. 48.

2 Vidi William Barclay, *The New Daily Study Bible: The Gospel of Mark*, Edinburgh: Saint Andrews Press, 2001, str. 50-51.

?

PITANJA

1. Kakvi stavovi mogu učiniti da se ljudi oko tebe osjećaju zapostavljenima i zanemarivanima, poput gubavca? Kako možeš izbjegići takve stavove?

2. Što iz iskustva ovog gubavca možemo naučiti o Božjoj milosti? Kako Isus pristupa gubavcu?

3. Što, kao Crkva i pojedinci, možemo učiniti da se drugi osjećaju „prihvaćeni, cijenjeni, voljeni, čak i zagrljeni”? Tijekom sljedećih nekoliko tjedana sprovedi u djelo neke od prijedloga.

4. Zašto je Isus od gubavca zatražio da ne govori o onome što se dogodilo? Što možemo naučiti iz toga što gubavac nije mogao šutjeti?

5. Isus mora ostati u karanteni. Brojni svjedoci vidjeli su Ga kako je zagrljio gubavca. Zato Gospodar četrdeset dana mora ostati izvan gradova, baš kao i svi za koje se smatra da su gubavi. Kako na tebe utječe kad vidiš Isusa kako daje sve za nas? Na koji te način Njegov primjer nadahnjuje?

OSOBNI IZAZOV

Sjeti se nekoga u tvojoj blizini tko se možda osjeća kao da ne pripada u zajednicu, da je otpadnik, odbačen ili jednostavno usamljen. Ovoga tjedna napiši mu ohrabrujuću poruku, moli se za njega i pozovi ga da sudjeluje u posebnoj aktivnosti s tobom ili tvojom grupom prijatelja.

ISTRAŽUJ DUBLJE

- › Matej 8,2-4; Marko 1,40-45; Luka 5,12-28
- › Ellen G. White, *Isusov život, Zagreb: Znaci vremena, 2018, poglavlje „Ako hoćeš, možeš me ozdraviti”*, str. 201-210.
- › Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2019, poglavlje „Zagrljaj”.
- › Guba je bila najstrašnija bolest svih vremena. Pogledaj mjere koje je trebalo poduzeti protiv gube, a koje su zapisane u Levitskom zakoniku 13,1-3.45.46.
- › William Barclay, *The New Daily Study Bible: The Gospel of Mark*, Edinburgh: Saint Andrew Press, 2001, str. 48-52.

AKTIVNOSTI

1. AKTIVNOST: EPIDEMIJA

Materijali: Kvačice (3-5 po osobi)

Opis aktivnosti:

- Na početku aktivnosti svatko treba imati od 3 do 5 kvačica zakvačenih na odjeći.
- Kvačice predstavljaju zaraznu bolest. Cilj ove aktivnosti je riješiti se „bolesti“ za otprilike 5 minuta tako da skineš sve kvačice sa svoje odjeće. Kako bi uspio u tome, svoje kvačice moraš zakvačiti na druge te istovremeno izbjegići da drugi svoje kvačice zakvače na tebe.

Primjena:

Što si naučio iz ove aktivnosti? Je li se netko uspio „izlječiti“? Kako su se iscijeljeni odnosili prema „zaraženima“?

Kada netko boluje od zarazne bolesti, instinktivna reakcija je da se tu osobu izbjegava pod svaku cijenu. Kao što je bio slučaj i s gubavcem, dodirnuti zaraženu osobu ne dolazi u obzir.

Istina je da smo u ovom svijetu svi zaraženi grijehom. Svoju „bolest“ ne možemo prenijeti na one oko nas kako bismo je se riješili. Jedino rješenje za svoj problem možemo pronaći u Isusovom iscijeljujućem dodiru. U Njemu postajemo nova osoba (2. Korinćanima 5,17).

Provedi vrijeme u molitvi. Zamoli Isusa da tvoj život dodirne svojom iscijeliteljskom moći kako bi se egoizam pretvorio u velikodušnost, ponos u skromnost, ravnodušnost u ljubav...

2. AKTIVNOST: PRONAĐI SEDAM ZAJEDNIČKIH STVARI

Materijali: 1 papir i 1 olovka po grupi

Opis aktivnosti:

- Podijelite se u dvije grupe po 5 ili 6 osoba.
- U svakoj grupi pronađite sedam zajedničkih stvari koje svi dijelite (ne računa se ono što je očigledno, npr. da ste svi ljudska bića).

Primjena:

Razmišljajte o tome kako imamo više toga zajedničkog negoli se čini na prvi pogled. Kada pronađemo zajedničke točke s drugim ljudima, lakše se grade mostovi odnosa umjesto zidova razdvajanja. Bog nas poziva na pomirbu na svim razinama – s Njim, ali i s ostalim ljudima (2. Korinćanima 5,18-19).

Sada primijeni ovo načelo na ljude prema kojima se možda odnosiš kao da su otpadnici, kao što je bio gubavac. Koje praktične stvari možeš učiniti da svima pristupaš jednako?

POGLED

GLAVNI TEKST: IVAN 9

„PROLAZEĆI PUTEM OPASI NEKOG SLIJEPCA OD ROĐENJA, I UPITAŠE GA UČENICI NJEGOVI: 'RABBI, TKO JE SAGRIJEŠIO, ON I LI NJEGOVI RODITELJI, DA SE SLIJEPE RODIO?' 'NIJE SAGRIJEŠIO NI ON NI RODITELJI NJEGOVI – ODGOVORI ISUS – VEĆ (JE ROĐEN SLIJEPE) DA BI SE NA NJEMU OČITOVALA BOŽJA DJELA.' (...) KADA TO REČE, PLJUNU NA ZEMLJU I PLJUVAČKOM NAČINI BLATO, KOJIM PREMAZA SLIJEPCU OČI PA MU REČE: 'IDI, UMIJ SE U RIBNJAKU SLOE!' – ŠTO ZNAČI 'POSLAN'. SLIJEpac ODE, UMije SE I VRATI SE GLEDajući. (...) A BILA JE SUBOTA KAD JE ISUS NAPRAVIO BLATO I OTVORIO MU OČI. (...) 'JE LI GREŠNIK – ODGOVORI ONAJ – JA NE ZNAM. JEDNO ZNAM: DA SAM BIO SLIJEPE I DA SAD MOGU VIDJETI!!!'

”

Važno je to što Božja djela idu na ruku onome tko pati. Djela koja Bog od nas očekuje su pomaganje, ohrabrvanje i iscjeljivanje.”

SLIJEPI MLADIĆ OD ROĐENJA PROSI ZA NOVAC ISPREM HRAMA U JERUZALEMU. ISUS SE ZAUŠTAVLJA I SA SUOSJEĆANJEM GLEDA U OČI OVOG NESRETNOG ČOVJEKA.

Učenici koriste ovaj trenutak da pitaju nešto što ih muči: koja je poveznica između patnje i osobne odgovornosti.

„Rabbi, tko je sagriješio, on ili njegovi roditelji, da se slijep rodio?”
(Ivan 9,2)

Osim nesreće koju nosi sljepoća, on snosi optužbu da su on ili njegovi roditelji odgovorni za to. Svjestan je da njegova sljepoća izaziva osudu, a ne suošćeće.

U nedostatku osjetljivosti, učenici žele zadovoljiti svoju radoznanost dok zanemaruju slijepca. Obje strane žive život zaključan unutar religioznih i pravdoljubivih okvira. U duhovnom okruženju u kojem su odrasli, svaka nesreća ima opravdan uzrok i odgovornu stranu: bolest, malformacije, suša... Naučili su da „pravda mora biti zadovoljena” na način da se pronađu krivci. Zaboravljaju da je „krivica” obično proizvod više okolnosti.

Učenici su upoznati s tumačenjima rabina, isto kao i slijepac.

Prema ideji da Bog „kažnjava grijeh otaca – onih koji ga mrze – na djeci do trećeg i četvrtog koljena” (Izrazak 20,5), oduvijek su slušali

da djeca pate zbog grijeha svojih roditelja, da čak i misli trudnih majki ostaju utisnute u moralnost djeteta.

Farizeji su bili upoznati sa spolno prenosivim bolestima. Smatraju da je mladić možda rođen slijep zbog svojih roditelja. Saduceji, s odlučnom vizijom Sveznajućeg i Božje pravde, vjeruju da dijete može biti rođeno slijepo kao kazna za grijehu koju će tek počiniti kao odrasla osoba. U uvjerenju da nema drugog života osim ovog, oni zaključuju da Bog – ako je beskonačno pravedan, mudar i moćan – mora kažnjavati grijehu prije negoli su počinjeni. Učenici žele znati što Isus misli o tome.

Isus ne dijeli mišljenje farizeja i saduceja te svojim učenicima odgovara:

„Nije sagriješio ni on ni roditelji njegovi.”

Važno je to što Božja djela idu na ruku onome tko pati. Isus poznaje Pismo bolje od ikoga i zna da pred Bogom „sin neće snositi grijeha očeva, ni otac grijeha sinovljeva.” (Ezekiel 18,20) Zna da u ovom svijetu pogreške imaju smrtonosne posljedice i da možemo biti žrtva zala za koja nismo krivi. Učitelj izjavljuje:

„(...) meni treba činiti djela onoga koji me posla.” (Ivan 9,4)

Djela koja Bog od nas očekuje su pomaganje, ohrabrvanje i iscjeljivanje. **Ukratko, činiti dobro. Isusa ne zanima toliko teoretsko pojašnjenje koliko pružanje praktične pouke. Pomoći unesrećenom potrebni je i korisnije od utvrđivanja tko je kriv za sljepoću. Bolje je zapitati se što možemo učiniti kako bismo ublažili nečiju bol, nego pitati se zašto se to dogodilo.**

„Dok je dan, meni treba činiti djela onoga koji me posla. Dolazi

noć, kad nitko ne može raditi. Dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta. (Ivan 9,4-5)

Učitelj razumije da griesi ovog čovjeka ili njegovih roditelja nisu uzrok njegove sljepoće. U ovom svijetu patimo od naslijednih nedostataka, bolesti i drugih uzroka. Neki su rođeni slijepi, neki mrtvi, a čak se i oni zdravi razbole i na kraju umiru. Samo nekolicina ima prednost zbog izvrsnih sposobnosti, dok drugi unište sami sebe zbog vlastite gluposti ili budu žrtve tuđih grešaka. Svo ovo zlo javlja se kao rezultat odbacivanja Božjeg plana. Isusova misija sastoji se od povezivanja ljudskih bića u nebesku domenu. Zlo i njegovo porijeklo nemaju objašnjenje na ljudskoj razini jer posjeduju kozmičku dimenziju koju može objasniti samo Bog.

Rekavši da ni sam dječak ni njegovi roditelji nisu odgovorni za njegovu sljepoću, Učitelj svojim učenicima ukazuje na to da otkrivanje uzroka za naše probleme često može biti vrlo korisno, međutim ponекад to nije prioritet. Poznavanje uzroka nesreće ne ublažava bol.

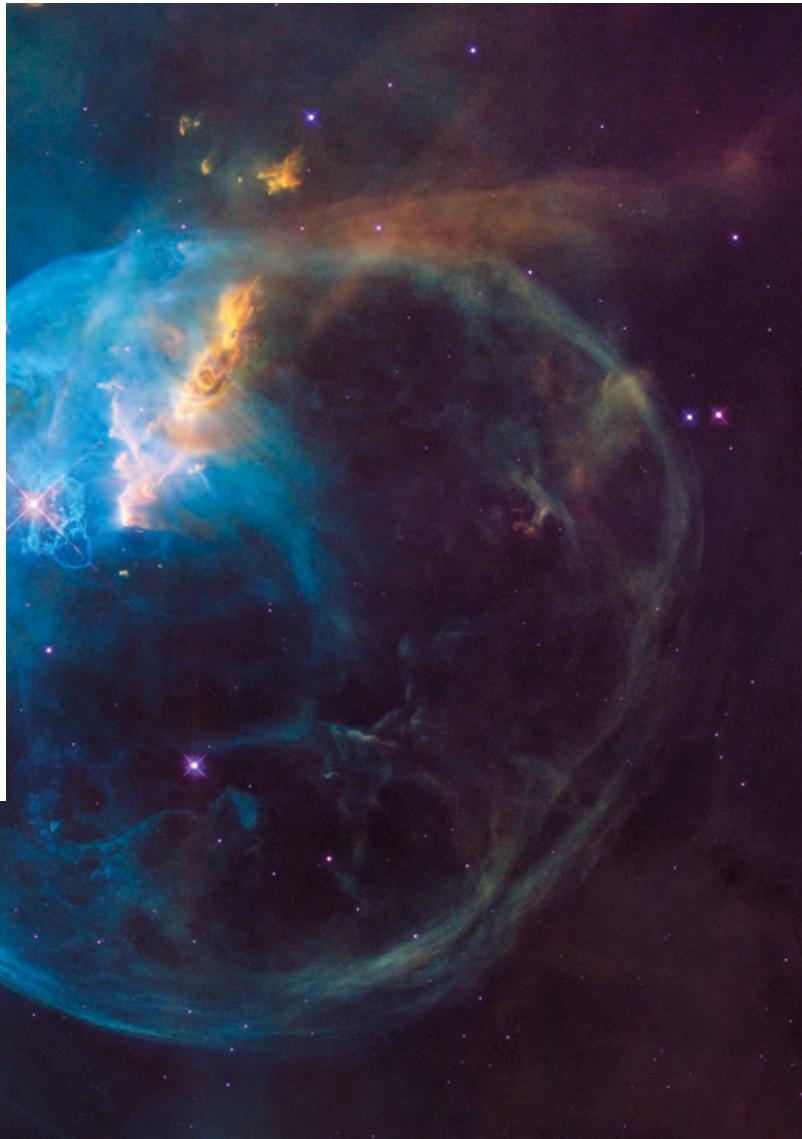
Isus ne čeka da Ga prosjak zatraži bilo što. Djeluje na vlastitu inicijativu kako bi mu pomogao. Možda zbog toga, suprotno onome što čini prilikom drugih iscijeljenja, Učitelj koristi niz nimalo čudesnih ljudskih resursa kako bi mu vratio vid. Pljuje na pod, od sline pravi blato, njime maže oči slijepog čovjeka i govori mu da se umije u ribnjaku Siloe. Ova se metoda čini ogavna i nehigijenska, no u staro doba smatralo se da sлина posjeduje iscijeliteljska svojstva, posebno ako je pripadala važnoj osobi. Plinije¹ je cijelo poglavje posvetio predstavljanju iscijeliteljskih svojstava sline. Koristila se protiv zmijskog otrova, epilepsije i gube.² Tacit priča o događaju kada je

Vespazijan posjećivao Aleksandriju: čovjek koji je bolovao od bolesti očiju upitao ga je može li oboljele dijelove navlažiti slinom.³ Isus nije koristio ovu metodu zato što je vjerovao u nju, već kako bi iskušao mladićev stav. Priča završava tako što mladić odlazi, pere se i vraća s obnovljenim vidom. Isus naglašava da je mladić učinio sve što je od njega zatraženo.

Religija koju Isus naučava nalazi se negdje između stvarnosti i misterija; dok istovremeno sadrži oboje: „Što je sakriveno, pripada Jahvi, Bogu našemu, a objava nama i sinovima našim zauvijek...“ (Ponovljeni zakon 29,28) – i to je dovoljno za nas. Kada se susreo s pitanjem „teologije-fikcije“ koje su postavili Njegovi učenici, Učitelj je odgovorio: „Ne pokušavajte shvatiti ono što je izvan vašeg doseg, jer ako Bog nije otkrio, nije potrebno da znate. **One koje smatraste prokletima gledajte drugim očima.** Postoje stvari koje nikada nećete znati. Čini ono što Bog traži od tebe i time ćeš imati dovoljno da život ispunиш svrhom i značenjem. Ovog trenutka pobrini se za slijepca.“

”

Isusova misija sastoji se od povezivanja ljudskih bića u nebesku domenu. Zlo i njegovo porijeklo nemaju objašnjenje na ljudskoj razini jer posjeduju kozmičku dimenziju koju može objasniti samo Bog.“

”

Krist je plakao gledajući nesreće.
 Neka Njegova osjetljivost nađe
 mesta u vašem srcu. Pokažite
 samoodricanje kojim ćete olakšati
 patnje Božje djece.”

Ellen G. White, Naše visoko zvanje, str. 200.

Isus na pitanje učenika nije odgovorio na način na koji su to oni očekivali. On zna da im je potreban odgovor na pitanje patnje, ali uči ih da se sa zlom ne treba suočiti razlučivanjem između krivnje i bezgrešnosti. Ljudska patnja ne pronalazi svoje porijeklo u Bogu, On ljudima ne želi nesreću: patnju, bolest, smrt. Nasuprot, Bog nam dolazi kako bi ponudio spasenje i vječni život kroz svoju milost.

Teška tišina obuhvaća skupinu dok međusobno razmjenjuju poglede. Učenici u dubokom čuđenju razmišljaju o slijepcu; Isus razmišlja što još može učiniti za njihovo dobro. Mladić gleda u nebo, zadriven i očaran svjetлом. Smrknuti izrazi na licima nekih od njih otkrivaju njihovo uvjerenje da iscjeljenje ne dolazi od Boga. Oni koji prepoznaju čovjeka pregledavaju ga, istovremeno su skeptični i radoznali. Pitaju se:

„Je li ovo čovjek koji je sjedio i prosio?”

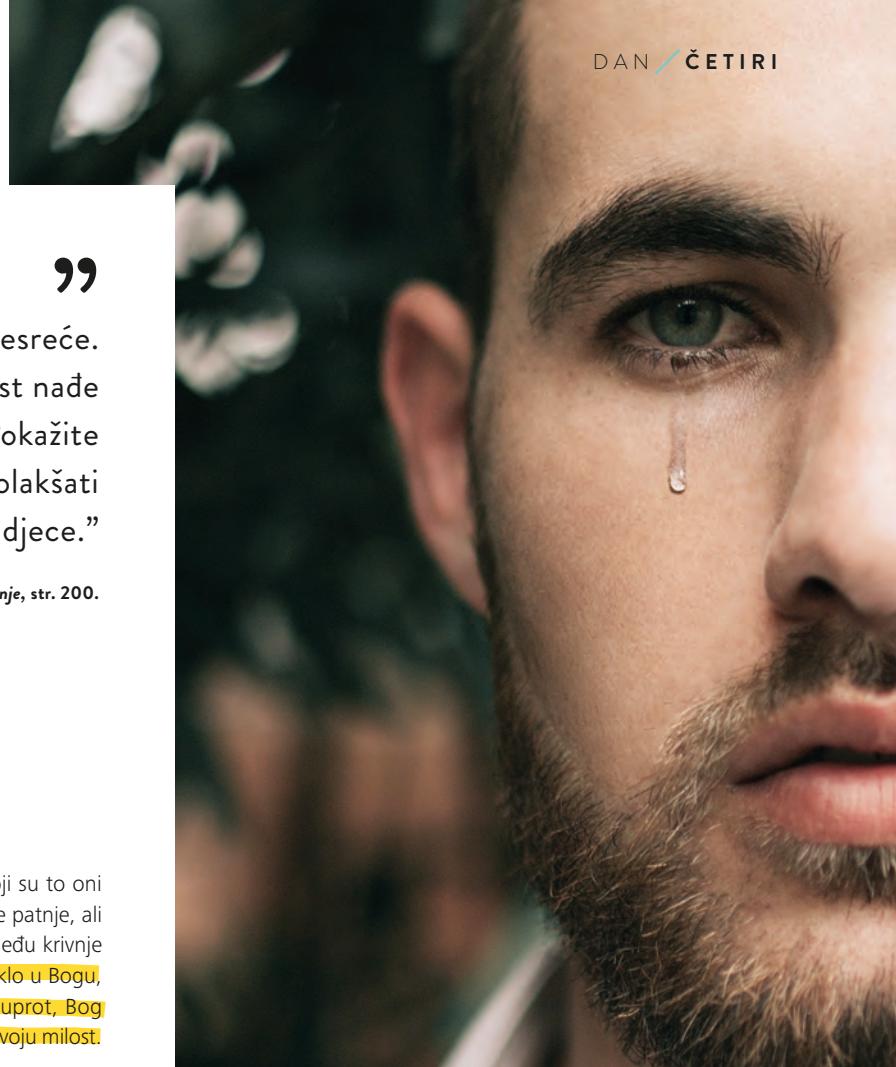
Neki kažu: „To je on!” Drugi kažu: „Čini se da je to on.” On izjavljuje: „To sam ja.” Neki sumnjaju da je njegova sljepoća bila lažna; samo sredstvo kako bi tražio milostinju.

Neki religiozni ljudi pitaju mladića:

„Kako su ti se otvorile oči?” (Ivan 9,10)

On odgovara: „Onaj čovjek, kojega nisam poznavao, koji se zove Isus, napravio je blato, premazao moje oči i rekao mi: 'Idi na Siloe i umij se.' Otišao sam, umio se i progledao.”

Rulja mrmlja govoreći: „Prekršio je subotu tako što je napravio blato!” Ponovno pitaju: „Gdje je on?” Mladić odgovara: „Ne znam.” Prisiljavaju ga da se pojavi pred farizejima, a zatim i pred njegovim roditeljima, jer ne vjeruju da je bio slijep. Kakvo tužno ponašanje vjerskih vođa.

Srca farizejskih sudaca otvrdrnula su. Jedino što ih zanima je skandal kršenja subote jer je napravljeno blato i zatraženo od čovjeka da se umije. Oni ne mogu prihvati da je to Božji čin.

Mladić ih pogleda i kaže:

„Čudno je što ne znate odakle dolazi snaga ovog Čovjeka! Bog čuje one koji ispunjavaju Njegovu volju. Da ovaj čovjek nije od Boga, On ne bi mogao učiniti nešto tako veliko.”

Razbješnjeli, farizeji odgovaraju: „Ti, koji si sami grijeh od rođenja, ti da nas učiš!” (Ivan 9,34) Bez daljnje riječi izbacuju ga iz sinagoge.

Kada je saznao da je čovjek izbačen iz sinagoge, Isus ga odlazi potražiti. Kada ga pronalazi, ne komentira ono što se dogodilo. Ne osuđuje nikoga, već ga pita o njegovoj vjeri:

„Vjeruješ li u Onoga za kojega je Bog obećao da će poslati na svijet? Vjeruješ li da te Bog toliko voli da Ga šalje kako bi te spasio?”

Mladić je iscjeljen i više nije slijep, ali Bog za njega ima nešto još bolje. Želi ga vidjeti da živi kao otkupljen čovjek u izgubljenom svijetu. Želi da zna da je iscjeljen božanskom milošću kako bi njegova

zahvalnost bila u potpunosti usmjerena na Boga, koji je poslao svojega Sina. Želi pokazati da je Izajino obećanje kroz Njega ispunjeno: „I čut će u onaj dan gluhi riječi knjige; oslobođene mraka i tmine, oči će slijepih vidjeti.“ (Izaja 29,18)

„Vjeruješ li u Sina Čovječjega?“ (Ivan 9,35)

Mladić ponizno odgovara:

„Tko je, dakle, Gospodine, da vjerujem u njega?“ (Ivan 9,36)

Vjerovati u Boga znači biti na Njegovoj strani, slušati Ga, biti Mu poslušan, slijediti Ga. Mladić želi vjerovati; i ako netko želi vjerovati, za Boga to znači da već vjeruje.

Isus mu odgovori:

„Već si ga video, to je onaj koji s tobom govori.“

Mladić – pun strahopostovanja, ali radostan – odgovara:

„Vjerujem, Gospodine.“ (Ivan 9,38)

Tada pada ničice pred Njegovim nogama.

Nakon što je priznao Isusa kao posebnog čovjeka i pred sudbenim vijećem posvjedočio da je On prorok, sada otkriva da je On autor života i da je vrijedan slavljenja.

Kada vide mladića koji kleći pred Isusom, farizeji su ispunjeni gnjevom. Učitelj kaže: „Ja sam došao na ovaj svijet da ispunim odredbu: da vide koji ne vide, da oslijepi koji vide!“ (Ivan 9,39) Izjavljuje da postoji nešto puno strašnije od tjelesne sljepote i nemogućnosti da vidiš materijalno okruženje: duhovna sljepota.

Farizeji ne prihvataju pomisao da su „duhovno“ slijepi od rođenja, da su naslijedili upalu smrtonosnog virusa za koji nisu odgovorni, ali su ga ipak njegovali. Potrebno je otvoriti njihove duhovne oči. Slijepi su i ne vide tko je Bog, koga je poslao, što očekuje od nas i što moramo očekivati od Njega.

Sljepoču farizeja teže je izlječiti od djeće trahome. Nitko nije slijep kao onaj koji misli da vidi i nema želju napustiti svoju tamu. Mladić se opršta s Isusom sa srećom koja zrači jer njegova je sljepoča, tjelesna i duhovna, iscijeljena. Njegov život više nikada neće biti isti.

Puni mržnje, farizeji zure u Njega. Međutim, Isus mladića gleda s radošću, a farizeje s tugom jer osjeća da je njihova sljepoča trajna. Što još Isus može učiniti kako bi otvorio oči njihove duše? //

1 Plinije je bio poznati rimski sakupljavač znanstvenih podataka.

2 William Barclay, *The New Daily Study Bible: The Gospel of John, Volume 2*, Edinburgh: Saint Andrew Press, 2001, str. 48.

3 Isto, str. 48.

”

Vjeruješ li da te Bog toliko voli da Ga
šalje kako bi te spasio?”

PITANJA

1. Razmisli o sljedećim mislima:

„Rabine, tko je sagriješio, ovaj čovjek ili njegovi roditelji, da se rodio slijep?“

Slijep čovjek svjestan je da njegova sljepoća potiče osudu umjesto suočavanja.

U to vrijeme bilo je uobičajeno vjerovati da nas Bog za našeg života kažnjava za naše grijehe i grijehe naših roditelja. Kako objašnjavaš odnos između patnje i osobne odgovornosti u svojoj Crkvi danas? Kako ova vizija utječe na osobu koja pati i kako se ona osjeća?

2. Isus daje praktične pouke kao odgovor na pitanje učenika. Prema Isusovom primjeru, kakav bi naš stav – kao pojedinaca i Crkve – trebao biti kada se suočavamo s patnjom?

3. Zašto se neki ljudi približe Bogu, a drugi udalje od Njega kad se susreću s patnjom?

4. Koje ti misli iz teksta pomažu da se suočiš s pitanjem zla i patnje?

5. Što misliš o stavu farizeja kada su saznali za čudo? Kako možemo izbjegći da se isto dogodi kod nas u Crkvi i kod nas osobno?

OSOBNI IZAZOV

Povsuda oko nas možemo pronaći ljudi koji pate. Odvoji vrijeme da pomognes nekome tko pati: to može biti u tvojoj obitelji, Crkvi ili zajednici.

Možda možeš odvojiti vrijeme za volontiranje i tako pomoći drugima. Pronadi volontersku organizaciju u svojem gradu ili se posveti volontiranju na godinu dana.

Adventist Volunteer Service: www.adventistvolunteers.org

ADRA: <https://adra.org/faq/can-volunteer-adra/>

ISTRAŽUJ DUBLJE

- Ivan 9
- Roberto Badenas, *Suočavanje s patnjom*, Zagreb: Znaci vremena, 2016.
- Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2019, poglavje „Pogled”.
- William Barclay, *The New Daily Study Bible: The Gospel of John, Volume 2*, Edinburgh: Saint Andrew Press, 2001, str. 42-60.
- Izlazak 20,5 i 34,6-7 često se tumače da Bog kažnjava naše potomke za naše grijehe iako nas ustvari upozorava na činjenicu da naša djela utječu na nedužne ljudi. Vidi: J. W. Hayford, *John: Living Beyond the Ordinary (Spirit-Filled Life Study Guide Series)*, USA: Thomas Nelson, 2010.
- U to vrijeme farizeji su bili najutjecajnija skupina u društvu. Procjenjuje se da je bilo oko 6.000 farizeja na stanovništvo od oko 25.000 ljudi. (Joachim Jeremias, *Jerusalem in the Time of Jesus: An Investigation into Economic and Social Conditions during the New Testament Period*, Philadelphia: Fortress Press, 1969, str. 252)
- „Isus nije došao da nam pojasni patnju ili da je otkloni. On je došao patnju ispuniti svojom prisutnošću.” (Paul Claudel)
- „Budući da smo stvorení kao slobodna bića, svi riskiramo da tu slobodu koristimo na vlastitu i tuđu štetu. Ovo je rizik koji nebeska ljubav, nezamisliva i neshvatljiva, podrazumijeva. Bog je mogao stvoriti robote koji su programirani da budu poslušni, koji ne mogu činiti zlo; ali ta bića lišena slobode bila bi također nesposobna voljeti Boga – jer voljeti se može samo kada si slobodan.” (Roberto Badenas, *Encuentros Decisivos [Decisive Encounters]*, Madrid: Editorial Safeliz, 2017, str. 137)

AKTIVNOSTI

1. AKTIVNOST: ŠTO VIDIŠ KAD NE MOŽEŠ VIDJETI?

Materijali: 5-6 različitih predmeta, 1 povez za oči (po grupi)

Opis aktivnosti: :

Potraži dobrovoljca u grupi i stavi mu povez na oči. Daj mu nekoliko predmeta. Osoba s povezom treba opisati predmet pomoću ostalih osjetila. Koji dio predmeta nije uspjela opisati?

Primjena:

Postoji ono što možemo doživjeti samo kada su nam oči otvorene. Koje si duhovne pouke naučio iz ove aktivnosti? Zamoli Boga da otvorí tvoje duhovne oči kako bi u svojem životu osjetio Njegovu prisutnost.

2. AKTIVNOST: JA PATIM OD...

Opis aktivnosti: :

Vrijeme je za igranje uloga! Zamoli dvije osobe iz grupe da opišu izmišljeni događaj koji nanosi bol (bolest, smrt voljene osobe, nesreća...). Što bi im rekao? Kao kršćanin, kako im možeš pomoći, kako ih ohrabriti i iscijeliti?

Primjena:

Odvoji vrijeme za molitvu. Zamoli Boga da ti daruje oči ljubavi i brižno srce kako bi dosegnuo one koji pate.

3. AKTIVNOST: SLJEPOĆA JE UNIVERZALNO STANJE

Materijali: 1 papir, 1 olovka (po grupi)

Opis aktivnosti: :

U stvarnosti, svi smo mi slijepi. U grupi razmisli o stvarima, djelima i rutinama koje te ometaju da vidiš dalje, da vidiš ono što Bog želi da vidiš. Zapiši ih i pronađi praktična rješenja za njih.

Primjena:

Uzmi popis koji je grupa napisala i iznesi ga Bogu u molitvi. Zatraži Ga da ti pomogne primijeniti predložena rješenja.

D A N

5

OSLOBOĐENJE

GLAVNI TEKST: LUKA 13,10-17

„ISUS JE UČIO U SUBOTU U JEDNOJ SINAGOGI. TU BAŠ BIJAŠE NEKA ŽENA OPSJEDNUTA OSAMNAEST GODINA OD DUHA KOJI JE ZAČETNIK BOLESTI. BILA JE ZGRČENA I NIJE SE MOGLA USPRAVITI. KAD JE ISUS OPAZI, POZVA JE K SEBI TE JOJ REĆE: 'ŽENO, OSLOBOĐENA SI OD SVOJE BOLESTI!' TADA NA NJU STAVI RUKE, A ONA SE ODMAH USPRAVI TE POČE SLAVITI BOGA. NADSTOJNIK SINAGOGE, SRDIT ŠTO ISUS BIJAŠE IZLIJEČIO U SUBOTU, REĆE NARODU: 'IMA ŠEST DANA ZA RAD! U TE DANE DOLAZITE I LIJEČITE SE! A NE U SUBOTU!'"

Luka 13,10-14

RANO TOG SUBOTNJEG JUTRA VJERNICI ŽURE U SINAGOGU.
MEĐU NJIMA ZGRBLJENA SE ŽENA PROBIJA KROZ GUŽVU, A NJEZINE OČI UPRTE SU U TLO. KAŽU DA POSJEDUJE „DUH NEMOĆI”.

Zgrbljena hoda već osamnaest godina. Koji je uzrok? Nesreća koja joj se dogodila u ranom djetinjstvu? Reuma? Zli duh? Razlog nije poznat, ali izgleda kao da joj s leđima nešto nije u redu i žena hoda zgrbljeno. Neki ljudi kažu da hoda kao da ju je demon pregazio nogom. Ljudi se pomicu od nje bez osvrtanja kako ne bi postali žrtvom zle čini koja je muči.

Zna da nije dobrodošla u sinagogu. To joj je rečeno mnogo puta. Štoviše, žene nisu dužne dolaziti u sinagogu ili hram. Pogotovo one koje su proklete. Ona je toga svjesna. Ipak, svake subote odlazi u sinagogu kako bi se molila i proučavala te na trenutak pronašla utočište od svijeta.

Dolazi jer osjeća da je proučavanje Pisma dobro za nju, jer treba osjetiti Božju blizinu usprkos boli koju osjeća i neugodnim pogledima. Skriva se u kutu – sama, zanemarena.

Prije mnogo godina izgubila je status cijenjene žene i ljudi je od tada izbjegavaju. Živi u svom malom svijetu kao da je nevidljiva. Postoji jedna stara poslovica: Ako želiš postati nevidljiv, postani prosjak. I to je jednostavno tako. Bilo to na ulici ili u sinagogi, ljudi prolaze pored nje kao „da je ne primjećuju“. Ona je nitko.

U svakoj sinagogi prostor za muškarce odvojen je od malog prostora rezerviranog za žene, gdje ona pronalazi utočište. Majke ondje ponekad sjede sa svojom djecom kako ne bi uznemiravale muškarce. Vidjeti ženu u sinagogi prava je rijetkost. Ipak, ona je tamo – ponekad sama, ponekad s drugima. Na nju se ne računa kako bi se započelo jutarnje bogoslužje; jer nje nema, jer ona je nitko.

Iz svog kuta prati bogoslužje najbolje što umije. Ustaje kako bi sudjelovala u pjesmi i molitvi. Osjeća bol kad čuje molitvu koja glasi: „Blagoslovjen bio, Bože, naš Gospode, Kralju svemira, koji me nisi stvorio kao bezbožnika, roba ili ženu.“¹ Ona radije voli reći: „Slavim te, Gospode, jer si me stvorio onako kako si želio...“ Pita se je li Bog taj koji je izobličio njezina leđa, ili davao, ili je možda ona sama kriva.

Od drevnih vremena u sinagogama su mjesta za molitvu usmjerena prema Jeruzalemu. Na svakom od tih mesta može se vidjeti podij (*bimah*) uza zid koji je okrenut prema hramu i sveti kovčeg (*aron ha-kodesh*) u koji su pohranjeni svitci zakona (*Sifrei Torah*). Ispred se nalazi stol na koji propovjednik vrlo pažljivo polaže teški svitak Svetog pisma i nastavlja s propovijedanjem.

Žena prati učenje novog Gospodara. Nadstojnik sinagoge pozvao je Isusa da toga dana čita i tumači tekst, što je Isus uobičajeno prihvatio. Naprijed, sa svojim molitvenim ogrtaćem (*talit*) na glavi, On izuzetno oprezno odmotava svete svitke. Njegove riječi na novi način prosvjetljuju staro božansko otkrivenje. Čula je da je jednoga dana govorio o proročkim tekstovima koji najavljiju Mesiju (Luka 4,16-21) i izjavio:

„Danas se ovo Pismo, koje ste čuli svojim ušima, ispunilo.“

Žena zadržljeno sluša novog rabina, koji se jako razlikuje od pismoznanaca.

Isus uvijek nudi utjehu ljudima koji ovise o drugima: siromašnima, bolesnima, hrromima, nedobrodošlim strancima, nepaženoj djeci i necijenjenim ženama. On izjavljuje kako Bog čezne da smo sretni, ali čovjek je ispunio zemlju nesrećom, pogotovo za „beznačajnu osobu“ poput nje. Odjednom, žena shvaća da Isus gleda u nju. Ona

„

Dolazi jer osjeća da je proučava-nje Pisma dobro za nju.”

”

Učitelj duboko razumije subotu i žene te ono što je zakonito činiti na taj dan i što Bog želi od muškaraca i žena.”

podrhtava kada osjeća pogled Njegove ljubavi koji je primjećuje.
Usprkos tome što je nitko ne želi vidjeti, On je vidi.

Njegov pogled pun je suočavanja, kao da na njezinom licu može pročitati vapaj njezinog srca.

Isus gleda ovu pogrbljenu ženu koja izobličena dolazi u sinagogu. Što je privlači ovamo? Ona bježi iz nehumanog društva u potrazi za suočajnim Bogom. **Kada netko traži Boga, Isus mu ide ususret.** Učitelj čita kajanje na licima onih koje je bol svladala. Vidi neke koji su poraženi, „zgrbljeni”; sve što čine podje naopako. Opterećeni su, manjka im duha; svatko od njih ima svoju grbu, ne mogu podići glavu. Učitelj tada čini nešto uvredljivo.

Prekida propovijed, pogleda zgrbljenu ženu i poziva je da dođe naprijed. Poziva je da izade na podij jer za Njega ona je netko, a ne „nitko”! **Od nje traži čin hrabrosti, da se usudi biti ona, da se ne brine o tome što će misliti ljudi.** Žena drhti, ali podiže se kao da je privlači magnet i hoda prema mjestu na koje je On poziva pitajući se zašto.

„Zašto me poziva da priđem prostoriju koja je namijenjena muškarcima kako bih došla do podija na kojem će me svi vidjeti? Mogao me iscijeliti iz daljine.”

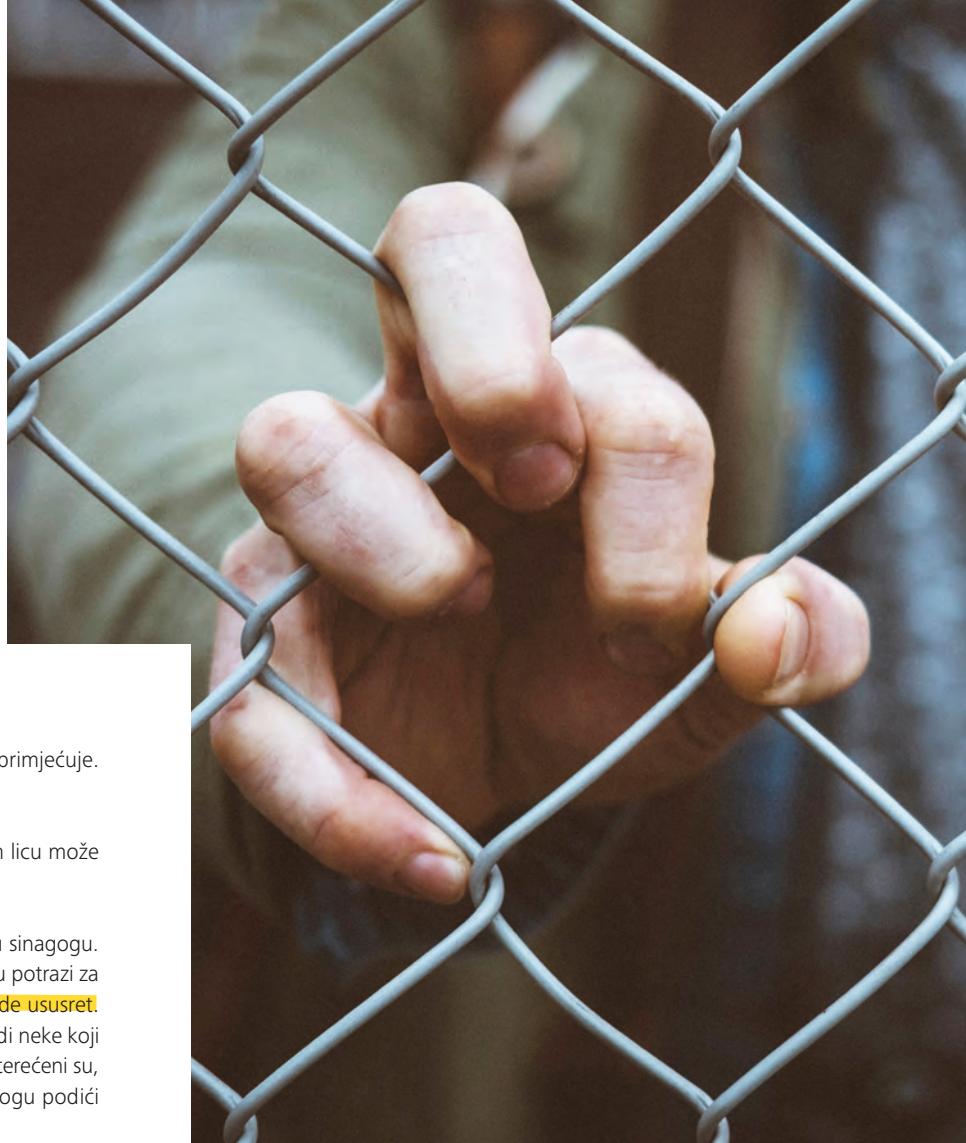
Kako se približava, Isus joj se obraća:

„Ženo, oslobođena si od svoje bolesti.” (Luka 13,12)

Žena boluje od „bolesti” koja nije samo bolest. To je jedini put da Isus govori o „oslobođenju” tijekom iscjeljivanja. Isus je želi oslobiti od zgrbljenosti i marginaliziranosti, a ne samo je iscjeliti. Želi je oslobiti od diskriminacije i nesigurnosti. Isus zna da oni koji ne posjeduju samopoštovanje nikada ne mogu biti slobodni, stoga joj govori:

„Preda mnom i pred Bogom, slobodna si.”

Nakon što joj je vraćeno dostojanstvo, ona ostaje na podiju i Isus – u tišini prepunoj isčekivanja – polaže svoje ruke na nju kao u

svečanosti posvećenja. U dvorani se čuje nelagodno mrmljanje. Dolazi od onih koji smatraju da samo posebni muškarci zasluzu takvu privilegiju. Ali Isus ni u jednom trenutku ne sumnja treba li položiti ruke na ovu ženu **jer zna da je svima nama, ljudskim bićima, potreban božanski blagoslov** i da nam je potrebno više ljubavi negoli zasluzujemo. Svi smo mi jednakost nedostojni Njegovog zagrljaja punog ljubavi, a svima nam je jednakost potrebna Njegova milost.²

Pod Učiteljevim rukama, ta leđa koja godinama nisu dotaknuta iz straha od zaraze ili prokletstva, primaju Učiteljev dodir. Dodir ih ravna. Njezino držanje i samopoštovanje podiže se, a time i poštovanje društva prema njoj. Tamo, ispred skupa, ona počinje slaviti Boga. Zato, **umjesto da ju iscjeli bilo kojeg drugog dana ili na nekom drugom mjestu, Isus to čini u sinagogi, i to u subotu tijekom bogoslužja.**

Očarani božanskom silom, mnogi prisutni počeli su pljeskati i rado-sno uzvikivati. Međutim, ne dopada se svima ono što se dogodilo. Nadstojnik sinagoge – bio je laik, a ne svećenik – koji je Isusa pozvao da propovjeda sada žali što je to učinio. Razlučen onim što je Isus upravo učinio, ne usuduje Mu se obratiti. Umjesto toga obraća se prisutnima i kori ih:

„Tjedan ima šest radnih dana. Neka se iscjeljivanje vrši tih dana, a ne u subotu. Neka na ovome mjestu ne bude iscjeljivanja i neka ono bude nekog drugog dana! U sinagogu dolazite kako biste šutjeli i slušali!“

Ovaj Židov vjeruje da subota nije dan u kojem treba uživati u oslobođenju, već da se treba činiti ono što se uvijek činilo. Subota je dan u kojem se pati za Boga, a ne dan u kojem se raduje s Njegovom djecom. Za njega, Isus u sinagogi i u subotu čini ono što nije dopušteno: iscjeljuje ženu za koju se smatra da ju je Bog „kaznio“, poziva nekoga kome nije dopušteno biti na podiju i polaže ruke na nekoga nedostojnog.

Isusa su zgrozili ovaj čovjek i sektaši koji se smatraju najsvetijima – vjernici koji prakticiraju duhovni egzibicionizam, ali u sebi nemaju mjesta za pojmove kao što su: „oprost grijeha“, „pravda za sve“, „jednaka prava“, „oslobodenje od predrasuda“, „poštivanje različitosti“ ili „prihvaćanje samih sebe“ na koje bi se mogli pozvati.

Isus odgovara:

„Licemjeri! (...) Ne drijesi li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca od jasala da ga odvede i napoji! A ovu Abrahamovu kćerku, koju sotona drži svezanu već osamnaest godina, nije trebalo osloboditi od ovih lanaca u subotu?!“ (Luka 13,15-16)

”

Svi smo mi jednako nedostojni
Njegovog zagrljaja punog ljubavi,
a svima nam je jednako potrebna
Njegova milost.”

Učitelj duboko razumije subotu i žene te ono što je zakonito činiti na taj dan i što Bog želi od muškaraca i žena. Subota je iščekivanje otkupljenog svijeta kojega Bog želi vratiti.³ Isusu je subota dan oslobađanja u pravom smislu riječi.

Gospodar duboko poštuje dostojanstvo svakog ljudskog bića i On želi da svi – muško i žensko, mlado i staro – žive slobodno, nezgrbiljeno i u Njemu u službi. Isus zato poziva svoje učenike i sljedbenike da budu ruke koje pomažu i blagoslivljaju.

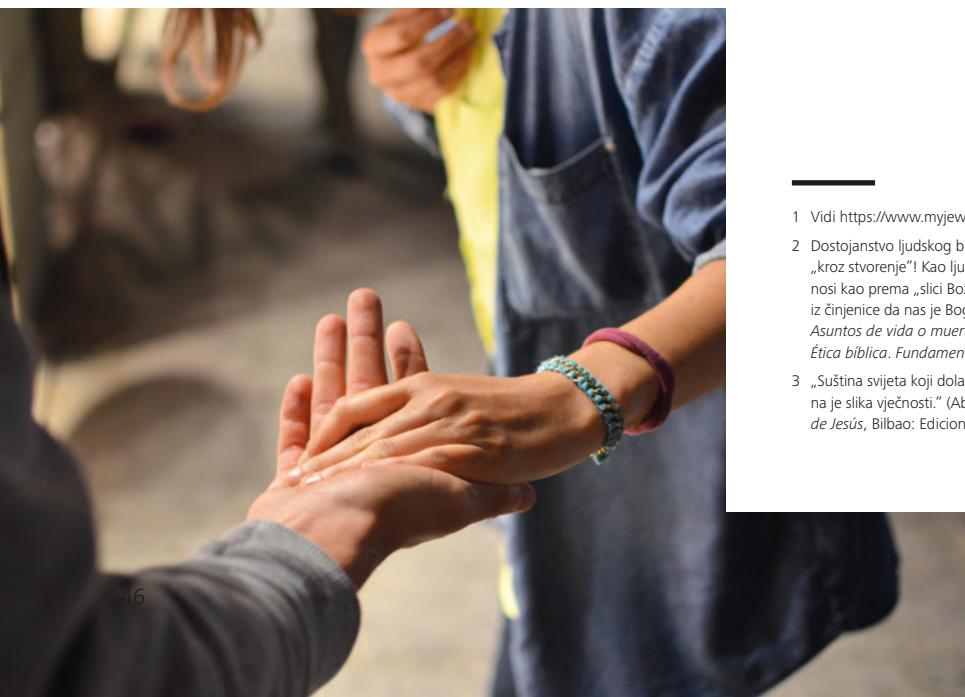
Sva djeca Abrahamova pozvana su da se oslobole svega što ih sprečava da vide nebo, da Isus položi svoje ruke na njih i da ih promjeni, da Mu dopuste da ih oslobodi okova (njihovih predrasuda, sebičnosti, ovisnosti, ponosa) i otvorи vrata novom životu.

On želi da svi oni koji, poput žene, traže božansku pomoć stoje

”

**Svaka lažna religija uči svoje pristaše
da se nemarno odnose prema ljudskim
potrebama, patnjama i pravima.
Evangelje daje veliku vrijednost
ljudskom rodu otkupljenom Kristovom
krvlju i uči nježnom uvažavanju
čovjekovih želja i patnji.”**

Ellen G. White, *Isusov život*, str. 225.

uspravno, ravno, s visoko podignutom glavom, u službi Bogu i drugima oko njih. On nastavlja sa svojim zadatkom mijenjanja života rješavanjem problema, ispravljajući ono što je krivo: sukobe u braku, osobne poteškoće, duhovne krize... Onda i sada, nebeski Učitelj nam kaže: „Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.“ (Matej 11,28) Božja volja je vratiti dostojanstvo svim ljudskim bićima. Onaj koji nas je stvorio na svoju sliku, slične sebi, osjeća da se Njegova volja prekrši onda kada druge odbacimo na spolnoj, rasnoj ili društvenoj osnovi...

Isus od svojih sljedbenika očekuje da se slažu jedni s drugima kako bi postali zajednica ljubavi koju sačinjavaju ljudi različiti na tisuće načina, a koji svijetu mogu ponuditi zajedništvo u kojem se svako neslaganje može prebroditi. To treba biti znak njihovog identiteta (Ivan 13,35).

Oni koji su dotad bili nitko i ništa napuštaju sinagogu nakon što su doživjeli pravo zajedništvo s Bogom. Znaju da ih božanska ljubav može promijeniti upravo onako kako je promijenila onu ženu koja je ušla zgrbljena, a sada – među muškarcima – ozarena, dostojsvena, vitka i graciozna hodi prema novom životu.

„Kakva žena!“

Čuje se mrmljanje.

Ona više nije nitko. Sa svojeg novog, uspravnog položaja osjeća se bliže Bogu. //

1 Vidi <https://www.myjewishlearning.com/article/three-blessings/>

2 Dostojanstvo ljudskog bića ne ovisi o tome što ono može, već o onome što ono jest „kroz stvorenje“! Kao ljudska bića, mi ne trebamo zaraditi pravo da se prema nama odnositi kao prema „slici Božjoj“. Naše dostojanstvo je svojstveno našem biću, ono propizlazi iz činjenice da nas je Bog stvorio – muško i žensko – na sliku Njegovu. (John Wyatt, *Asuntos de vida o muerte*, Barcelona: Andamio, 2007, str. 80, citirao u Emmanuel Buch, *Ética bíblica. Fundamentos de la moral cristiana*, Valls: Noufront, 2010, str. 159)

3 „Suština svijeta koji dolazi je vječna subota. U domeni vremena, sedmi dan svakog tjedna je slika vječnosti.“ (Abraham Heschel, citirao Robert Aron u knjizi *Los años oscuros de Jesús*, Bilbao: Ediciones EGA, 1992, str. 75)

PITANJA

1. U tekstu koji smo upravo pročitali žena redovito dolazi u sinagogu iako se tamo ne osjeća dobrodošlom. Što misliš, zašto je nastavila ići u sinagogu nakon toliko godina patnje? Što možeš naučiti iz njezinog iskustva u kontekstu odlaska u crkvu iako je nesavršena?

2. Što si u Badenasovom izvještaju zapazio o susretu pogrljene žene s Isusom? Odaberi frazu koja je na tebe imala najjači utjecaj i drugima reci zašto.

3. Nadglednik sinagoge razljutio se jer je Isus iscjeljivao subotom (Luka 13,14). Što ti Isusova reakcija govori o tome što je zakonito činiti subotom? Što subota znači za tebe? Vidi Matej 12,1-8; Marko 3,1-6; Izaija 58,13.

4. Usporedi način na koji se u ono vrijeme gledalo na žene, što odražava i molitva „Blagoslovjen bio, Bože, naš Gospode, Kralju svemira, koji me nisi stvorio kao (...) ženu”, s onim što je Isus učinio (On je iscjelio ženu i na javnom mjestu na nju položio svoje ruke). „Učitelj duboko razumije subotu i žene. Gospodar duboko poštuje dostojanstvo svakog ljudskog bića i On želi da svi – muško i žensko, mlado i staro – žive slobodno, uspravno i Njemu u službi.” Vidi Galaćanima 3,28. Kada gledaš Isusove postupke, što možeš zaključiti o važnosti žena?

5. Ivan 13,35 govori nam da će ljudi prepoznati da smo Isusovi učenici jer volimo jedan drugoga. Kakve implikacije ovo ima na način na koji se odnosimo prema drugima, bez obzira na njihov spol, rasu ili društveno porijeklo? Kako možeš u svojoj Crkvi rasti i napredovati u načinu na koji voliš druge?

OSOBNI IZAZOV

Razmišljaj o tome kako se odnosiš prema ljudima koji su drugaćiji od tebe i čiji se stavovi razlikuju od tvojih. Održava li tvoj odnos s njima ono što je zapisano u Ivanu 13,35? Ovoga tjedna iskreno zatraži Boga da promijeni tvoje srce kako bi mogao odraziti Njegovu ljubav kada se susrećeš s drugim ljudima, neovisno o njihovom spolu, rasi ili društvenom porijeklu... Osmisli praktične načine na koje drugima možeš pokazati da ih voliš bezuvjetno.

ISTRAŽUJ DUBLJE

- Luka 13,10-17
- Marko 3,1-6
- Brojevi 6,1-8 (i muškarci i žene mogu se zavjetovati kao Nazarećani)
- Ellen G. White, *Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2018, poglavlje „Subota”, str. 220-227.
- Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2019, poglavlje „Oslobodenje”.
- Ima li netko tko se nikada nije osjećao poniženo, osramoćeno, nadjačano pored neke osobe ili u nekoj okolnosti? Tko se nikada nije osjećao potišteno, potisnuto, bezizlazno u nepravednoj situaciji? Neki ljudi tako žive svakodnevno. Neki tako provode cijeli svoj život. Pjesnik Eduardo Galeano u svojoj poznatoj pjesmi ove ljudi naziva „nitkovićima”, a pjesma nosi isti naslov.
*Buhe sanjaju da će kupiti psa, a nitkovići sanjaju da će se izvući iz siromaštva: da jednog magičnog dana sreća će pasti s neba poput kiše – da će lijevati po njima. Međutim, sreća ne pada s neba poput kiše ni jučer, ni danas, ni sutra, ni ikada. Sreća čak niti ne rominja s neba, koliko god se nitkovići trudili da je prizovu, čak i ako ih njihova ljevica zagolica, ili otpočnu novi dan desnom nogom, ili otpočnu novu godinu promjenom metle. / Nitkovići: ničija djeca, ne posjeduju ništa. Nitkovići: nisu ništa, bez tijela su [...] / Ništa nisu, a mogli bi biti. / Ne govore jezike, nego dijalekte. / Nemaju religije, nego praznovjerja. / Ne stvaraju umjetnost, nego rukotvorine. / Nemaju kulturu, nego folklor. / Nisu ljudska bića, nego ljudski resursi. / Nemaju lica, nego ruke. / Nemaju imena, nego brojeve. / Ne nalaze se u povijesti svijeta, nego u policijskom izvještaju lokalnih novina. / Nitkovići. Nisu vrijedni ni metka koji ih ubija.*⁴
- Tekst (Luka 13,13) koristi istu riječ i izraz: „na nju stavi ruke” (*epétheken*). Biblija koristi gestikulaciju koju nazivamo „polaganje ruku”, tj. gestikulaciju koja podrazumijeva blagoslov, pa čak i posvećivanje (vidi Djela apostolska 8,18; 1. Timoteju 4,14; 2. Timoteju 1,6; Hebrejima 6,2). Polaganje ruku izražava želju da se za nekoga zatraži blagoslov.

⁴ Eduardo Galeano, *The Book of Embraces*, preveo Cedric Belfrage, New York: W. W. Norton, 1991, str. 73.

AKTIVNOSTI

1. AKTIVNOST: TRATINČICA

Materijali: 1 olovka po osobi, 1 crtež tratinčice po osobi

Opis aktivnosti:

Svi smo nekad igrali poznatu igru „Voli me, ne voli me...” otkidajući latice s cvijeta. Također smo često raspravljali o tome što „smijemo”, a što „ne smijemo” raditi subotom. Začudo, često se usredotočimo na ono što „ne smijemo” umjesto na ono što „smijemo”. Iskoristi latice ove tratinčice kako bi zapisaо sve ono za što smatraš da se *smije raditi* subotom kako bi to bio poseban *dan povezivanja s Bogom*. Podijeli svoje odgovore s grupom.

2. AKTIVNOST: IGRA IMENA

Materijali: 1 papir po osobi, 1 olovka po osobi, 1 prazna kutija

Opis aktivnosti:

- Svaki sudionik mora napisati svoje ime i prezime „unatrag”, npr. IVAN HORVAT trebalo bi napisati TAVROH NAVI.
- Presavinite papiriće i stavite ih u kutiju.
- Svaka osoba redom neka izvuče po jedan papirić iz kutije i naglas pročita ime „unatrag”.
- Ostali moraju pogoditi ime osobe o kojoj se radi.

Primjena:

Svi želimo da nas ljudi poznaju po imenu. Bog ima predivno obećanje za nas u Bibliji: kada Ga ponovno vidimo, svakome od nas dat će novo ime (Otkrivenje 2,17). Ovo obećanje namijenjeno je svakome od nas pojedinačno. To nas podsjeća da se naš Otac brine za svakoga od nas osobno i potpuno.

Odvoji vrijeme kako bi zahvalio Bogu za sva Njegova obećanja. Zamisli trenutak kada te prvi put pozove imenom.

3. AKTIVNOST: IZAZOV ZVAN „KEKS”

Materijali: 1 vrećica keksa (1 keks po osobi)

Opis aktivnosti:

- Svakoj osobi daj jedan keks i neka svatko svoj keks postavi na svoje čelo.
- Izazov je pojesti keks bez korištenja ruku, samo pomicanjem lica (možeš pogledati video koji prikazuje tehniku koja se može koristiti: https://www.youtube.com/watch?v=Ror_mgs5-CQ ili možeš u YouTube tražilicu upisati: *No hands cookie challenge*)

Primjena:

Jednostavna aktivnost poput kušanja kolačića može postati pravi pothvat ukoliko ne možemo koristiti sve vještine. Isto tako, kada se suočavamo sa situacijama dok se osjećamo nepotpuno, osjećamo i frustraciju i bol. Stoga sloboda, kada nam je Isus nudi kao dar, obuhvaća život ispunjenog potencijala. Posveti vrijeme molitvi. Podijeli s Bogom sve projekte koje trenutno imаш, a u koje bi želio biti uključen sa 100% svojih vještina i talenata.

D A N

6

OLUJA

GLAVNI TEKST: MATEJ 14,22-33

„LAĐICA SE VEĆ NALAZILA NA MORSKOJ PUČINI; BILI SU JE VALOVI, JER JE UDARIO PROTIVAN VJETAR. ZA ČETVRTE NOĆNE STRAŽE ISUS DOĐE K NJIMA, HODEĆI PO MORU.“

Matej 14,24-25

SUMRAK BOJI VEĆERNJE NEBO. SVE UPUĆUJE NA NEVRIJEME.
**UOBIČAJENI MORSKI POVJETARAC PRETVORIO SE U RAZORNU
 OLUJU „NA MORSKOJ PUĆINI”, KAŽE TEKST. U STVARNOSTI RIJEČ
 JE O GENEZARETSKOM JEZERU, DUGAČKOM 21 KM I ŠIROKOM
 6-12 KM.**

Dok učenici pospremaju jedra kako bi sprječili njihovo trganje, spušta se tama. Dok munja sijeva i gromovi tutnje, silovita oluja kruži nad jezerom i krhkim čamcem kojim učenici plove.

Mladići zazivaju Boga u muci. **Kao vjernici, čini se da ne vide Božju ruku u korisnoj snazi prirode koja zalijeva njihovu zemlju, već samo u snazi prirode koja im može nauditi.** Oluje i potresi urezani su u sjećanje ovih židova. Stanovnici ove sušne zemlje imaju samo vodu koju im donose oblaci. Kao da ih priroda prisiljava da svoje oči podignu prema nebu kako bi preživjeli. S neba stiže korisna kiša, zajedno s tučom i sušom koja pustoši.

Iako Gospodar uči da Bog dopušta suncu da se jednako uzdiže iznad zlih i dobrih ljudi te šalje kišu na pravedne i nepravedne (Matej 5,45), učenicima je teško naviknuti se na ideju nepristranog Stvoritelja. *Adonai Sebaot* moćan je i mudar Bog koji ima svoje razloge zašto ne spriječiti udaranje munje o jarbol ili brodolom. Ako ne zaštiti svoje ljude od ovih zala, to je zato što je njihova nesreća utkana u Božji plan koji oni zanemaruju iako u Njegovo postojanje vjeruju cijelom svojom dušom.

Isus želi da nauče živjeti sa svijetom koji pati. Mi bismo željeli biti lišeni problema jer smo vjernici, međutim oluje zahvaćaju i Božju djecu jer Bog ne pokazuje pristranost.

Učitelj je ostao na obali kako bi otpustio ljude. Njegovi učenici moraju rasti izvan Njegove zaštitničke sigurnosti. Njemu je također potrebno vrijeme provedeno u tišini i samoći kako bi razmišljao, molio se i osobno pronašao Boga. Zato je odlučio ostati sam dok su oni prelazili na drugu stranu obale.

Nedavna smrt Ivana Krstitelja ostavila je trag na Učitelju. Možda prvi put dobiva kratak uvid u sudbinu koja ga čeka. Misija proroka za njega završava hrabro, a okrutno za njegove ubojice: obezglavili su ga hiroviti kralj i kraljeva ljubavnica. Isus razmišlja o hrabrosti koja će biti potrebna Njemu i Njegovim učenicima kako bi izvršili svoju misiju u tako opasnom okruženju. Ubrzo, čim ispunii svoju misiju, oni će morati provoditi zadatak oblikovanja novih Božjih ljudi – osobu po osobu. Dok se skupina kreće jezerom u ranjivom čamcu, Učitelj razmišlja o krhkosti te male grupe sljedbenika u veličini ovog svijeta.

”

Iako Gospodar uči da Bog dopušta suncu
 da se jednako uzdiže iznad zlih i dobrih
 ljudi te šalje kišu na pravedne i nepravedne
 (Matej 5,45), učenicima je teško naviknu-
 ti se na ideju nepristranog Stvoritelja.”

”

Učitelj pruža ruku prema čovjeku koji tone i podiže ga na površinu.”

Uskoro će svojim čamcima morati ploviti kroz zamke, izbjegavati oluje života i sigurno prolaziti kroz maglu. More – olujno, mirno ili valovito – alegorija je postojanja, sukoba u osobnom životu i odnosu s drugima. Jednako tako, ovaj krhki čamac – kojega ljudljaju valovi, koji se probija protiv vjetra i struje, koji je na rubu brodoloma – slika je života: osobnih i obiteljskih bura, poslovnih oluja, duhovnih magli. U tako krhkim čamcima poput naših nije lako upravljati kormilom, proći bez ozljeda i stići u sigurnu luku.

Umnogavanje kruha i ribe koje se upravo dogodilo podsjeća Ga na čudo mane, koje se dogodilo Izraelcima na početku. Dogodilo se između dvaju prijelaza: prijelaza preko Crvenog mora, što obilježava izlazak iz Egipta, i prijelaza preko rijeke Jordan, što obilježava ulazak u Kanaan. Oba su događaja za Židove bila poput krštenja. More i rijeka predstavljaju prepreke između života i smrti. Kako bolje simbolizirati raskid s prošlošću i početak budućnosti, nego prolaskom kroz more, a zatim kroz rijeku? **Kao ljudi, moramo proći nešto što će ostati urezano u naše pamćenje.** Zato je Učitelj usvojio krštenje kao „vrata prolaska“ za svoj narod i kao simbol novog rođenja. Prolaz kroz nemirne vode koje su učestale u životu vjernika.

Oluja koja udara po čamcu sada zabrinjava Učitelja. Prelazak u dobro vremenskim uvjetima može trajati tri sata. Međutim, oluja sada učenike vuče prema sredini jezera. Sada je negdje između 3 sata i 6 sati ujutro. Kao prekaljeni ribari, učinili su sve što znaju i mogu kako bi izbjegli oluji. Izmoreni su i na rubu očaja. Osjećaju se napašteno, usamljeno, izgubljeno. Zazivaju Boga koji se čini odsutnim.

Isus ih ne gubi iz vida. Molitva ga ne izolira od stvarnosti. Učitelj s obale slijedi putanju svojih prijatelja koji se bore usred tame.

Poput oca koji pazi na svoju obitelj kada je u opasnosti, Isus čuva svoj narod. Njegova želja da im pomogne toliko je jaka da u najdubljoj noći, kada je tama najjača, čini nešto izuzetno. Uz Božju pomoć, Isusovo tijelo oslobođa se zakona gravitacije. Uzdiže se i hoda po nemirnim valovima kako bi stigao do čamca.

Kada su učenici pomislili da će umrijeti, bljesak munje obasjava tajanstvenu siluetu na valovima. Polako im se približava. Ne prepoznaju Isusa i misle da je duh... Strah im ledi krv u žilama. Pustili su svoja vesla i čamac je ostavljen na milost prirodi.

Malo je osjećaja jačih od straha. Kada dominira nama, panika nas može paralizirati. Strah od nadnaravnog zatrašuje ih i oči učenika prikovane su za biće koje im se približava. Panika potiče vršak užasa iz njihovih usta, no Isus im se obraća snažnim glasom:

„Ja sam, ne bojte se!“ (Matej 14,27)

Učenici ne mogu vjerovati što vide i čuju. Učitelj, za kojega su mislili da je odsutan, tamo je s njima.

„Petar mu nato odgovori: 'Gospodine, ako si ti, naredi mi da dođem k tebi po vodi!“ (Matej 14,28)

Isus odgovara:

„Dođi.“

Neodlučnog koraka, Petar gleda prema Gospodaru i hoda po vodi. Malo-pomalo, nošen taštinom, okreće se prema svojim zapanjenim prijateljima. Valovi se ubacuju između Petra i Učitelja i on u trenu gubi Isusa iz vida te počinje tonuti. Očajan uzvikuje:

„Gospode, spasi me!“

Kratka, ali iskrena molitva koja dolazi iz srca. Nebeska ljubav odgovara odmah. Učitelj pruža ruku prema čovjeku koji tone i podiže ga na površinu govoreći:

”

Shvaća da izgubiti Isusa iz vida
može značiti kraj.”

“

„Malovjerni, zašto si posumnjao?“ (Matej 14,31)

I dalje držeći Učitelja za ruku, Petar se vraća u čamac i ostaje tih, posramljen i ukočen od hladnoće. Njegova slabost umalo ga je koštala života. Shvaća da izgubiti Isusa iz vida može značiti kraj.

Petrova greška nije bila strah, jer strah je neizbjegjan, već to što je zaboravio da ga nedostatak vjere u tako ozbiljnoj situaciji čini jako ranjivim. **Njegova greška bila je to što je Isusa izgubio iz vida, što se okrenuo u drugom smjeru u trenutku kada je njegovo preživljavanje ovisilo o zajednici s Gospodarom.** Petrova ozbiljna pogreška bila je pomisao da može nastaviti dalje bez Božje pomoći, oslanjajući se na vlastite sposobnosti.

Petrovo iskustvo preslikava se u naše živote: **kad ovisim o sebi, utapam se. More života uvijek završava smrću. Moram se držati Kristove ruke koja me podiže, vraća u čamac i vodi do obale.** Učiteljeva ljubav jača je od vjetra mržnje, uragana strasti, vihara sebičnosti, visokih valova ponosa i lažne mirnoće ravnodušnosti.

Isus zapovijeda vjetru, koji se stišava, i valovima, koji postaju mirni. Oblaci nestaju i oni konačno stižu na svoje odredište.

Novi dan rađa se na jezeru kao što novi dan sviće svima onima koji odluče ploviti morima postojanja s Kristom.

Jedino svjesni svoje slabosti i stalno gledajući na Isusa i mi možemo sigurno hoditi.”

Ellen G. White, *Isusov život*, str. 307.

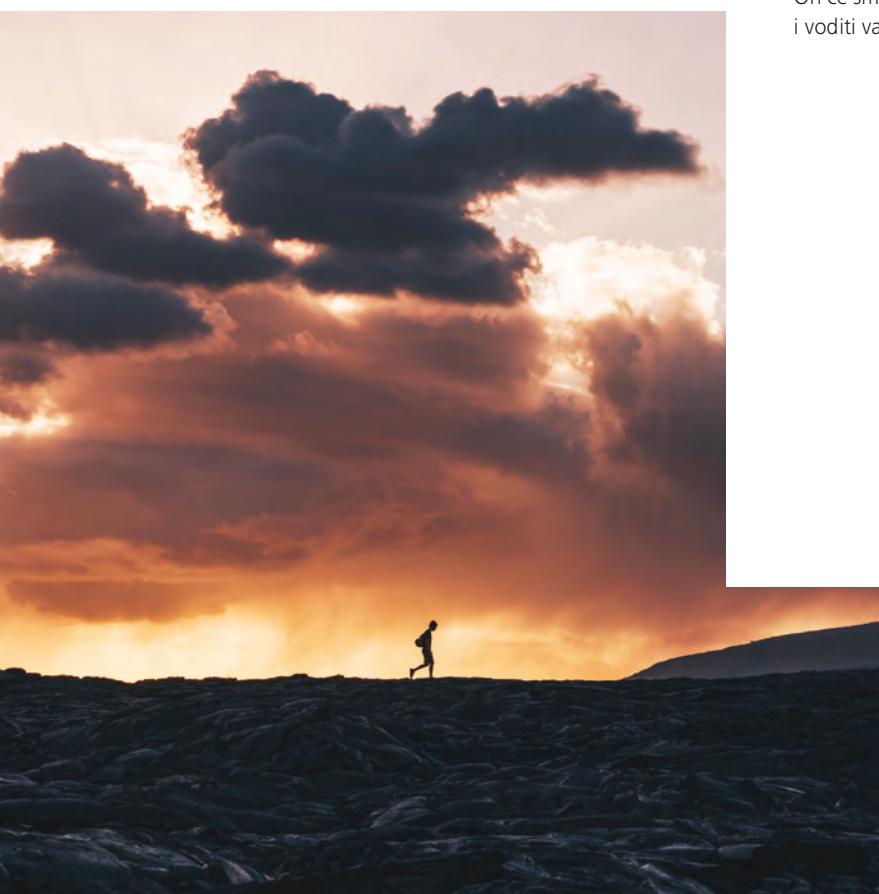
Isus upozorava:

„Za ovoga života morat ćete izdržati oluje, ali ne bojte se. S vama sam u oluji: ne kako biste je izbjegli, već kako bih vam darovao vjeru i hrabrost da je prebrodite. S vama sam u čamcu, ali ne kako bih veslao umjesto vas. **S vama sam na putovanju: ne kako biste izbjegli brodolome, već kako bih vam pomogao da ih prebrodite i kako bih doveo mir u vašu dušu.** Kako bih vas uvjerio da će čamac doista stići na obalu – možda ne sa svim teretom, možda čak i bez jarbola i jedara – ali bez gubitka onih koji putuju sa mnom. Kad oluja prijeti, sjetite se mene i molite se: ‘Gospode, spasi me!’

Dajte mi kormila vaših čamacaca i ja ću se pobrinuti za ostalo.

S vama sam uvijek, čak i onda kada mislite da sam odsutan ili da spavam.“

Ne bojte se ako uslijed oluje vidite nekoga kako vam se približava. On će smiriti vodu, a oblaci i kiša nestat će. On će preuzeti kormilo i voditi vas prema obali, prema sigurnosti... Da, On je Isus! //

?

PITANJA

1. Razmisli o ovoj misli: „Kao vjernici, čini se da ne vide Božju ruku u korisnoj snazi prirode koja zalijeva njihovu zemlju, već samo u snazi prirode koja im može nauditi.“ Dogada li se isto i danas? U kojim svakodnevnim situacijama vidiš Božju prisutnost?

2. Zašto se ponekad sjetimo Boga samo kada stvari krenu po zlu? Gdje je Bog kad patimo?

3. Neki možda misle da neće iskusiti nevolje ako su vjernici i ako slijede Isusa. Zašto je ovakav način razmišljanja pogrešan? Zašto biti kršćaninom ne jamči odsutnost problema?

4. Usred oluje, kada Isus prilazi čamcu, učenici Ga ne prepoznaju i misle da je duh. Što misliš, zašto Ga nisu prepoznali? Na koji način možeš biti siguran da ćeš prepoznati Isusa usred poteškoća i da Ga nećeš izgubiti iz vida?

5. Kako na tebe utječe činjenica da je Petar hodao po vodi usred nevremena jer je zamolio Isusa: “Gospodine, ako si ti, naredi mi da dodem k tebi po vodi“ (Matej 14,28)?

OSOBNI IZAZOV

Što za tebe, u ovom trenutku tvojega života, predstavlja oluju? Možeš li primijetiti Božju prisutnost usred tvoje oluje? Iskoristi tu oluju kako bi se zbližio s Bogom.

Razgovaraj s Bogom kroz molitvu o tome kako se osjećaš: jesи li ljut, razočaran, uplašen, uvjeren, miran... To može biti tiha molitva, molitva naglas, molitva s prijateljem ili rođinom, molitva dok vježbaš, molitva koju si napisao, poezija, slika...

Zapamti neke od sljedećih biblijskih obećanja: Rimljanima 8,38-39; Ivan 17,15; Filipljanim 4,11-13; Filipljanim 4,6-7; Matej 28,20b.

ISTRAŽUJ DUBLJE

- › Matej 14,22-33; Marko 6,45-52; Ivan 6,14-21
- › Marko 4,35-41
- › Rimljanima 8,38-39; Ivan 17,15; Filipljanim 4,11-13; Filipljanim 4,6-7; Matej 28,20b
- › Ellen G. White, *Isusov život, Zagreb: Znaci vremena*, 2018, poglavlje „Noć na jezeru“, str. 302-307.
- › Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2018, poglavlje „Oluja“.

AKTIVNOSTI

1. AKTIVNOST: UŽE SPASA

Materijali: Povez za oči (mogu se koristiti 2 ili 3), uže ili vrpca (ne predebeli, dugačka najmanje 4 m), stolica, stol ili bilo koji predmet koji se može iskoristiti kao prepreka

Opis aktivnosti:

Aktivnost se sastoji od dolaska do cilja nakon savladavanja niza prepreka s povezom na očima. Ključ je držati se za uže ili vrpcu. Svakom sudioniku stavi povez na oči i daj mu kraj užeta. Drugi kraj užeta držat će drugi sudionik na kraju sobe. Ostali sudionici bit će prepreke. U parovima napravite razne oblike koje „slijepi“ sudionici trebaju proći ili preskočiti. Neki od sudionika također mogu otežavati „sljepima“ tako što će ih pokušati dezorientirati. Također im na put možete stavljati prepreke. Sudionici s povezom na očima moraju koristiti svoje ruke i uže kako bi se vodili, pritom nikada ne smiju pustiti uže. Aktivnost završava kada osoba s povezom na očima dođe do kraja užeta. Nekoliko osoba može proći kroz stazu s preprekama „naslijepo“. U svakom pokušaju trebalo bi promijeniti razmještaj prepreka kako bi ostao pravi izazov za sudionike. Također sudionicima na oči možete staviti poveze kako ne bi vidjeli stazu prije vremena.

Primjena:

Petar je morao čvrsto držati pogled na Isusu kako bi mogao hodati prema Njemu usred oluje. Mi ne možemo tjelesno vidjeti Isusa, ali imamo Svetog Duha koji nas vodi kroz vjeru. Kad odvajamo vrijeme za Isusa, možemo svakodnevno gajiti ovu vjeru. Sve dok držimo to „uže“, moći ćemo ići kamo nas On vodi. Ništa i nitko neće nas skrenuti s našeg konačnog odredišta. Moli se da Isus bude usmjeravajuće „uže“ tvojeg života jer ćeš se, kada se pojave poteškoće i prepreke, moći čvrsto držati za Njega.

2. AKTIVNOST: MUZEJ EMOCIJA

Opis aktivnosti:

Ova aktivnost pomoći će nam da si predložimo dvije neprijateljske emocije ili dva stava koji u konačnici dovode do strašnog ishoda. Ovdje je riječ o PANICI i SAMODOSTATNOSTI. Na suprotnoj strani pronalazimo POVJERE-NJE, jedino što nas vodi kroz oluje i nevolje ovog života.

- Podjelite se u tri skupine: svaka skupina predstavljat će zamrznutu sliku ili scenu ovih pojmova. Svi članovi skupine moraju sudjelovati. Svakoj skupini dajte nekoliko minuta za pripremu, zatim nastavite s predstavama.
- Zajedno razmišljajte o svakoj sceni. Što je prikazano?

Primjena:

Strah je paralizirao učenike. Nisu mogli reagirati na Isusovo pojavljivanje na vodi. Petar je bio jedini koji je pristupio Isusu. Međutim, njegova samodostatnost i želja da nastavi oslanjajući se na vlastitu snagu bez da gleda Isusa dovela ga je do tonjenja. Brzo je reagirao i svoju vjeru ponovno položio u Isusa, što mu je omogućilo da ga Isus izbavi.

Razmišljaj o tome kako strah ili prekomjerno samopouzdanje mogu utjecati na naš duhovni život ili Crkvu. Podjeli s drugima praktične ideje kako prebroditi pojedine situacije. Moli se za Božju pomoć kako bi kroz Njega živio život povjerenja.

D A N

7

GROB

GLAVNI TEKST: IVAN 11

„(...) 'NAŠ PRIJATELJ LAZAR SPAVA, ALI JA IDEM DA GA PROBUDIM!' (...) A KAD ISUS DOĐE, USTANOVI DA LAZAR VEĆ ČETIRI DANA LEŽI U GROBU. (...) I ZAPITA: 'GDJE STE GA POLOŽILI?' (...) ISUS PROPLAKA. (...) 'LAZARE, IZIĐI!' POKOJNIK IZIĐE...“

**MAЛО GРОБЉЕ У БЕТАЊИ МРАЧНО ЈЕ И ТУŽНО, КАО И СВЕ У
ЗЕМЉИ. НЕМА ДРВЕЋА NI CVИЈЕЋА, АЛИ ИМА МНОГО КАМЕНЯ
ЈЕР ПОСЈЕТИТЕЛИ НА ГРОБОВЕ ПОСТАВЉАЈУ КАМЕНЈЕ И ШЛУНАК
ИЗАЗИВАЈУЋИ БОŽЈУ ИЗЈАВУ: „РАДАТ ЏЕ ТИ ТРНЈЕМ И КОРОВОМ, А
ХРАНИТ ЏЕШ СЕ ПОЛЈСКИМ РАСЛИЊЕМ.“ (ПОСТАНАК 3,18)**

Slijedeći put označen čempresima, Učitelj i Njegovi učenici ulaze na groblje. Skupina zabrinutih muškaraca slijedi Martu i Mariju, dvije žene koje oplakuju.

Isus pita:

„Gdje ste ga položili? Pokažite mi grob.“

Vode ga do pećine koja je iskopana u stijeni i zatvorena velikim kamenom.

Približava se grobnici. Usred tišine, vidljivo je dirnut i nije u stanju izgovoriti ni riječ, ni propovijed, ni oproštajni govor. Gleda oko sebe i zaplače jer ne može suzdržati emocije. Dirnuti, prisutni govore jedni drugima:

„Pogledaj kako ga je volio...!“

Isus ne plače zbog mrtvih, nego živih. Plače za one koji su tjeskobni zbog pitanja smrti. Nije lako kontrolirati emocije kada se u mladosti susrećemo sa smrću. Za one koji ne vjeruju, oprštanje s voljenom osobom gura ih u obeshrabrenje koje donosi neshvatljiv misterij smrti.

Ne gledaju svi Gospodara sa sažaljenjem. Komentari kruže tihim glasovima. Neki govore:

„Zar nije ovaj koji je slijepcu otvorio oči mogao učiniti da Lazar ne umre? (Ivan 11,37) Nekoliko dana ranije upozorili su ga: ‘Gospodine, bolestan je onaj koga ljubiš.’ (Ivan 11,3) Očekivali smo da će doći bez kašnjenja, ali... Zašto mu je trebalo dva dana da stigne? Kako je mogao ostaviti svoje prijatelje da se sami nose s bolji?“

Od trenutka kada je došao, svi prigovaraju.

”
Gleda oko sebe i zaplače jer ne može suzdržati emocije. (...) Plače za one koji su tjeskobni zbog pitanja smrti.“

Marta, Lazarova starija sestra, govori mu:

„Gospode, da si ranije bio ovdje moj brat ne bi umro.“

Marija, mlađa sestra, daje istu primjedbu.

Prigovori su to slomljenih srca, jučer i danas, pred nebom i hladnom smrću.

Malo toga izaziva veću bol od osjećaja napuštanja koji proizlazi iz gubitka voljene osobe. Nema gore samoće od one koju izaziva njihova odsutnost. Neki manje, neki više, no svi mi trebamo ruku za potporu ili rame za plakanje. Težak udarac gubitka prati ubod sumnje uslijed Božje šutnje.

Pred uplakanim i beznadnim licima onih koji su voljeli Lazara, kako Učitelj može objasniti da ovo oprashtanje nije konačno? Već ih je pokušao naučiti da je smrt samo san ili međuvrijeme te da vrijeme između naše patnje i novog života nije vrijeme samoće i praznine. Isus s nama dijeli naše suze i želi da s Njim dijelimo Njegovu nadu i radost. Zar to već nije pokazao u Nainu? Nije li to upravo pokazao uskrstnuvši Jairovu kćer? Gospod je obećao i obećaje:

„Neću vas napustiti da ostanete sami...“

”

Već ih je pokušao naučiti da je smrt samo san ili međuvrijeme te da vrijeme između naše patnje i novog života nije vrijeme samoće i praznine.”

Isus zna da u teškim situacijama nema mesta velikim govorima i bombastičnim frazama. Na optužujuće poglede Lazarovih sestara On odgovara:

„Vaš brat ponovno će živjeti.“

Izbjeći vječnu smrt velik je san čovječanstva; a Isus izjavljuje da je još stvarniji san od toga „san smrti“. Suočen s idejom da je „život san“, On kaže da je „smrt san“.

Utječne riječi ponekad zvuče kao besmislene potvrde onima koji pate; često izrečene u prolazu, žurno, udaljeno, izgovorene niskim glasom. Obično je to izjava koja ne izražava toliko našu vjeru koliko tegobu koju osjećamo kada se susrećemo s pojmom smrti i onima koji pate. I to snažno obećanje „vaši voljeni ponovno će živjeti“, koje je više od odgovora, čini se kao spas. Više nalikuje na analgetik, nego nadu. Ne čudi što Marta, udaljenim glasom, odgovara poput mnogih vjernika koji su razočarani okrutnošću života:

„Znam da će opet ustati na uskrsnuću zadnjega dana, ali to ne ublažava moju bol.“

Izvesnost svitanja ne otklanja tamu noći.

Isus plače, dirnut patnjom, ali isto tako i nadom i spokojstvom koje ne uspijeva prenijeti. Plače jer **mi, i oni koji odlaze i oni koji ostaju, ne znamo kako u potpunosti prihvatići život – i smrt – u kontekstu vječnosti. Grob nije kraj, vječni život je kraj.**

Učitelj staje ispred velikog okruglog kamena koji služi kao vrata grobnice u kojoj leži Lazar. Međutim kamen, grubo oblikovan, ne zatvara u potpunosti grob, a vonj smrti i muhe su nepodnošljivi.

”

Ovdje sam s tobom, kao što je i Bog s tobom; a gdje je Bog tamo je i život.”

Duboko dirnut, Isus stoji ispred groba. Čeka da svi utihnu, a zatim ozbiljnim tonom, čvrstim i sigurnim glasom daje zapovijed svojim učenicima:

„Maknite kamen!”

Očajni vrisak čuje se iz usta dviju sestara:

„Gospode, ne! Molimo Te, ne, već zaudara. Prošlo je četiri dana. Prekasno je!”

Ispred grobnice, čiji miris jedva prikrivaju balzami, ulja i mira (smola), Isus uzdahne jer zna da je puno lakše maknuti kamen grobnice, nego kamenje naših predrasuda. **On shvaća da Bogu nije najteže uskrsnuti Lazaru, već prisutne uvjeriti da smrt nije konačna.** Gospodar nije prestao podučavati da ovaj život nije ništa više od prvog dijela našeg postojanja i da, zahvaljujući snazi vjere, postoji drugi dio – vječnost koja dolazi od Boga, autora života.

„Ja sam uskrsnuće i život”, rekao je Isus. „Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će.” (Ivan 11,25) On kaže: „Nisam došao samo kako bih

s vama podijelio bol, nego iznad svega kako bih donio nadu; izjednacnost pred kojom sve strašne patnje postaju podnošljive i prolazne.”

Neodoljiva snaga nalazi se u nadi, u tome da se držimo nepobjedive snage Božje milosti i Njegove neopozive volje da nam daruje vječnu sreću. Ona nam pruža spokoj da svladamo naše nevolje, obasjava naš život i našu budućnost.

„Da, ja sam vidljivi glasnik uskrsnuća i života. Otvori oči svoje duše. Dobro me pogledaj. Ovdje sam s tobom, kao što je i Bog s tobom; a gdje je Bog tamo je i život. ‘A Bog nije Bog mrtvih, nego živih...’ (Luka 20,38) Onaj koji u mene vjeruje neće umrijeti zauvijek. Njegova smrt bit će samo san. Ovaj krhki život ne mora biti uvod u smrt. Proživljen s Bogom, on je uvod u život koji nema kraja. Ne postoji kamen koji će zauvijek zatvoriti grob.

Vjerujete li to? Onda maknite kamen s grobnice.”

Sa strahom, učenici guraju kamen koji se kotrlja i ostavlja otvorenu grobnicu. Ležeci u hladnoj tišini komore smrti, pokriveno bijelim pokrivačem i omotano zavojima natopljenima uljima, može se

prepoznati Lazarovo truplo. Spokojno i u molitvi, Isus je stao pred grobnicu. Sveti aura okružuje Njegovo lice. Proviruje u grobnicu i podižući oči k nebu okružuje:

„Oče, zahvaljujem Ti što si me uslišao. Ja sam znao da me uvijek uslišavaš, ali ovo rekoh radi ovdje prisutnog svijeta, da vjeruju da si me ti poslao.“

Kada je to rekao, glasno je uzviknuo:

„Lazare, izdi!“

„

U Kristu je iskonski, nepozajmljeni, nestečeni život. (...) On, koji će i sam uskoro umrijeti na križu, stajao je s ključevima smrti, kao pobjednik nad grobom, pokazujući svoje pravo i silu darovati vječni život.“

Ellen G. White, *Isusov život*, str. 435.

Strašna tišina obuzima skupinu okupljenih ljudi. Sve oči uprte su u špilju. Iznenada se iz unutrašnjosti špilje čuje blagi zvuk, Lazar se ustaje i kreće prema izlazu oslanjajući se na zid.

Krik užasa tjera prisutne da zakorače korak unazad. Isus prilazi Lazaru jer je svezan pokrivačem i zapovijeda:

„Odvežite ga i pustite.“

Uz pomoć prijatelja, Lazar je oslobođen i prilazi svojim voljenima. Nema vidljivih tragova bolesti. Njegov izgled odaje životnu snagu. Uz pogled čuđenja, ispunjen radošću i ljubavlju, pada pred Isusove noge.

Otvoreni grob, za koji je Marija smatrala da će zaudarati po smrti, miriše na život.

Učitelj ne obećaje samo život u budućnosti, već otkriva ključ za sadašnji život. Njegovo veliko čudo nije darovanje života mrtvom čovjeku, već dopuštanje da u izbijeljenu grobnicu naše duše donese novi život.¹ Prelazak iz opće izjave „znam da možeš dati život mrtvima“ u osobnu izjavu „znam da, počevši već danas, Ti moju unutarnju grobnicu možeš iznova ispuniti životom“ za nas je veliko čudo.

Njegova poruka je da ne trebamo čekati zagrobeni život kako bismo uživali u vječnom životu. Danas trebamo uskrsnuti u drugi način života ako sutra želimo uživati u vječnosti. On, koji je s nama u ovom životu, bit će s nama i nakon smrti; jer „ono što nas čeka poslije nije beskonačno daleko, već nam je najbliže.“²

Da, Učitelj plače s nama i za nas. Međutim, poput zrake svjetlosti koja prolazi kroz kišu, iza vela Njegovih suza svjetlo Njegovog osmijeha svijetli kako bi nam kazalo da u najgorem trenutku naše životne priče **smrt nema posljednju riječ – ona pripada životu.** Da, u Kraljevstvu života koje dolazi nitko neće poznavati plać (Otkrivenje 21,4). //

1 Vidi Matej 23,27; 2. Korinćanima 5,17-19.

2 Dietrich Bonhoeffer, *Letters and Papers from Prison. The Enlarged Edition*, Ed. Eberhard Bethge, New York: Touchstone, 1997, str. 376.

PITANJA

1. Zašto je smrt tema o kojoj izbjegavamo razgovarati otvoreno?

2. Vratimo se priči: Ivan 11,4-7.11-16. Kako Isus reagira na vijest o Lazarovoj bolesti? Što te začudilo u Njegovom odgovoru? Zašto odgada odlazak u Betaniju?

3. Na koji način drugi ljudi, poput Marte i Marije, reagiraju na Isusovu odgodu? Možeš li se poistovjetiti s njima? Kako se nosiš sa situacijama u kojima je Bog tih u trenutcima boli?

4. Isus zna da u teškim situacijama nema mjesta velikim govorima i bombastičnim frazama. Što nas On uči o našem stavu prema onima koji su izgubili dragu osobu?

5. Isus je izjavio: „Ja sam uskrsnuće i život.” (Ivan 11,25) Kako nam naša vjera u Isusa može pomoći da se suočimo sa smrću? A sa životom?

OSOBNI IZAZOV

„Učitelj ne obćaje samo život u budućnosti, već otkriva ključ za sadašnji život. Njegovo veliko čudo nije darovanje života mrtvom čovjeku, već dopuštanje da u izbijeljenu grobnicu naše duše donese novi život. Prelazak iz opće izjave ‘znam da možeš dati život mrtvima’ u osobnu izjavu ‘znam da, počevši već danas, Ti moju unutarnju grobnicu možeš iznova ispuniti životom’ za nas je veliko čudo.“

Na trenutak nasamo razmišljaj samo o ovom tekstu. Odaberis posebno mjesto, klupu u parku, na jezeru, pored planine... Mjesto koje je prostor susreta s Bogom. Na papir ili u mobitel (ali postavke neka budu postavljene na zrakoplovni način rada kako bi izbjegao bilo kakvo ometanje) zapiši odgovore na sljedeća pitanja:

- › Koja područja tvojega života trebaju biti uskrsnuta poput Lazara?
- › Koje promjene možeš uvesti u vlastitu životnu rutinu kako bi živio ispunjenije u Isusu (Ivan 10,10b)?

Osmisi plan i provedi ga u djelo tijekom sljedećeg 21 dana. Postavi alarm na svom mobitelu uz podsjetnik za točno 21 dan od danas. Za 21 dan, kada čuješ alarm, pregledaj što si zapisao i procijeni: Jesi li slijedio svoj plan?

ISTRAŽUJ DUBLJE

- › Ivan 11
- › Matej 22,32; Marko 12,27; Luka 20,38
- › 1. Korinćanima 15,50-58; Otkrivenje 21,1-4
- › Ellen G. White, *Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2018, poglavlje „Lazare, izidi“, str. 429-439.
- › Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2019, poglavlje „Grob“.
- › „Puno nas više zabrinjava kako pretrpjeti čin umiranja negoli kako pobijediti smrt. Sokrat je savladao vještina umiranja; Krist je nadvladao smrt... Postoji velika razlika između ovih dviju stvari. Jedna je u dometu ljudskog kapaciteta, a druga podrazumijeva uskrsnuće.“ (D. Bonhoeffer, *Letters and Papers from Prison, The Enlarged Edition*. Ed. Eberhard Bethge, New York: Touchstone, 1997, str. 240)
- › „Pobožni ga nazivaju kraljevstvom Božjim. (...) svi mi koji tražimo više i imamo dimenziju više, ne bismo mogli zamisliti život kada bismo znali da iza ovog svijeta nema drugog, da ne postoji vječnost na kraju vremena... U vječnosti ne postoji budući naraštaj. Tamo pripadamo. Tamo je naš dom. Tamo naše srce teži.“ (Hermann Hesse, *Steppenwolf*, New York: Picador USA, 1963, str. 152-153)

AKTIVNOSTI

1. AKTIVNOST: DESET POZITIVNIH STVARI

Materijali: 1 papir po osobi, 1 olovka po osobi

Opis aktivnosti:

- Podijelite se u grupe od 2 do 3 osobe po grupi.
- Ne znam u kojoj se teškoj situaciji trenutno nalaziš. Možda si izgubio voljenu osobu, proživljavaš nepravdu ili imaš problem koji ne možeš rješiti. Možda se pitaš: „Gdje je Bog kad mi je potreban?” Zastani na trenutak. Sjeti se situacija u kojima ti je Bog pomogao. Napiši popis od deset pozitivnih stvari koje su ti se dogodile ovoga tjedna i podijeli ih s grupom.

Primjena:

Redovito odvoji vrijeme za razmišljanje o pozitivnim stvarima u svojem životu. U molitvi zahvali Bogu za te posebne blagoslove.

2. AKTIVNOST: NAUČI BITI POZITIVAN

Materijali: 1 papir ili slajd s dolje navedenim situacijama

Opis aktivnosti:

Ponekad doživljavamo komplikirane situacije s kojima se ne znamo nositi. Zapravo uvijek možemo pronaći dobro rješenje. Napravi grupe od 5 do 6 osoba. Kao grupa osmislite pozitivni završetak za svaku od sljedećih situacija:

- Ideš na rođendansku proslavu i zaboraviš sa sobom ponijeti tortu.
- Prtljaga je već spremljena u automobil i spreman si krenuti na godišnji odmor. Pokušaš upaliti automobil, ali motor ne radi.
- Napišeš posebnu poruku važnoj osobi, ali greškom pošalješ osobi s kojom već dulje vrijeme ne razgovaraš.
- U velikoj si žurbi i odlučiš ići na fakultet motorom. Danas imaš vrlo važan ispit. Kiša počne padati tako da na sat stižeš potpuno mokar.
- Izvedeš prijatelje na večeru i shvatiš da si novčanik ostavio kod kuće.

Primjena:

Sljedećeg puta kada stvari neočekivano pođu po zlu odluci reagirati pozitivno uz Božju pomoć (Rimljanim 8,28).

3. AKTIVNOST: 10 X 1 = BRINEM SE ZA TEBE (POJEDINAČNA AKTIVNOST)

Materijali: Pametni telefon – društvene mreže

Opis aktivnosti:

Svi mi volimo komunicirati s prijateljem putem WhatsAppa, Instagrama, Facebooka... Siguran sam da poznajete nekoga tko prolazi kroz teško razdoblje ili treba osjetiti da je voljen, stoga je ovotjedni izazov napisati nekome jednu ohrabrujuću poruku svaki put kad napišeš 10 poruka preko društvenih mreža. Također se pomoli za tu osobu. Zapamti da tvoja poruka toj osobi može pomoći da se lakše nosi s teškim danom. Ohrabri je da život vidi u novom svjetlu.

D A N

8

OBЕĆANJE

GLAVNI TEKST: LUKA 23,26-48

„VODILI SU I DRUGU DVOJICU, ZLOČINCE, DA IH POGUBE S NJIME. KADA DOĐOŠE NA MJESTO ZVANO 'LUBANJA', TU RAZAPEŠE NJEGA I ZLOČINCE: JEDNOGA S DESNE, A DRUGOGA S LIJEVE STRANE. (...) PA NADODA: 'ISUSE, SJETI ME SE KADA DOĐEŠ U SVOJE KRALJEVSTVO!' ON MU REČE: '(...) DANAS ĆEŠ SA MNOM BITI U RAJU!'

Luka 23,32-43

GOLGOTA ILI „GORI KALVARIJA“ KAMENITO JE BRDO IZVAN JERUZALEMA. PUSTO I TMURNO. JATA STRVINARA OBLJEĆU GA ČEKAJUĆI SVOJ RED DA PROŽDERU LEŠEVE POGUBLJENIH.

Na ovom užasnom mjestu razapeta su tri zatvorenika. Muče se u bolovima dok su im noge i ruke brutalno prikovane na križ. Legionari se žure okončati svoj zadatak uz uzvike i ruganje. Sa svakim udarom čekića, vika razbjegnjele rulje jača, a vojnici je jedva uspijevaju obuzdati.

Anoniman razbojnik prikovan je na križ. Njegovo ime i ime drugog razbojnika nepoznato nam je. Nepoznati su nam i njegova dob, njegov izgled, njegova narodnost, pa čak i zločini zbog kojih je razapet.

Nema razlike između dvojice razbojnika koji se nalaze s obje Isusove strane. U ovom trenutku ništa ne upućuje na to da je jedan od njih „loš“, a drugi „dobar“ jer obojica vrijeđaju Učitelja.

Ushćeno mnoštvo prilazi korak bliže križu pod tmurnim nebom. Sada s Isusa iz Nazareta trguju odjeću. Za razliku od drugih, Isusovo tijelo pokriveno je krvlju koja je potekla zbog pretrpljenih udaraca. Razbojnik s čuđenjem prati mučenje Nazarećanina i ogorčeno zapraža nezaslužene rane nanesene ovom čovjeku kojem se potajno divi. Vojnici su mu na glavu čak stavili trnovu krunu. Kažu da je Pilat oprao svoje ruke nakon što je naredio bičevanje i osudio Ga na smrt jer se prozvao „kraljem Židova“. **Da je doista Mesija, bi li dopustio da Ga se ovako zlostavlja?**

Učitelj je u njemu potaknuo želju da započne novi život prije nego je dopustio da ga se uvuče u Barabinu bandu. Slušao je mladog rabina, ali nije Ga slijedio jer je podlegao utjecaju okoline. Tako je postao

kriminalac. Međutim, otkako je sreo Isusa, riječi svjetla ostavile su trag u njegovom mračnom srcu. Zato se pita:

„Zašto dopušta da se prema Njemu tako postupa? Iako je bio tako plemenit, zašto ga je Veliko vijeće predalo Rimljanim? Svećenici inzistiraju da mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim.“ (Vidi Ivan 19,7)

No kako može činiti čuda ako Bog nije s Njim? Tko je ovaj čovjek? Kažu da je krvožedan Pilat izjavio:

„Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje.“ (Ivan 18,38)

Sudac kukavički i nepravedno pomiluje Barabu, vođu bande. Istovremeno osuđuje dvojicu sudionika na raspeće. Učitelj je čak i bičevan. Kakav okrutan paradoks života. Baraba, „očev sin“, kopile, oslobođen je, dok je Isus osuđen jer je sebe prozvao „Sinom nebeskog Oca“. Ovdje, danas, nedužan će umrijeti umjesto kriminalca. Baraba nije svjestan da je tamo na središnjem križu, gdje je on trebao biti razapet, razapet rabin – i tom smrću zapečaćeno je puno više od samo njegove subbine...

Mnoštvo ismijava Nazarećanina. Razbojnik vjeruje da je Isus uništilo nadu ljudi. Samo nekoliko dana ranije, u trijumfalnom predstavljanju u Jeruzalemu, pozdravljen je kao obećani kralj koji će Izrael oslobođiti rimskog jarma i ponovno uspostaviti Davidovo prijestolje. Međutim, razočarao je ljude koji su Ga razapeli. **Kažu da je vec objavio da će Ga ubiti. Dakle, ako je to znao, zašto nije učinio ništa kako bi to spriječio? Kakav je On prorok?**

U ovom trenutku razbojnik se slaže s Pilatom. Ima li istine u ovoj džungli tlačitelja i potlačenih, osim činjenice da su slabi žrtve jakih?

Razbojnik je čuo da je Isus najavio svoje uskrsnuće trećeg dana. Rečeno je da je oživio mladića u Nainu i djevojčicu u Kafarnaumu. Također kažu da je uvjerao druge da oni samo spavaju. Nekolicina

„

Anoniman razbojnik prikovan je na križ. Njegovo ime i ime drugog razbojnika nepoznato nam je. Nepoznati su nam i njegova dob, njegov izgled, njegova narodnost, pa čak i zločini zbog kojih je razapet.”

tvrdi da je vidjela Lazara iz Betanije kako živ izlazi iz groba. Kako se netko tko vraća život drugima može pomiriti s vlastitom smrću? Tko je ovaj čovjek? Prorok Božji? Zašto Ga onda Bog ne brani? Je li On lud? Ne, Isus izgleda vrlo razborito. Varalica? Ne, Učitelj je uvijek bio iskren. Obmanuta osoba? Nemoguće, On je vrlo lucidan. Što ako je On očekivani Mesija? Kako je moguće da nitko ne vjeruje u Njegovo misiju? Je li moguće da Njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, kao što tvrdi? Što ako je Njegovo kraljevstvo božansko; drugim riječima – što ako se nalazi iznad života i smrti?

Svi Ga osuđuju, čak i drugi razbojnik. Izruguju mu se govoreći:

„Ako si Sin Božji, siđi s križa! Spasi sebe i nas!” (Matej 27,40.42; Luka 23,39)

Glas drugog razbojnika pridružuje se glasovima rulje, vojnika, sudaca, Židova i nevjernika. Svi viču protiv Nazarećanina. Međutim, „dobar razbojnik” sada šuti promatrujući tihog Isusa koji se ne opire. On pati u samoći dok je čovječanstvo protiv Njega. Herod s Pilatom, farizeji sa saducejima, vladari s ljudima, Rimljani sa Židovima, žrtve s krvnicima.

Isus je tih, kao da je dobrovoljna žrtva. Iznad Njegove glave, na vrhu stručka,¹ vjetar ljujla pogrdan znak koji je Pilat naručio: „Ovo je kralj

židovski!” Bilo je to napisano na trima jezicima koji su se koristili u zemlji kako bi dalo općeprihvaćeni značaj Njegovoj tvrdnji da „vlada” nad svojim narodom. Iznenada, zraka svjetlosti probija se kroz oblake i razbojnik svjedoči Isusovoj blagosti uslijed boli koju osjeća Njegova majka kada joj povjeri brigu za jednog od svojih učenika. Isusovo lice odražava veličanstvenost i velikodušnost. Razbojnik je opčinjen.

Tama koja okružuje križ sada naizgled prekriva cijelu zemlju, kao da pogubljenje poprima kozmičke razmjere. Odjednom, Isusova molitva dodiruje njegovu dušu:

„Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!” (Luka 23,34)

Nakon što je čuo i video Isusa, u umu razbojnika odvija se iskren razgovor; on sada zna tko je Isus. To srce koje je sposobno oprostiti svojim krvnicima, ta ljubav koja prihvata sve smrtnike, čak i one koji Ga muče, može doći samo od Boga – jer ne postoji ljudska mržnja koja ne potiče mržnju. Nitko s ovoga svijeta ne bi molio Boga da oprosti njegovim krvnicima: onima koji bogohule, koji Ga muče i razapinju tako nepravedno. Mučeni razbojnik razumije da zatraženi oprost uključuje i njega te naslućuje da je **čovječanstvo podijeljeno u dvije skupine: na one koji prihvataju milost oproštenja i na one koji je odbacuju.**

Učiteljeve riječi znače: „Neka me okrive umjesto tebe... Ja sam prijatelj koji te nikada neće napustiti. Ja sam svjetlost iza tame. (...) Ja sam promjena i nada. Ja sam vatra koja pročišćava. Ja sam vrata ondje ste mislili da postoji samo zid. Ja sam ono što dolazi nakon zasluga... Ja sam dar koji ne košta... Ja sam... Prijе postanka svijeta. Ja sam...“

Otkrivenje očarava odmetnika: kraljevstvo kojem Isus pripada, nad kojim već vlada, nalazi se iznad svih kraljevstava ovog nasilnog svijeta. Ovaj čovjek utjelovljuje kraljevstvo Božje, kraljevstvo ljubavi koje nam se približilo kroz Njega, kojemu možemo pristupiti već sada ako Mu dopustimo da vlada u nama. (Luka 10,9; 17,21)

Razbojnik prihvata istinu koja ga fascinira. Kraljevi ovoga svijeta nisu jaki onoliko koliko misle da jesu. On u Isusu vidi iščekivanog Mesiju, Kralja i Spasitelja. U ovom biću koje umire ne vidi prokletost raspeća, već najveći obećani blagoslov koji je Bog dao čovječanstvu kako bi ga otkupio od muka. Uviđa da je Božja milost sposobna oprostiti

”

Što ako je On uistinu očekivani Mesija?”

i onima koji snose najveću krivnju (2. Korinčanima 9,8). Čovjek koji umire s njim – odbijen, prevaren, proklet i izvrijedan – otkriva beskonačnu ljubav koju Bog osjeća prema njemu.

Prekrasne Isusove pouke, od kojih neke već poznaje i cjeni, sada su ispunjene novim značenjem. Oh, da sam Ga barem slijedio! Zato se usuđuje zatražiti Njegovu milost, pa makar to značilo smrt. Vapeći iz dubine duše, kaže:

„Isuse, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!“ (Luka 23,42)

I s kakvim olakšanjem sluša Gospodara u svojoj patnji!

„Obećajem ti da ćeš biti sa mnom u raju.“³

Veličina obećanog spasenja i razbojnikova vjera jednako su zaprijetujući. Njegova vjera nije poljuljana bespomoćnošću razapetog Spasitelja, ni prividnom pobjedom Njegovih neprijatelja, ni njegovim vlastitim zločinima. On zna da mu je oprošteno! **On se ograničava priznati i slaviti Boga koji se, radi ljubavi, ponio i ne samo preuzeo ljudsku formu, nego i iskusio udarac smrti.**

On se drži ove nade jer vidi kako Spasitelj mirno pati pored njega; ljudi mu ispod dovikuju, a jata muha pokrivaju njegove otvorene rane. „Dobar razbojnik“ gleda Ga kako pobijeđuje smrt – uskrsnulog, veličanstvenog, vladara nad živim i mrtvim. On izražava želju da bude s Njim u Njegovom kraljevstvu slave.

Ovaj razbojnik već je ušao u kraljevstvo milosti bez da je prošao krštenje. On je prvi vjernik u povijesti koji umire kao „kršćanin“, odnosno vjerujući u Isusa. Iako ne prima krštenje vodom, on prima krštenje krvlju, Duhom i vatrom jer je njegovo staro ja umrlo. On je ostatak svojega života postavio kao žrtvu na oltar, a svako „drvo za ogrjev“ dobro je za nebesku vatu...

Prvi plod „dobrog razbojnika“ bilo je priznanje Isusa Krista pred drugim razbojnikom dvjema izjavama: svetošću Kristovom („On nije učinio nikakvo zlo“) i Njegovom konačnom pobjedom („kada dođeš u svoje kraljevstvo“). Drugi plod je kada mu kaže:

„Ne bojiš li se Boga? **Ne shvaćaš li Ga ozbiljno – Onoga kojem duguješ vlastito postojanje?**“

On je već svjedok...

Bliži se subota – odmor. Prvo, noge će mu biti polomljene kako bi umro, a zatim će njegovo tijelo biti bačeno na zemlju kao hrana za lešinare. Više nije važno. Ivan kaže: „(...) blago onima koji umiru u Gospodinu! (...) jer ih prate njihova djela!“ (Otkrivenje 14,13) Iako sada nije toga svjestan, **prijestupnik na krizu i dalje će biti najprikladnija osoba da nas vječno podsjeća da se spasenje postiže milošću.** On i Marija Magdalena, žena oslobođena prokletstva, koja se nalazi pod križem, bit će prvi plod spašenih. Razbojnik, prvi koji je povjeravao u razapetog Spasitelja, i prostitutka bili su prvi koji

”

Ovaj čovjek utjelovljuje kraljevstvo Božje, kraljevstvo ljubavi koje nam se približilo kroz Njega, kojemu možemo pristupiti već sada ako Mu dopustimo da vlada u nama.“

su povjerovali u uskrsnutog Spasitelja. Isus sada može umrijeti u miru. „Dobar razbojnik“ pružio Mu je barem jedan dobar dokaz da Njegova žrtva nije uzaludna. Snažnim glasom kaže:

„Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.“ (Luka 23,46) Misija je obavljena!

Nakon što je ovo izgovorio, umro je.

Sve se obistinilo. Izajia je zapisao da je „i među zlikovce bio ubrojen“ (Izajia 53,12), a proročanstvo kaže da i oni najgrešniji mogu postati Božja djeca. Ovaj izvještaj u meni izaziva suze radosnice jer vidim da Bog želi promijeniti život svakoga od nas kako bismo bili s Njim u raju.

Ako ovaj nadahnuti tekst nije želio da saznamo ime razbojnika, već nam je ostao poznat kao „dobar razbojnik”, mora postojati razlog za to (tradicija ga je nazvala Dismas). Ništa drugo o njemu nije nam poznato, ali ova isповijest možda je i najdojmljivija isповijest ikad jer on nije vjerovao u uskrsnutog i proslavljenog Krista – kao što smo mi drugi vjernici kasnije vjerovali – već u Spasitelja koji je mučen poput njega i razapet s njim.

Obećanje koje je dobio također je najdivnije obećanje ikad izrečeno jednom čovjeku, jer Isus mu je obećao da će biti s Njim u raju.

Izvještaj o obraćenju „dobrog razbojnika” za mene je izjava o opravdanju vjerom koji je impresivniji i uvjerljiviji od svih teoloških tekstova koje sam pročitao na ovu temu. Čini se da se Petar poistovjetio s „dobrim razbojnikom” kad kaže: „(...) s Kristom sam razapet na križ...“ (Galačanima 2,19)

Ova priča uči nas da nijedna osoba nije toliko „pokvarena” da ne može biti spašena Božjom milošću. Pokazuje nam da je za spaseњe najvažnije željeti ga toliko snažno koliko je razbojnik želio biti s Isusom u raju. Mi „jesmo” na Golgoti na kojoj vidimo tri križa. Ili čemo se poistovjetiti s „dobrim razbojnikom” ili s onim drugim. Isus je u sredini i čeka.

Kako sunce zalazi nad Golgotom, sjena križa raste i proteže se sve dalje dok ne doseže horizont, a zatim i cijeli svemir. **Prikovano na tvrdnu zemlju, usmjereno prema nebu, drvo rascjepljuje prostor i vrijeme na dva dijela.** Poput uspravne rane, odozgora prema dolje, prije i poslije, dok Njegove otvorene ruke obuhvaćaju cijeli svijet. Ovo je mjesto susreta, raskrije, putokaz koji pokazuje put prema vječnosti u kojoj možemo sresti Isusa. Kao most iznad ponora, križ je od simbola smrti prerastao u simbol beskrajnog života.

Danas, kada smo svjesni svojih duhovnih potreba, možemo se moliti s mudrim ljudima: „Gospode, ne tražim oproštenje kakvo je dano Petru ni milost koja je dana Pavlu; zadovoljan sam onime što si obećao dobrom razbojniku na križu.”⁴

1 Okomit stup koji nosi težinu južnog križa ili vodoravna prečka.

2 Francis Spufford, *Unapologetic: Why, Despite Everything, Christianity Can Still Make Surprising Emotional Sense*, New York: Harper One, 2013., str. 142.

3 Izvorni grčki tekst nema interpunkciju, stoga se može savršeno prevesti: „Zaista, kažem ti danas, bit ćeš sa mnom u raju.“ Ipak, u većini biblijskih prijevoda ovaj tekst preveden je: „Zaista, kažem ti, danas ćeš sa mnom biti u raju“, kao obećanje spasenja koje se trebalo obistiniti toga dana. Međutim, Isus nije išao u raj toga dana jer, nakon svog uskrsnuća, sam kaže da još nije otisao u prisutnost Oca svojega (Ivan 20,17). To znači da bi ovaj redak bilo bolje prevesti u smislu: „Danas ti obećajem, usprkos tome što se to čini nevjerojatnim, bit ćeš sa mnom u raju pri konačnom uskrsnuću svih spašenih“, što je u skladu s općim biblijskim učenjem da će se spasenje dogoditi za sve istovremeno (Hebrejima 11,39-40, vidi Ellen G. White, *Isusov život*, str. 623).

4 Ova molitva nalazi se na grobu Nikole Kopernika (1473. – 1543.) u crkvi u Warmiji (Poljska). (Roberto Badenes, *Encuentros decisivos [Decisive Encounters]*, Madrid: Safeliz, 2017, str. 239)

”

Nitko nije tako nisko pao, nitko nije tako loš da ne može naći oslobođenje u Kristu. (...) Nijedan vapaj duše u nevolji, premda i ne mora biti izražen riječima, neće ostati neuslišan.”

Ellen G. White, *Isusov život*, str. 198.

PITANJA

1. Isus je razapet na križu. Što misliš, kako su se učenici osjećali tog trenutka? Što su mislili o Isusu kao Mesiji, Spasitelju svijeta ili Njegovoj tvrdnji da je Sin Božji?

2. Isus izgovara molitvu: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!“ (Luka 23,34) Kako Njegove riječi utječu na tebe s obzirom na njihov kontekst? Na koji ih način možeš primijeniti na svoj svakodnevni život?

3. Činilo se da je Isusov plan propao. Što vidiš kad gledaš u Isusa na križu?

4. Isus je završio na križu zbog napora religijskih vođa (Luka 22,2; Ivan 11,47-50). Na koji način i mi kao pojedinci i kao Crkva možemo biti odgovorni za isto – za odbacivanje Isusa kao Mesije?

5. Dobar razbojnik „nije vjerovao u uskrsnutog i proslavljenog Krista – kao što smo mi drugi vjernici kasnije vjerovali – već u Spasitelja koji je mučen poput njega i razapet s njim.“ Što možeš naučiti o vjeri i spasenju kada razmišљaš o susretu dobrog razbojnika s Isusom?

OSOBNI IZAZOV

Kroz prethodna poglavlja pratili smo Isusa i Njegove odlučujuće susrete s ljudima Njegovog vremena. Sada je vrijeme da i ti imаш vlastiti ponovni susret s Isusom. Izaberi jedno od četiriju evanđelja (Mateja, Marka, Luku ili Ivana) i čitaj ga mjesec ili dva. Možda možeš pročitati jedno poglavlje dnevno. Neka to za tebe bude značajno iskustvo, stoga odaberis posebno vrijeme i mjesto za tvoj osobni susret s Isusom. Započni molitvom Bogu i zamoli Ga da se sastaje s tobom.

Evo nekoliko ideja što možeš učiniti:

1

APLIKACIJA YOUVERSION BIBLE

Koristi aplikaciju za čitanje Biblije, npr. YouVersion Bible:
<https://www.youversion.com/the-bible-app/>. Ova besplatna aplikacija sadrži 1755 verzija Biblije i 1134 jezika. Kada otvoris korisnički račun, u aplikaciji ćeš moći označiti tekst, dodati bilješke i oznake, stvarati slike pored stihova, dodati prijatelje i dijeliti na društvenim mrežama. Nakon čitanja pojedinih poglavlja, odaberis omiljeni redak, napravi sliku za taj redak i podijeli to sa svojim prijateljima na društvenim mrežama.

2

PROČITAJ – REZIMIRAJ – PRIMIJENI

Izaberi bilježnicu koju možeš koristiti kao dnevnik i sljedi korake:

1. Pročitaj odabrani tekst barem dva puta.
2. Rezimiraj što se dogodilo.
3. Primijeni: Što tekst govori tebi? Na koji ćeš ga način primijeniti na svoj život?

3

KREATIVNO IZRAŽAVANJE

Čitaj tekst i izrazi se umjetnošću: napiši poeziju ili priču, naslikaj sliku, skladaj pjesmu...

4

ČITAJ I OTKRIJ BIBLIJU

Koristi sljedeća pitanja kako bi iz poglavlja izvukao najviše:

1. Što je novo?
2. Što te iznenađuje?
3. Što ne razumijes?
4. Što ćeš poslušati i primijeniti?
5. Što ćeš ovoga tjedna podijeliti s nekim?

5

METODA PROUČAVANJA BIBLIE „SRETNI ISUSA”

Izvor: *Learn to study the Bible: Forty different step-by-step methods to help you discover, apply, and enjoy God's Word*, SAD: Xulon Press, 2009, str. 167-171.
Odaberite bilježnicu koju ćete koristiti kao dnevnik i slijedite navedene korake:

1. Pročitaj poglavlje.
2. Obrati pozornost na kontekst.
3. Rezimiraj Isusove riječi, Njegove emocije i boju glasa.
4. Zapiši Isusov odgovor.
5. Što drugi govore o Isusu?
6. Koja je Njegova reakcija?
7. Koja je moja reakcija?
8. Kako to mogu primijeniti na vlastiti život?

6

NIKADA SAM

Pronađi nekoga tko će s tobom proučavati evanđelje. Na početku ili kraju svakoga dana tu osobu možeš nazvati ili joj možeš poslati poruku kako bi s njom podijelio nešto što te se najviše dojmilo u tekstu i objašnjenje zašto.

ISTRAŽUJ DUBLJE

- Matej 27; Marko 15; Luka 23; Ivan 19
- Rimljanima 1,16
- Matej 5
- Ellen G. White, *Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2018, poglavља „Golgota“, str. 615-628, i „Svršeno je!“, str. 629-635.
- Ellen G. White, *Steps to Christ Magazine*, uredila Služba za mlade, Južna Njemačka unija konferencija Kršćanske adventističke crkve, Njemačka: Kršćanska adventistička crkva, 2018. Kontaktiraj youth@eud.adventist.org za više informacija o projektu *Koraci prema Kristu*.
- Roberto Badenas, *Decisive Encounters*, Madrid: Safeliz, 2019, poglavje „Obećanje“.
- „Uzvratiti zlo za dobro je davolski; uzvratiti dobro za dobro je ljudski; uzvratiti dobro za zlo je božanski.“ (Alfred Plummer, *An Exegetical Commentary on the Gospel According to S. Matthew*, London: Elliot Scott, 1910, str. 89.)
- „On [Bog] se beskonačno brine za svakoga od nas. On se ne bavi nama kao dijelom mase. Ti si jednako sam s Njim kao da si jedino stvorene koje je ikad stvorio. Kada je Krist umro, on je umro za tebe pojedinačno kao da si jedini čovjek na ovom svijetu.“ (C. S. Lewis, *Mere Christianity*, London: Fount Paperbacks, 1997, str. 139-140.)
- „To je nesreća potrošačkog društva [...] gledati na ljude kao predmete, činiti razliku na temelju njihove vrijednosti i vrednovati ljude na temelju njihove moći. On [Isus] posjeduje dječje srce koje ne pravi takve razlike. On se obraća svima – čestitima i kriminalcima, projaku i princu – s istim jasnim glasom kao da nema čestitih ili kriminalaca, projaka ili prinčeva, već samo – svaki put – dva ljudska bića licem k licu i između njih riječ koja odlazi i dolazi.“ (Christian Bobin, *L'homme qui marche*, Cognac: Le temps qu'il fait, 1995, str. 15.)
- „Zamislite da nam Bog da sljedeće obećanje:
Dat će ti sve što želiš. Bilo što. Savršenu ljubav. Vječni mir. Nikada se nećeš bojati i biti sam. Nikad nećeš biti zbumjen. Tjeskobe i dosade neće biti u tvojem srcu. Nikada ti ništa neće nedostajati.
Neće biti grijeha. Osjećaja krivnje. Pravila. Očekivanja. Neuspjeha. Nećeš biti usamljen. Nikada nećeš osjećati bol. Nikada nećeš umrijeti.
Jedino nikada nećeš vidjeti moje lice.
- Biste li željeli to? Ne bih ni ja. To nije dovoljno. Tko želi Nebo bez Boga? Nebo nije Nebo bez Boga.
Vječnost bez boli i smrti bila bi lijepa, ali nedostatna.
*Možemo govoriti o mjestu gdje nema suza, smrti, straha, noći; ali to su samo prednosti Neba. Ljepota Neba je vidjeti Boga. Nebo je Božje srce.“ (Max Lucado, *When God Whispers Your Name*, Nashville, Tennessee: Thomas Nelson, 1999, str. 172-173.)*

PRIKOVANO NA TVRDU ZEMLJU, USMJERENO PREMA NEBU, DRVO RASCJEPLJUJE PROSTOR I VRIJEME NA DVA DIJELA. POPUT USPRAVNE RANE, ODOZGORA PREMA DOLJE, PRIJE I POSLJE, DOK NJEGOVE OTVORENE RUKE OBUVVAĆAJU CIJELI SVIJET. OVO JE MJESTO SUSRETA, RASKRIŽJE, PUTOKAZ KOJI POKAZUJE PUT PREMA VJEĆNOSTI U KOJOJ MOŽEMO SRESTI ISUSA.

AKTIVNOSTI

Organiziraj piknik ili večeru kako bi završio ovaj poseban tjedan. Možeš svakog sudionika zamoliti da donese hranu ili piće. Uredi sobu kako bi bila topla i odražavala dobrodošlicu, odaberi posebnu pozadinsku glazbu.

Tijekom piknika ili večere možeš organizirati sljedeće aktivnosti koje će biti privlačne svima.

1. AKTIVNOST: MENU OBEĆANJA

Materijali: Veliki papir ili obojeni građevinski papir, ljepljiva traka, škare, olovke ili markeri, ukrasni materijal

Opis aktivnosti:

- Svaka osoba mora donijeti svoju fotografiju. Fotografija treba predstavljati razdoblje u životu kada je osoba osjećala da se Božja obećanja u njezinom životu ispunjavaju.
- Zalijepite svoje fotografije na zid, na obojeni papir, karton ili prozore. Pored svake fotografije napišite ime osobe. Možete napisati i kratak opis.
- Tijekom piknika ili večere svaka osoba može podijeliti svoje iskustvo kada je Bog ispunio obećanje u njezinom životu i tako možete uživati u ukusnoj hrani dok međusobno razmjenjujete drage uspomene.

2. AKTIVNOST: EKSPRESNA UMJETNOST

Materijali: Nešto preko čega možete slušati glazbu, zvučnici, vodene boje, kistovi, bijelo platno (ili debeo papir za bojenje)

Opis aktivnosti:

Slušajte pjesmu „Your Promise“ kršćanske kantautorice Marie José Jimeno:

<https://www.youtube.com/watch?v=3DAIXamZAGO>

[NAPOMENA: pjesma namijenjena za ovu aktivnost može se zamijeniti drugom pjesmom koja ima više smisla u vašem okruženju.]

- Prvo slušajte pjesmu zatvorenih očiju kako biste se mogli usredotočiti na riječi.
- Zatim prođite riječi pjesme kao da čitate poeziju.
- Na kraju poslušajte pjesmu i drugi put (i treći ako je potrebno). U međuvremenu, svaki će sudionik na svom platnu bojiti osjećaje, emocije, misli i duhovni smisao koji pjesma u njemu nadahnjuje kroz riječi i glazbu. To bi trebao biti spontani crtež ili slika. Ukoliko želite, svoje slike na kraju možete pokazati jedni drugima i objasniti što to znači za vas.

3. AKTIVNOST: VREMENSKA KAPSULA

Materijali: 1 ukrašena kutija, po mogućnosti da na sebi ima bravu, omotnice i papir za pisma, olovke, mirisne svijeće

Opis aktivnosti: :

- Svaka osoba trebala bi napisati pismo budućem sebi i to pismo otvoriti za godinu dana.
U ovom pismu izrazite osobne želje, svoje potrebe, snove, projekte, molitve itd. Također uključite svoje viđenje sebe za godinu dana, stvari za koje ćete biti zahvalni i obećanja koja predviđate da će se kroz godinu dana ispuniti uz Božju pomoć.
Neka svijeće gore dok ljudi pišu svoja osobna pisma. (OPASKA: osjetilo njuha usko je vezano uz limbički sustav, koji je odgovoran za funkcije pamćenja i učenja. Zato određeni miris budi sjećanja na protekle događaje).
- Neka svatko svoje pismo stavi u omotnicu. Svaka osoba na omotnicu mora napisati svoje ime. Omotnice stavite u kutiju ili „vremensku kapsulu”. U kutiju stavite i nekoliko mirisnih svijeća.
- Na kraju zatvorite kutiju i zaključajte je. Netko je treba zadržati i biti njezin „čuvar” godinu dana. Obvezite se da ćete se sresti ponovno za godinu dana kako biste otvorili „vremensku kapsulu” i vratili pisma njihovim vlasnicima.

S U R A D N I C I I I Z V O R I

Odlučujući susreti, tjedan molitve

Autor: Roberto Badenas

Temeljeno na knjizi *Encuentros Decisivos* [Decisive Encounters] © 2017 Editorial Safeliz S.L Pradillo, 6 Pol. Ind. La Mina, E-28770 · Colmenar Viejo, Madrid, Spain
TEL.: [+34] 91845 98 77 · FAX: [+34] 91 845 98 65 admin@safeliz.com · www.safeliz.com

IZVORNIK:

Encuentros decisivos,
Semana de oración para jóvenes

PROJEKTNI DIREKTOR:

Jonatán Tejel

UREDNIK IZDANJA:

Alexandra Mora

PRILAGOĐENO NA ŠPANJOLSKU:

Andrés Tejel

SURADNICI:

Sarai de la Fuente Gelabert, Samuel Gil,
Javier Palos Ibáñez, Silvia Palos Ibáñez,
Loyda Pamplona, Esther Quiles Peiró.

PRIJEVOD NA ENGLESKI:

Alexandra Mora and Astrid Tejel

KOREKTURA ENGLESKOG TEKSTA:

Alexandra Browne

PRIJEVOD NA HRVATSKI:

Daniel Đidara

LEKTURA:

Tamara Moslavac Kos

KOREKTURA:

Tünde Torma

PRIJELOM:

Simon Eitzenberger (www.desim.de)

SLIKE:

unsplash.com: str. 1+80 Ian Espinosa; str. 2 Hunter Bryant; str. 7 Jeshoots.com; str. 10 Oliver Sjostrom; str. 11 Alexander Andrews; str. 12 Quino Al; str. 13 Sam Manns; str. 14 Bruno Nascimento; str. 18 Tiko Giorgadze; str. 19 Vince Fleming; str. 20 Vasily Koloda; str. 21 Lina Trochez; str. 22 Hian Olivereira; str. 27 Fabio Neo Amato; str. 28 Jon Tyson; str. 29 Neonbrand; str. 30 Dino Reichmuth; str. 34 Sam Burriss; str. 35 Ben White; str. 36 Nasa; str. 37 Aiony Haust; str. 38 Kylo; str. 44 Mitch Lensink; str. 45 Anthony Ginsbrook; str. 46 Remi Walle; str. 50 Ian Espinosa; str. 51 Glenn Carstens; str. 53 Zen Maldives; str. 54 Guille Pozzi; str. 58 Bruno Van der Kraan; str. 59 sharon Mccurcheon; str. 60 Rodolfo Sanches Carvalho; str. 61 Alexandru Tudorache; str. 61 Omar Lopez; str. 66 Bryan Minear; str. 67 Paula May; str. 68 Jeremy Perkins; str. 69 Johan Mouchet; str. 70 Greg Rakozy; str. 72 Thom Holmes, Aaron Bruden; str. 73 Ben White, Ian Espinosa; str. 75 Annie Spratt; str. 77 Helena Lopes

Pexels.com: str. 26 Úrsula Madariaga; str. 52 Juan Pablo Arenas; str. 62 Ylanite Koppens; str. 72 Pixabay; str. 73 rawpixel.com;

Shutterstock: str. 42-43 Frankie's

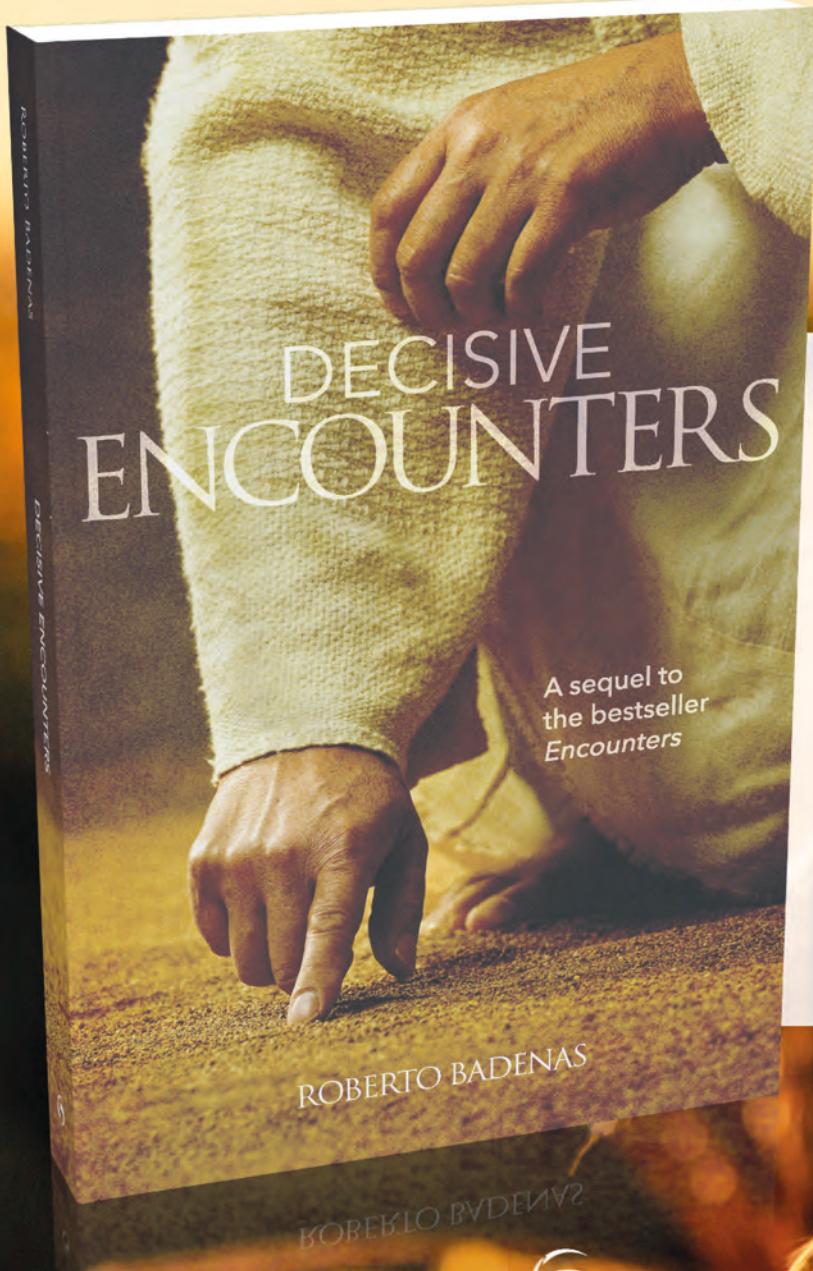
Odlučujući susreti, tjedan molitve

© 2018 Youth Department of the Inter-European Division of the Seventh-day Adventist® Church,
Schosshaldenstrasse, 17, 3006 Bern, Switzerland. All rights reserved.
youth@eud.adventist.org

Svi biblijski redci navedeni su iz Zagrebačke Biblije, Zagreb: Krčanska sadašnjost, 1999.

Tiskovog Tjedna molitve za mlade dopušten je za lokalnu upotrebu u crkvama, grupama mlađih i ostalim kršćanskim obrazovnim aktivnostima. Posebno dopuštenje nije potrebno. Međutim, sadržaj ovog Tjedna molitve za mlade ne smije se reproducirati ni u jednom drugom obliku bez pisменog dopuštenja nakladnika. Sadržaj se ne smije mijenjati ni na koji način. Sva prava pridržana.

DECISIVE ENCOUNTERS

ŽIVOT JE PUTOVANJE PUNO
IZNENAĐENJA, EMOCIJA,
MOGUĆNOSTI I SUSRETA.
NEKI OD OVIH SUSRETA
- BILI ONI PLANIRANI ILI
NEOČEKIVANI - MOGU
PROMIJENITI PUTANJU NAŠIH
ŽIVOTA. TO SU ODLUČUJUĆI
SUSRETI.

www.publicacionesadventistas.com

*I*sus.

DRVODJELJA. UČITELJ. **SPASITELJ. MESIJA.**

➤ Emanuel.

Bog je postao čovjekom kako bi susreo čovječanstvo.

*Život je pun susreća – od onih očekivanih
do onih neočekivanih. Svaki od njih mijenja naš život.
Međutim, postoji susret koji je iznad svega: susret s Isusom.
Nakon susreta s Njim nikad ne ostajemo isti.*

Kada završiš sa čitanjem,
RED ĆE BITI NA TEBI.

Seventh-day
Adventist® Church
INTER-EUROPEAN DIVISION

Youth Ministries Department

Inter-European Division of the Seventh-day Adventist® Church
Schosshaldenstrasse 17, 3006 Bern, Switzerland